

ฉบับที่ 4 ฉบับที่ 15: พฤษภาคม - มิถุนายน 2545

ISSN 1513-105X

วิทยุสารนรนย AM 1575

“เพื่อไทย ก้าวไกล กันโลก”

ที่ปรึกษา :

รัฐกิจ มนัสทัต

อิศร ปกรณทรี

บรรลาน บุนนาค

ผู้อำนวยการ :

สการ ลุทธิประดิษฐ์

บรรณาธิการ :

ประภัสสร เสวิกุล

ผู้ช่วยบรรณาธิการ :

สุวรรณ พองสมุทร

คณะผู้จัดทำ :

สุเมธ จุลชาติ	อนันทิตา	วัชรศิริธรรม
ธรรมะ ธรรมวารี	เบญจวรรณ	ฟุ้งลัคดา
กนกศ แணน้อย	วรากร	วรรณประสาที
กมลวัน อกนธรัตน์	บัญชา	ธีโ哥ครี

สุรศักดิ์ จิรพันธ์

คอมพิวเตอร์: วัลทนี พานิชกุล

รูปเล่ม: ทูดีอทส

พิมพ์ที่: ภาพพิมพ์ โทร. 0-2433-8586

หนังสือ “วิทยุสารัญรมย์” รายสามเดือน

จัดทำโดย :

สถานีวิทยุสารัญรมย์ กองวิทยุกระจายเสียง

กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา เชตพญาไท กทม. 10400

โทร. 0-2643-5094

ผู้สนใจสามารถติดต่อขอรับหนังสือและส่งข้อเรียนมาให้พิจารณาได้ตามที่อยู่ข้างต้น

ถ้อยແດລງ

สมาคมເລື້ອກສ້ານ / ຈິວກາ ອ່ອນເວັງ

4

พระบาทสมเด็จพระมห/repository/ເງົາເຈົ້າຫ້າ ກັບ ບທປະຈຸບັນພົນ

5

ແລະເພັນຈາກບທປະຈຸບັນພົນ

20

ຄູນຄ່າຂອງລີເດັງ ໃນມະເຊືອເຕີ / ດຣ. ສີරັກຳ ເທິພາຄາ

29

ເຢູ່າເລີ່ມ : ຕັນເຫດຫັ່ງການວິວາຫຼະແລະລັ້ນຕີ /

ເຮອນເ ເລົດໂຮຣດ് / ນຸ້ນກູງ ແຕປະເສີມສູງ

34

ອັລກຮົນ໌ ມ່ຮຽນພ ຍອດຄຸນໝ່ວກຮົນ໌ລັດວິໄລກ

47

າວຸ່ງຊີວາພ ແອນແທຣກ໌ : ການກ່ອກການຮ້າຍຮູບແບບໃໝ່ /

ນ.ພ.ຄຸກມືຕ ຂູນທີ່ສຸກທີ່ວັນນີ້ ສພ.ຜູ. ດາວີກາ ກິ່ນເຕຣ

55

ອາຊຸງກາຮົມເດັກ : ຕັນເຫດຫັ່ງປັນຫາຍູ້ທີ່ໄດ້

65

“ຍາຍກາລະແມ” / ຮັພຣ

71

ການບົບໂດກອາຫາຮອຍ່າງປລອດດັກ

85

ປີຄິນບານດອລລາວ໌ລໜ້ວ້າ / ທຶ່ມງານ ຕ່ວຍຕຸນ ແລະ ແມກໄມ້ ມາຮຸນ

89

ຍາວິເສະໜ...ແກ້ໄຂຄາຈຸນເວົ້ວຮັງ ສູຕຽາແກ່ຈຸນເຂົາຄາມ

ລັດນໍາເຂົາເພີ່ມສົງອອກ

94

ບົບໂດກຜັກພື້ນບ້ານຕ້ານໂຮຄ

100

ໂຮຄ ‘ຄຸ້ມ່ພອມ’

102

ລິນຄອລິນ ກັບ ເຄນແນ້ຳ

108

ສື້້າງ

109

ທ່ອງໄປໃນໂລກກ້ວາງ / ອັນທິຕາ ວັດທິວິທະຍ

130

ທີ່ໄດ້ມີຮັກ ທີ່ນັ້ນມີຮັກ / ໄພວິນທີ່ ຂ່າວງາມ

149

ໃບຄື່ / ແນວດຕົນ ພົງໝໍໃຫຍ້ລູ້

150

ກຸມືປັນຍູ້ຂາວບ້ານ / ສຸກົງ ນິມມານນະເທີ

151

ບທເພັນແໜ່ງຫົວໜ້າຂອງສຸເຫຼັກ ວົງຄຳກຳແໜ່ງ / ປະກັບສັນ ເສົວິກ

161

ດາວຕາງນ້ອຍ / ເບີງຈວຽນ ພົງລັດດາ

176

ປະວັດສັນເອກັກຮັບຮູບຖຸທຸກໄທ ລ ກຽງແຄນເບອົງຮ່າ

182

ຫ້າຍເລີ່ມ

190

ก่อนอื่น ขอขอบคุณสำหรับจดหมายจากผู้พิพากษาที่มีความร่วมทั้งท่านที่อยู่ในประเทศไทยเพื่อบ้าน และทำงานต่างประเทศ ที่ได้มีจดหมายแจ้งผลการรับฟัง และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ ซึ่งผมและเจ้าหน้าที่ทุกคนของวิทยุสร่ายุรมย์ จะได้นำมาเป็นข้อมูลและแนวทางในการปรับปรุงทั้งระบบการส่งกระจายเสียงและการจัดทำรายการให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดสมกับความสนใจที่ท่านได้ให้แก่เรา

ในส่วนของหนังสือวิทยุสร่ายุรมย์ ฉบับที่ 15 นี้ นับเป็นฉบับพิเศษ ซึ่งจัดทำขึ้นเนื่องในวาระที่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามกุaruาชกุุมาร ทรงจำเริญพระชนมายุครบ 50 พรรษา ทางกองบรรณาธิการได้ค้นคว้าหาบทความพิเศษ รวมทั้งเลือกสรรภาพปก และภาพชุดอันมีคุณค่า เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ

ขอให้ทุกท่านมีความสุข และได้รับประโยชน์ในการฟังวิทยุสร่ายุรมย์และอ่านหนังสือวิทยุสร่ายุรมย์ครับ

ด้วยความปราถนาดี
(สการ สุธิประดิษฐ์)
นายสถานี

สมุด เสียงล้ำ

ธรกา อ่อนเรือง

สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าวชิราลงกรณฯ นั้น ทรงมีพระนิลัยรักการเผยแพร่ความรู้ในวัยเด็กกับเด็กชายในวัยเดียวกับพระองค์ เมื่อทรงพระชนม์ประมาน 11-13 พรรษา ยิ่งโปรดการเผยแพร่โดยตลอดในทุกชนิด เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2504 ได้เสด็จไปฝึกทรงม้ากับพระยานเรนทราชา เจ้ากรมอัศวราชในราชสมบัติพระมหากษุเกล้าเจ้าอยู่หัวจนทรงม้าได้คล่องแคล่วโปรดทรงหนังสือเรื่องนักลีบและเรื่องผ้ามากพอๆ กับที่โปรดทดลองทำอะไรต่ออะไรใหม่ๆ เรื่องผ้าที่โปรดมากคือเรื่องนางนากพระโขนง ซึ่งทรงขอให้นายกำชัย ทองหล่อ พระอาจารย์ภาษาไทยเล่าถวาย แล้วทรงคิดพอล็อตเรื่องประทานต่อเติมให้ใหม่อีก ตอนกลางคืนก่อนจะบรรหมก โปรดให้พระพี่เลี้ยงอ่านเรื่องผีนานาชาติที่มีผู้ถ่ายในวันประสูติถวาย

พระนิลัยรักการเผยแพร่ และการทดลองต่างๆ เห็นได้เมื่อพระชนมายุได้ 11 พรรษา โปรดเสด็จไปเล่นที่ค่ายลีชัย ซึ่งมีประวัติว่า เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2505 อันเป็นวันตรงกับวันราชภัฏเชกสมรสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม

ราชินีนาถ ในโอกาสที่ทรงประราชนไปประทับ ณ พระราชวัง ใกล้กันวล หัวทิน ได้มีงานเลี้ยงฉลองกันที่นั่น ศูนย์ฝึกกำลังทหาร ค่ายธนารักษ์ ปราณบุรี ได้เข้ามาร่วมในงานอกร้านด้วย และได้สร้างร้านเป็นรูปค่าย มีหอทำด้วยไม้ไผ่กับแฟก ลักษณะเป็นที่ถูกพระทัย ทูลกระหม่อมชาย โปรดเล็งไปทอดพระเนตรเสมอ เมื่อเสร็จงานแล้ว จึงได้ทรงขอจากนายทหารผู้บัญชาการค่าย เพื่อนำมาปลูกในสวน จิตราดาเป็นที่ทรงพระลำรากต่อไป

พ่อเล็งพระนคร ทูลกระหม่อมชายก็ทรงขอพระราชทานอนุญาตจากสมเด็จพระบรมชนกาถิ่นทำการก่อสร้างค่ายขึ้นในบริเวณสนามตตอนหนึ่ง โดยคงมีรูปหล่อไว้เหมือนเดิม เมื่อปรากฏว่าหลังคาหอเลี้ยหายไปบ้าง ก็ประสานเงินส่วนพระองค์ให้จัดซื้อเสื่อ牢แพนมา มุงเลี่ยใหม่ เงินนี้ได้รับพระราชทานในโอกาสที่ทูลกระหม่อมทรงทำความดีเป็นพิเศษ

เมื่อทรงสร้างค่ายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ทรงเริ่มเล่นสนุกคือสมมุติให้มีการจุดไฟค่าย แล้วพระองค์เองทรงทำการดับเพลิงอย่างขณะกางเขนน พระดำริอันนี้เนื่องมาจากที่กองตั่มราวดับเพลิงร่วมกับบริษัทトイต้า ลึ้งช้อเครื่องดับเพลิงขนาดเล็กมากวายในวันประสูติในการดับเพลิงครั้งนี้ ทูลกระหม่อมชายทรงสนุกสนานมาก ถึงกับทรงถอดรองพระองค์ออกเหลือแต่พระสนับเพลา กับพระมาลาดับเพลิงเท่านั้น จนพระวราภัยเปียกชุ่มไปหมด

ค่ายที่ทรงสร้างขึ้นค่ายลีสหาย หมายถึงพระองค์เองกับมหาดเล็ก 2 นาย และกรมวังหนุ่ม ผู้ร่วมในการสร้างค่ายและทำการดับเพลิง เนื่องด้วยการดับเพลิงเป็นไปอย่างเข้มแข็ง ตัวค่ายจึงพื้น

จากอัคคีภัยคงคืนสภาพเดิม

ในคราวเล็งประทับที่พระราชวังใกล้กันวล หัวทิน หลังจากงานฉลองคล้ายวันราชวิเชกสมรส ปี พ.ศ. 2508 ทูลกระหม่อมทรงบัญชาให้รื้อร้านที่สร้างใช้ในงาน เอาไปตั้งเป็นค่ายแห่งใหม่ ประสานชื่อว่า ค่าย ว.ก. สร้างกันเองตามลำพังเด็กๆ ภายในบริเวณสวนด้านหลังพระตำหนักเบี้ยมสุข ค่ายนี้กันเป็น 2 ห้อง ฝ่าและหลังคามุงด้วยแฟก ห้องหนึ่งใช้เป็นห้องทำงาน มีวิทยุ โทรศัพท์ และที่ประglobอาหาร อีกห้องหนึ่งมีเครื่องสำอาง น้ำหอม น้ำยาล้างหน้า ฯลฯ ของทูลกระหม่อมเอง ทำความผิดฐานชุดคุยพื้นค่ายบ่อยๆ ผู้ที่ประเดิมเป็นนักโทษรายแรกคือลักษ์ สุนัขพันธุ์คอกเกอร์สเปเนียล ของทูลกระหม่อมเอง ทำความผิดฐานชุดคุยพื้นค่ายบ่อยๆ

ไม่มีผู้ใดเชื่อว่าทูลกระหม่อมชายจะทรงอยู่เรื่องฝ่าค่ายได้ตลอดทั้งคืน เช่นทหารหรือลูกเสือที่โตๆ และทั้งหลาย จึงเกิดมีการพนันกันขึ้น ผลคือ ทูลกระหม่อมชนะได้เงินค่าพนัน 100 บาท เพราะทรงอยู่ในค่ายได้ทั้งคืน โดยไม่ทรงท้อถอยเลิกล้มพระทัยเล็งชื่นไปบรรتمบนพระตำหนักเลี้ยกลางคัน การฝ่าค่ายคืนนั้น มีคนเพียง 2 คน คือ ทูลกระหม่อมชายและหม่อมเจ้าภีเศช รัชนี ผลักกันอยู่เรื่องคละ 2 ชั่วโมง จึงเป็นอันว่าไม่มีใครได้นอนกันเลยทั้งคืน ในระหว่างนั้นฝนตกติดดิน กัน ยุก็ชุม จึงมีการสูมไฟกันยุ่ง ไม่มีมองครักษ์มาเกียยวข้อ เพราะอยู่ภายในพระราชฐานแล้ว ได้มีผู้ทดลองประสาทของคนฝ่าค่าย คือมีการสำแดงร่างของปีศาจในแบบต่างๆ ยามดึก ก็ปรากฏว่า ผีเหล่านั้นพ่ายแพ้ไป เพราะกำลังจิตใจของผู้รักษาค่ายมีมากกว่า การที่จะลองโจรตีค่ายในคืนนั้น จึงไม่สำเร็จ

พอรุ่งเช้าพระสหายจากที่ต่างๆ ก็มาฝ่า ได้รับเลี้ยงอาหาร

เข้าอย่างง่ายๆ ที่ทรงทำเอง คือข้าวตังปี๊บและไข่ทอด เล่ากันว่าเอร์ด อร้อยกันมาก พอตกลายหนอย ทูลกระหม่อมชายก์ต้องเล็งจี้นบรรพม เป็นการใช้หนี้ไม่ได้บรรพมเลยตลอดทั้งคืนที่แล้ว

พระนิลัยโปรดการทดลองเห็นได้อีกอย่างหนึ่ง คือการก่อตั้งสมาคม ชรอยทูลกระหม่อมจะทรงเห็นว่า ขณะนี้ได้มีการก่อตั้งสมาคม และองค์การต่างๆ กันขึ้นอย่างมากมาย จึงทรงคิดก่อตั้งสมาคมขึ้นบ้าง ได้แก่สมาคมเลือก_là_m สสมาคมนี้ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 วัตถุ ประสงค์ของสมาคมก็คือสนับสนุนให้คนส่วนเลือก_là_m เพราะทรงเห็น คุณค่าของการส่วนเลือก_là_m ว่าช่วยชั้นให้ ทำให้ร่างกายอบอุ่น ป้องกันไม่ให้เป็นหวัดง่าย เป็นการถูกอนามัยดี ทรงชักชวนพระอาจารย์ พระสหาย ราชองครักษ์ และมหาดเล็ก_ก_i_l_e_k เข้าเป็นสมาชิก ตั้ง สำนักงานที่หอประสมุดในวังสวนจิตรลดา พระองค์เองทรงเป็นนายก พันตรียุทธนา รูปชจร เป็นอุปนายก ส่วนกรรมการอื่นๆ มีพระนาม และนาม คือ นายวิชิต ศิลปประเสริฐ นายปรัมินทร์ กัลยาณมิตร เด็กชายลัตน์ ศรีวรรณ ลิบเอกเสรี เลสซิย์โรโกเศล ลิบเอกโภมุท วงศ์บุญธรรม เด็กชายนัด ช่างเรือน ทำหน้าที่เลขานุการ นายอาทิตย์ บุนนาค และนายเลอศักดิ์ บรรยงกະเสนา ณ อยุธยา เป็นกรรมการ ฝ่ายประชาชนพันธ์ เด็กชายอดิศักดิ์ สุริตกุล เหรัญญา นายนทองอยู่ หาญณรงค์ เป็นนายทะเบียน

สมาชิกสมาคมเลือก_là_m มีประมาณ 20 กว่าคน คณะกรรมการประชุมปกติทุกวันเสาร์แรกของเดือน ผู้ขาดประชุมจะถูก ปรับบ่ารุงสมาคมครั้งละ 5 บาท ที่เต็มทำงานขององค์ประธาน มีโทรศัพท์แบบเตอร์ตั้งไว้ 1 เครื่อง เป็นของทวายวันประสุต ซึ่งใช้

ติดต่อได้ในบริเวณใกล้ๆ

สมาชิกของสมาคมเลี้ยงค่าสมัครแรกเข้าจำนวน 1 บาท

เมื่อสมาชิกของสมาคมเลือก_là_m พากัน มักจะถามกันว่า “ใส่เลือก_là_m หรือเปล่า?” เพื่อมีให้ต้องเสียเวลาตรวจสอบ จึงกำหนด ลัญญาณตามและตอบไว้ใช้เพื่อให้สะดวกและรวดเร็วดังนี้

1. ถ้า กำเมืองแล้วอแขนขวาขึ้นตรงหน้า หมายความว่า “ใส่เลือก_là_m หรือเปล่า?”

2. ตอบ ก. ถ้าใส่ ทำนิ้วมือเป็นวง (นิ้วชี้จัดหัวแม่มือ) แล้วขึ้นข้างหน้า

3. ถ้าไม่ได้ใส่ ก. เอานิ้วประسانกันเป็นรูปภาคbad

ตามข้อบังคับของสมาคม ถ้าสมาชิกผู้ใดไม่ได้ใส่เลือก_là_m สมาชิกอื่นๆ มีลิทธิ์ปรับเงินได้ครั้งละ 1 บาท ถ้าถูกปรับเกิน 3 ครั้ง จะถูกปลดออกจากสมาคม สมาชิกผู้ใดถูกปรับ ถ้าไม่มีเงินเหลือ ค่าปรับทันที จะถูกปรับเพิ่มเป็น 2 บาท และจะต้องนำมาชำระภายใน หนึ่งอาทิตย์ด้วย ห้ามปรับคนนอกสมาคมที่ยังไม่ได้สมัครเป็นสมาชิก ถ้าสมาชิกผู้ใดใส่เลือย์ดคอกลม เลือย์ดกพา ยกเว้นไม่ต้องใส่ได้ (พระเลือย์ดชั้นเหี้ยออยู่แล้ว) เวลาแต่งชุดนอนหรือกำลังนอนยกเว้น

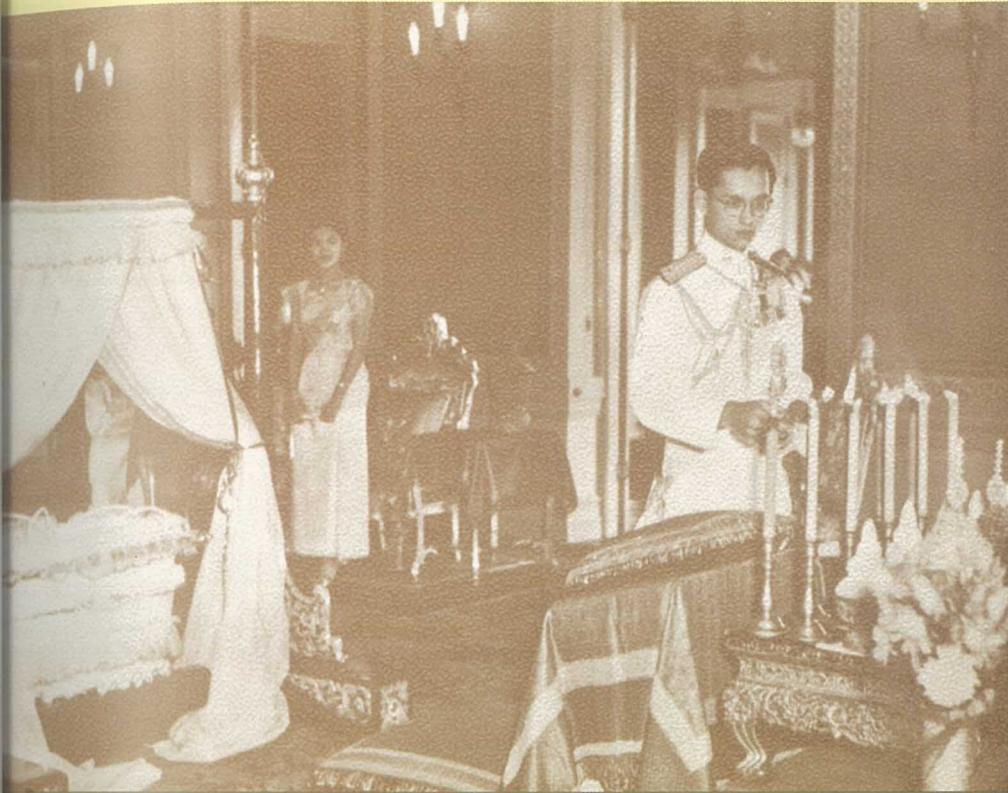
ภายในสมาคมจะกำหนดใช้โค้ด 2 คำ คือ “ไฮท้อป” หมาย ความว่า ใส่เลือก_là_m “สภากาชาด” หมายความว่าไม่ได้ใส่

ทูลกระหม่อมชายทรงภูมิพระทัยในสมาคมเลือก_là_m นี้มาก ทรงมีบัญชีรายชื่อสมาชิกวางแผนอยู่ที่โต๊ะทรงงานเป็นนิตย์.

จาก สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามบรมราชกุมาร (2516)

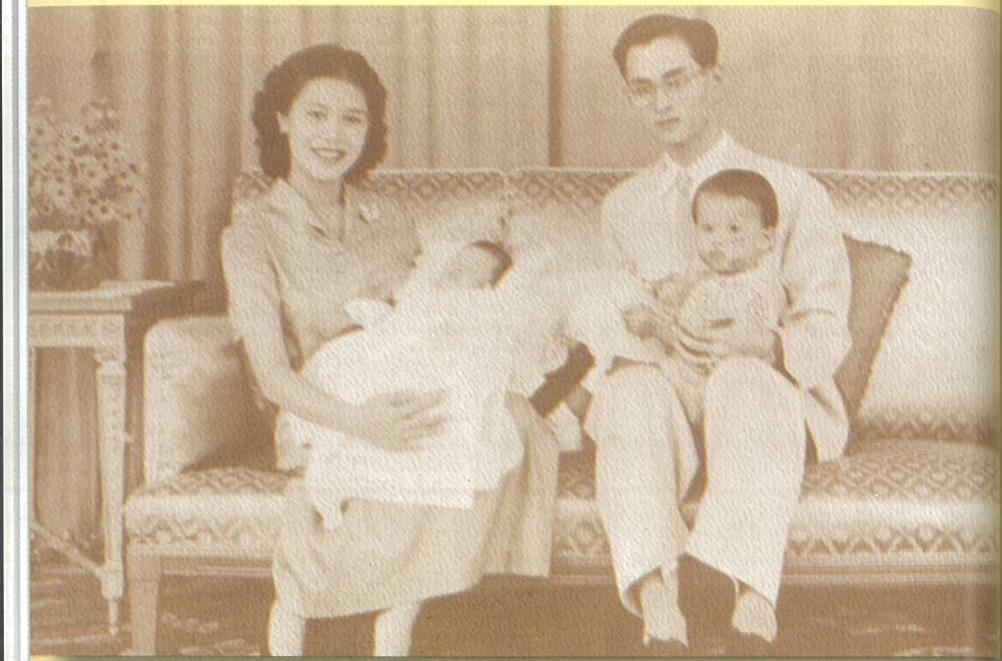

“เมื่อครั้งยังทรงพระเยาว์”

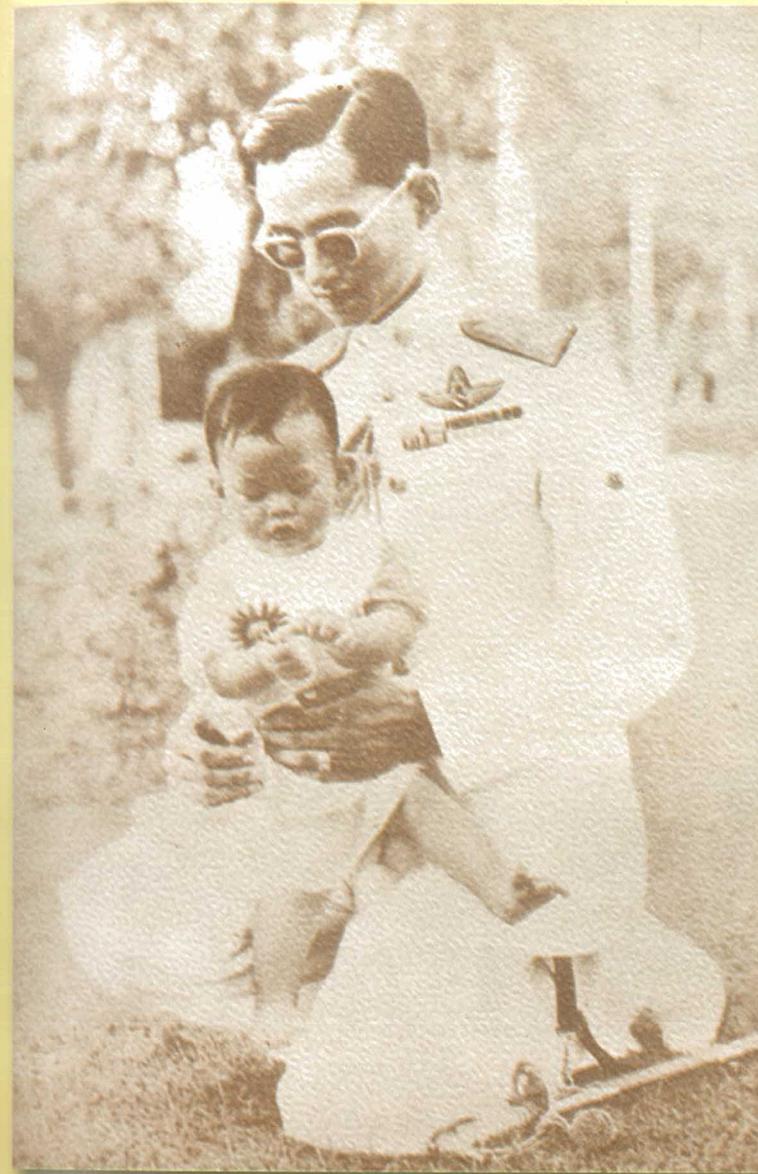

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงจุตูปเทียน
ในพระราชพิธีสมโภชเดือน

พระฉายาลักษณ์จากหนังสือสมเด็จพระบรมไตรโลกนารถ^๒
เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สมบัติราชกุਮาร (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ทรงฉายกับสมเด็จพระชันก ขันนีและพระเชษฐรุคินี เมื่อพระชนม์ได้ 1 เดือน

ในอ้อมพระกรสมเด็จพระชันก

ทรงคลอพระองค์เครื่องแบบราชนาวี

ทรงมีพระบปิริยานดากรกับสมเด็จพระเจ้ากรพรดีอาภิชิโตขดและดำรงพระอิสริยศมกุฎราชกุุมารญี่ปุ่นและพระชายา
ในโอกาสเสด็จเยือนประเทศไทยญี่ปุ่น เมื่อปี 2514

◆◆◆
สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุมาร
กำลังทรงรับพระอนุราขมงกุฎจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในวันพระราชพิธีสถาปนา ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

◆◆◆
ดวงตราไปรษณียากร
เฉลิมพระเกียรติพระราชนิสิตสถาปนา
สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุมาร

◆◆◆
น้องพระองค์เต็มยศ
นักเรียนนายร้อยวิทยาลัยการทหารทั่นทุน

◆◆◆
เสด็จเยี่ยมราชภูมิจังหวัดพิจิตร

พระบาทสมเด็จพระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

กับบทพระราชนิพนธ์ และเพลงจากบทพระราชนิพนธ์

ชาติไทยของเรา เท็นจะมีกุศลกรรมแต่หนหลัง บันดาลให้บ้านเมืองสงบร่มเย็น และได้พระเจ้าแผ่นดินผู้ทรงธรรมปักครอง ไฟร์ฟ้าอาณาราชภูมิเป็นนิจ เนพาระในสมัยรัตนโกสินทร์สมเด็จพระราชาธิราชแต่ละพระองค์ที่เสด็จผ่านพิพันธ์แล้ว พิเคราะห์ดูว่าจะเห็นว่าเป็นเหตุอันสมควรที่จะบรรยายยิ่ง ด้วยทรงมีพระราชอัธยาศัยและพระราชจริยาไว้ต่อ สมกับกาลสมัยของบ้านเมืองเป็นที่สุด ยามที่บ้านเมืองระล้ำสายเป็นจลาจลมีศึกเห็นอเลือตีมารบกวนอยู่เสมอ

ไทยก็โชคดีที่ได้สมเด็จพระวีรบุรุษตราชีพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเสด็จอุปถัมภ์ดับทุกข์เข็ญพอบ้านเมืองค่อยสงบร่มเย็นขึ้น ไฟร์ฟ้าข้าแผ่นดินก็ได้อยู่สุขเย็นใจ ได้ร่มพระบารมีพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวลีบมาถึงสองรัชกาล เป็นระยะเวลาสองรัชกาลที่ไทยได้อิ่มใจอิ่มตากับงานศิลปกรรมที่งามดังแก่ลั่ง ลำغاของพ่อค้าวานิชขึ้นล่องค้าขายเป็นที่สนุกครึกครื้นเป็นเกียรติยศแก่แผ่นดิน ต่อมาก็คราวบ้านเมืองต้องเผชิญกับภัยอย่างใหม่คือภัยจากชาติตามหากาอนาคตวันตกที่ประ升คงจะได้ไทยไว้ในอำนาจ ด้วยพระบรมราโชบายอันสุขุมคัมภีรภาพในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สยามรัฐนาวากິພັນຝາໄຕຄືນໆຮອດພັນພຍ້ງຍໍາໄດ້ໂດຍສວັດີ ความเปลี่ยนแปลงของบ้านเมืองในสองแผ่นดินนี้ อาจเรียกได้ว่าเป็นการพลิกโฉมเมืองไทยครั้งสำคัญ เมื่อสิ้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น ชาติของเราเจริญถึงขีดอะราย ความเจริญอย่างสมัยใหม่แพร่หลาย อำนวยประโยชน์สุขให้ราษฎรทั่วทุกครัวเรือน ไทยพัฒนาความเป็นทักษิณ อิสระแก้ใจ เป็นไทยแก่ตัวเสมอหน้ากัน ทั้งนี้ก็โดย “ผลพระคุณ รักษาฯ” โดยแท้

เมื่อพระบาทสมเด็จพระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จขึ้นผ่านพิภพลีบสันของค์สมเด็จพระบรมชนกนาถนั้น อาจกล่าวได้ว่ากรุงสยามได้พัฒนาระยะหัวเลี้ยวหัวต่อแล้ว และกำลังมุ่งเข้าสู่ถนนดวงเพื่อดำเนินไปสู่ความเจริญ การงานต่างๆ อันพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงได้ทรงพระราชดำริเริ่มไว้แล้วก็ทรงstanต่อการงาน

สิ่งใดที่ทรงพระราชดำริขึ้นใหม่ว่าจะเป็นคุณแก่บ้านเมืองก็ทรงพระอุตสาหะปฏิบัติบรรหารให้เป็นที่เรียบร้อยยุดธรรม พระบรมราชปณิธานข้อหนึ่งที่อยู่ในพระราชหฤทัยมาตั้งแต่สมัยยังทรงพระเยาว์ ก็คือทรงปรารถนาจะยกเกียรติภูมิของชาติให้เที่ยมปาเที่ยมไหล่กับนานาประเทศ ทรงมีลายพระราชหัตถเลขาแสดงพระราชประสงค์ข้อนี้ไว้โดยชัดแจ้งว่า

“ฉันยังหวังว่าจะมีชีวิตอยู่นานพอ ที่จะได้เห็นประเทศไทย
ได้เข้าร่วมในหมู่ชาติต่างๆ โดยได้รับเกียรติและความเสมอภาคอย่าง
จริงๆ ตามความหมายของคำนี้ทุกประการ..”

นอกเหนือจากพระราชกรณียกิจในฐานะที่ทรงเป็นองค์พระปฐมุขของชาติโดยตรงแล้ว แม่ในนามว่างกิมได้ทรงปล่อยให้ผ่านเลยไปโดยเปล่าประโยชน์ ทรงใช้เวลานั้นให้มีค่า โดยพระราชนิพนธ์งานกว่าต่าๆ เป็นภารณ์ประดับชาติ เพาะทางธรรมนักแหน่งแก่พระราชหฤทัยว่า ความเจริญของบ้านเมืองนั้น ต้องเดินไปทุกๆ ด้านพร้อมๆ กัน ทั้งทางด้านกฎหมายและนามธรรม จะย่อหย่อนหรือยื่งยวดไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ และหนทางที่จะปลูกสร้างคุณธรรมความรักชาติ ความเสียสละนั้น หากจะพิริ่งสอนกันตรงๆ ก็ไม่สู้จะได้ผลนัก จึงทรงใช้พระราชกุศลพยายามพระราชทานบทพระราชนิพนธ์ เช่น โคลง ฉันท์ กາພຍ กลอน บทละครต่างๆ นานานิดเพื่อสร้างความสำนึกรักในเรื่องเหล่านั้นให้บังเกิดขึ้น บทพระราชนิพนธ์บางเรื่องก็เป็นงานสร้างสรรค์ทางกวีนิพนธ์โดยเฉพาะอย่างที่เรียกว่า “คิลปะเพื่อคิลปะ” อันแท้จริง บทพระราชนิพนธ์เหล่านี้ถึงพร้อมซึ่งความสมบูรณ์แบบในทุกด้าน งามทั้งคัพท์ งามทั้งเสียง งามทั้งเนื้อหา

อรรถรส นำไปเล่นเป็นบทละครกชาบชี้กินใจ สนุกสนาน โศกเศร้า ชวนหัว สมตามพระราชประสงค์ ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจที่ทรงได้รับยกย่องถวายพระสมัญญาภิเษกเฉลิมพระเกียรติเป็น “สมเด็จพระมหาธีราชเจ้า” กษัตริย์นักปราชญ์ของไทย ทรงมีพระราชหฤทัยผูกพันในวิชาภาษาอย่างแน่นแฟ้น ดังพระราชประวัติในอวัยภักดิของพระนลคำหลวงว่า

“ขอปวงนักปราชญ์เชื้อ ชาวไทย	
ถ้วนทั่วจัมมีใจ	ดุจข้า
วิชาภาษาใน	ลynamรัฐ
ทั้งบัดนีบัดหน้า	อย่างให้สูญพังค์
ประสังค์แห่งข้าแต่ง	เรื่องนล น้ำตา
เพื่อแนะกุลบุตรย์ล	เยี่ยงไว้
ดูແບບแบบประพนธ์	โคลงกาพຍ กลอนนา
เพื่อจะคิดแต่งไว้	อีกบ้างอย่างดู"

อันที่จริงพระอัธยาศัยที่โปรดในเรื่องการประพันธ์นี้ มีแวงให้เห็นตั้งแต่ทรงพระเยาว์แล้ว ด้วยทรงมีพระอุปนิสัยรักการเขียน การอ่าน และทรงมีพระปรีชาสามารถอย่างที่เรียกว่า “มีพระลัทธิ ในด้านการประพันธ์เป็นอันมากแต่ไหนแต่ไร ระยะเวลารวดเร็วหล้าปีที่ เล็ดจอยู่ในสิริราชสมบัติ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชนิพนธ์วรรณกรรมขึ้นเป็นจำนวนมาก มีทั้งประเภทร้อยแก้วที่เป็นบทความ บทละคร สารคดี นิทาน ฯลฯ และประเภทร้อยกรอง ก็มีทั้งที่เป็นโคลง ฉันท์ กາພຍ กลอน ฯลฯ จนสามารถ

กล่าวได้ว่าพระราชพินธ์ในสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า มีครอบครุปทุกแบบของวรรณคิลป์ไทย ทรงใช้ทั้งพระนามจริงและพระนามแฝง เช่น วชิราวน อัศวพาหุ อ.บ. ร.ล. สุคริพ พันแผลม และครือยุธยา เป็นต้น อาศัยที่ทรงได้วับการศึกษาอย่างแตกฉานในต่างประเทศเป็นเวลานานจนถึงขั้นมหาวิทยาลัย ประกอบกับพระราชอัธยาศัยที่โปรดงานด้านภาษา จึงทรงมีความรู้เชี่ยวชาญในภาษาไทย อังกฤษ ฝรั่งเศส และบาลีอย่างชำนาญ บทพระราชพินธ์จำนวนมีเช่นน้อยจึงทรงแปลหรืออักษรเค้าโครงจากเรื่องภาษาต่างประเทศ แต่ถึงกระนั้นพระอัจฉริยภาพด้านการประพันธ์ก็ถ่ายແลงกระจางกล้าด้วยทรงแปลทรงแต่งได้สูนิทแนบเนียน ได้รับในทางภาษา ไม่ด้อยไปกว่ากวีเอกเจ้าของบทประพันธ์ดังเดิมเลยแม้แต่นิดเดียว พระปรีชาสามารถในข้อนี้เป็นที่สรรเสริญพระกิตติคุณกันอยู่โดยทั่วไป

ข้อที่เป็นที่บรรยายยิ่งเรื่องหนึ่งที่จะต้องกล่าวให้ปรากฏคือบทพระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้นมากด้วยปริมาณ ในขณะเดียวกันก็เปี่ยมด้วยคุณภาพ บทพระราชพินธ์นานาชนิดที่พระราชทานให้เป็นมงคลไทย จำนวนหลายร้อยเรื่องเป็นผลงานที่เหลือเชื่อว่า กวีคนใดคนหนึ่งจะสามารถสร้างร่างขึ้นได้ในชั่วชีวิต แต่เรื่องนี้ก็ได้เป็นความจริงแล้วสำหรับกรณีของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าพระองค์นี้ ยิ่งเมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่า นอกเหนือจากความทรงเป็นกวีแล้ว ยังทรงเป็นพระมหากรุณาธิคุณในระบบสมบูรณ์ยุ่งเหยิง ต้องทรงบริหารพระราชภาระแผ่นดิน ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และตุลาการด้วยพระองค์เอง งานของชาติเหล่านั้นย่อมต้องใช้เวลาที่จะทรงตระหนักร่อง โครงการ แผนงาน ตลอดไป

สังการพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยอยู่มีใช่น้อย แต่ถึงกระนั้น เวลาว่างที่จะทรงปลีกพระองค์จากการงานเมือง ไปสำรวจหาความลุขสำราญได้ตามอำเภอพระราชนิพัทธ์ ก็กลับทรงใช้เวลาที่มีอยู่จำกัดนั้น ทรงพระราชพินธ์วรรณกรรมต่างๆ ไว้เป็นสมบัติชาติ คราได้ก์ตามที่ทรงงาน ก็ทรงอย่างເຂາຈິງເຂາຈັງ ด้วยพระราชหฤทัย มุ่งมั่นที่จะให้ได้ผลงานที่ดีในเวลาอันรวดเร็วสมพระราชประสงค์ ตัวอย่างเช่น บทละครเรื่อง ‘โรเมโอและจูเลียต’ ของวิลเลียม เชกสเปียร์ ที่ทรงพระราชพินธ์แปลเป็นภาษาไทย ทรงเล่าว่า

“หนังสือเรื่องลคร ‘โรเมโอและจูเลียต’ เล่มนี้ ข้าพเจ้าได้เขียนด้วยมือของทั้งหมด แต่ต้นฉบับ และฉบับที่จะได้พิมพ์โฆษณาติดจากฉบับนี้ทั้งสิ้น

เรื่องนี้ลงมือแปลและประพันธ์ที่พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม ณ วันพุธที่ 1 มิถุนายน แปลและประพันธ์จบวันรุ่นที่พระที่นั่งไชยวุฒิเทพยสถาน พระราชวังพญาไท ณ วันศุกร์ที่ 22 กันยายน และคัดลงในสมุดเล่มนี้เสร็จ ตลอดคำขอเบียดด้วย เมื่อวันอังคารที่ 3 ตุลาคม พระพุทธศักราช 2465”

จะเห็นได้ว่า บทพระราชพินธ์ที่เป็นวรรณกรรมชั้นลำดับคุณเรื่องนี้ ทรงใช้เวลาเพียง 3 เดือนเศษเท่านั้นก็ทรงแปลได้เร็วจัง สมบูรณ์ เป็นงานกวีชั้นเอกเปรียบได้กับเพชรนำ้งมาที่ทรงเจียระไนขึ้น ชั่วเวลาเพียงพริบตาถ้ามีได้ทรงพระปรีชาสามารถในระดับจอมปราภณ์ แล้ว ที่ไหนเลยจะทรงงานได้ยอดเยี่ยมถึงเพียงนี้ บทพระราชพินธ์เรื่องอื่นๆ อีกจำนวนมากก็มีประวัติความเป็นมาทำองเดียวกันคือทรงพระราชพินธ์ตั้งแต่ต้นฉบับในชั่วระยะเวลาอันจำกัด แต่ความ

จำกัดของเวลานั้นหาได้จำกัดคุณภาพของงานให้ต้องลดน้อยถอยค่าลงไปไม่บพพระราชนิพนธ์ทุกชิ้น เป็นงานออกแบบที่เปล่งแสงท้าทายความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยไม่เลื่อมคลาย แม้มีมนเด็จพระมหาธีรราชเจ้าจะเสด็จสรรค์จากเมืองไทยไปนานช้าเพียงใด พระเกียรติคุณในฐานะที่ทรงเป็นจอมปราชญ์ของชาติ จักไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

ตัวอย่างบทพระราชพนธ์ พระนลคำหลวง

ดุรากุลบุตรเชื้อ	ชาติชาญ ไทยเยอ
อันชาติรุ่งเรืองฉาย	เฉิดแท้
แม้เร็กวีรกาย	ทั้งชาติ เจียวฟ่อ
เข้าจะเยาะเล่นแม้	หมดผู้จัดดี
กงรีสั่งแม่น	มณีสาร
คำเพระคือสัจวาร্য	กอบแก้ว
ควรเพิ่มพิริยการ	กะวีเทา เทโภูพ่อ
กอบกิจประเสริฐแล้ว	ไปต้องร้อนตัว
อย่างกล้วญาติพัน	เกินล้มย หนอยเลย
ไครเยาะก็ช่างไคร	อย่าเก้อ
เร้าไทยอักษรไทย	เร้าแต่ง สิยา
ไครติลิคือเล้อ	ไม่รู้สีสา
นานประเทศล้วน	นับถือ
คนที่รู้หนังสือ	แต่งได้
ไครเคลียดอักษรคือ	คนป่า
ไครเยาะกวีไซร์	แผ่แท้คุณดง

อย่าพะวงหลงเชือถ้อย	พังคำ
คนห่ามกระเทือทำ	อวดรี้
นักพุดซักระบำ	ยับเปล่า พ่อเยอ
นักปราษณ์ลิจักกู้	จิตให้ราชษา
อย่ามัวคิดแข่งบ้าน	เมืองไหน หนอยเลย
คิดถึงแต่เมืองไทย	บัดนี้
เมืองเรศรีวิไล	ควรอยู่ แล้วนา
นักพุดจะชวนชี้	ซักบ้าอย่าฟัง
ระวังตั้งจิตเอี้ย	เอาดี เกิดพ่อ
เอาเยี่ยงอย่างกะวี	พิริยแพร
เป็นข้าแผ่นนิดดี	เลี้ยงชีพ ดีเทโภู
เข้าจะนับเปรียบแก้ว	รุ่งเรืองเมืองไทย

คัดจาก ‘สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า’

เพลงไทยสากลจากบทพระราชพนธ์

จากความมุงหมายหรือความไฟเราะ ลุนทรียะแห่งบทพระราชพนธ์ทำให้นักแต่งเพลง นักดนตรี อดใจและหักห้ามใจมิได้ น้อมนำเอามาใส่ทำงานของหลายต่อหลายเพลง เท่าที่รวมมาได้ดังนี้

- “สยามมนุสสติ” จากบทพระราชพนธ์ “โคลงชุดนี้ พระราชทานให้ทหารอาสาสังคมโลกครั้งที่ 1 ไปร่วมรับ
- “เกียรติศักดิ์ทหารเลือ”
จากบทพระราชพนธ์ “โคลงภาษีตันกกรบโนราณ”

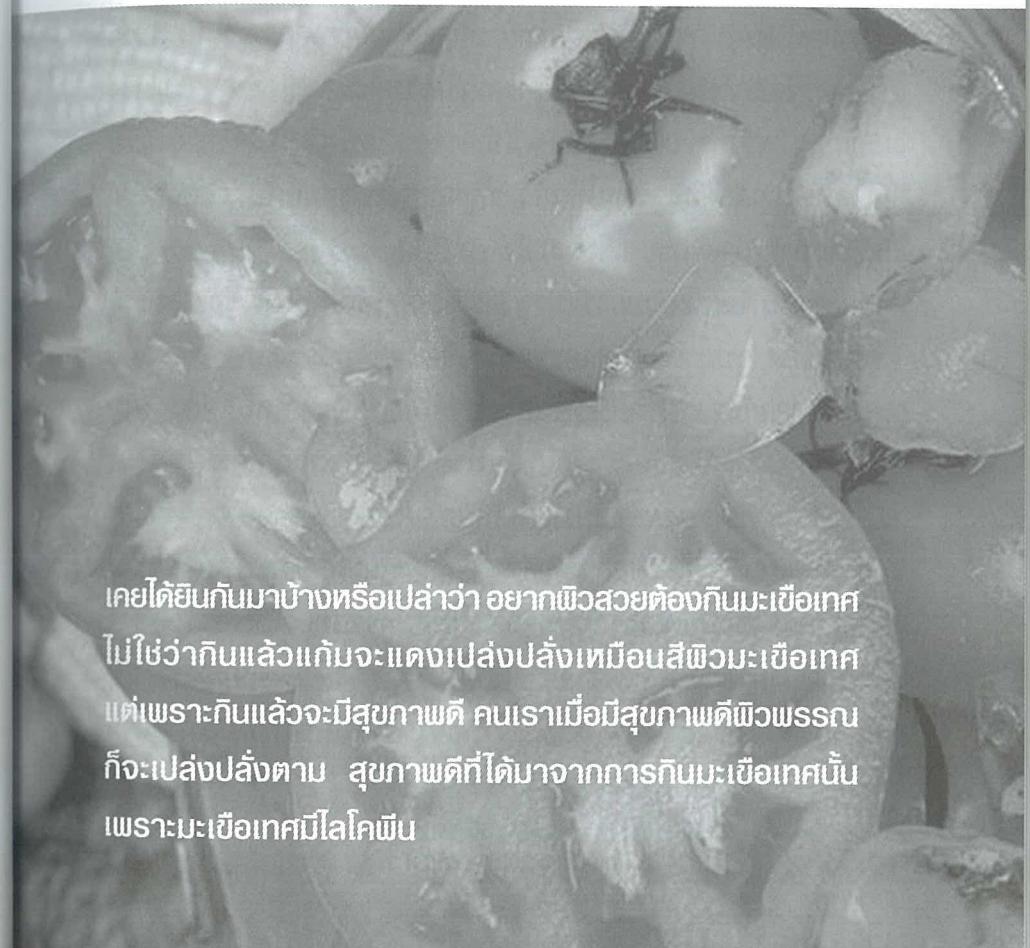
3. “ຝຶດຕຣີເຄີດຊື່ນໄລ”
ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ເວັນສວຸນິຫີ
4. “ລູວຍັນຈັນທວາ”
ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ວິວາທພຣະລມູທ
5. “ດັງໃຈ” ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ທ້າວແສນປມ
6. “ນັກເຮືອນພຍາບາລ”
ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ເວັນສວຸນິຫີ
7. “ສາລົນຮັກ” ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ທ້າວແສນປມ
8. “ຄວາມຮັກ” ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ເວັນສວຸນິຫີ
9. “ໄຮຮັກໄໝໍລົດ” ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ບທ່ານວັກໜາຕີ
10. “ໂຍລະລົ້ນ” ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ວິວາທພຣະລມູທ
11. “ຮ້ອຍໃຈເປັນມາລ້າຍຮັກ”
ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງຄຸນຕາລາ
12. “ຄຳປົງລົງລານ”
ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ບທ່ານວັກໜາຕີ
13. “ໄທຢົມກຳລັງ” ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ພຣະວ່າງ
14. “ໄທສາມັກຄື” ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ພຣະວ່າງ
15. “ລື້້ງ” ຈາກບທພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ເທ່ະນໍາຍໜະເລ
16. “ບຸພເພັນນິວາສ” ຄວາມໝາຍລ່ວນໜຶ່ງນຳມາຈາກບທ
ພຣະຣາຊ尼ພນ໌ ເຮື່ອງ ມັກນະພາຮາ.

ຈາກທັນສື່ອ

“ພຣະວັງພູ້າໄທ” ສຸຈິບຕຽນວັນອນຫຼັກໜີໂບຮານສານພຣະວັງພູ້າໄທ ຄັ້ງທີ 1

ຄຸນຄ່າຂອງສິແດງ ໃນ ປະເບື້ອທາສ

ດຣ. ສິວຄັກຕີ ແພາຄາ

ເຄຍໄດ້ຍັນກັນມາບ້າງທີ່ອີເປລ່າວ່າ ອ່າຍາກພິວສົຍຕ້ອງກິນມະເຂືອເກສ
ໄມ່ໃເຊ່ວວ່າກິນແລ້ວແກ້ມຈະແດງເປົ່ສົງປັ້ງແໜ່ອນລືພິວມະເຂືອເກສ
ແຕ່ເພຣະກິນແລ້ວຈະມີສຸຂກາພດີ ຄົນເຮົາເມື່ອມີສຸຂກາພດີພິວພຣຣນ
ກິຈະເປົ່ສົງປັ້ງທາມ ສຸຂກາພດີທີ່ໄດ້ມາຈາກການກິນມະເຂືອເກສເນັ້ນ
ເພຣະມະເຂືອເກສມີໄລໂຄພັນ

ลีเดงฯ ที่เราเห็นบนผิวมะเขือเทศนั้นแหล喙เป็นสารอาหารที่มีชื่อว่า “ไลโคพีน” (lycopene) ไลโคพีนเป็นรงค์วัตถุ (pigment) ชนิดหนึ่งที่มักพบในผักและผลไม้ เช่น พักทอง แครอท พริกหยวกแดง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมะเขือเทศ สารนี้โดยธรรมชาติแล้วมีลักษณะสามารถละลายได้ในไขมัน เป็นสารชนิดหนึ่งในกลุ่มของคาโรทีนอยด์ (carotenoid) ที่ทำให้เกิดสีลันสายงานบาดตาของบรรดาต่อต้านออกไซด์ และใบไม้ในイヤมที่ใบไม้เปลี่ยนสีในฤดูใบไม้ร่วง ไลโคพีนเป็นสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมนุษย์ โดยทำหน้าที่เป็นสารต่อต้านอนุมูลอิสระที่ดีมาก สามารถป้องกันความเสียหายที่จะเกิดกับเยื่อผนังเซลล์ หรือ DNA ได้ มีรายงานมากมายที่อ้างถึงสรรพคุณของไลโคพีนว่า สามารถลดอัตราเสี่ยงการเกิดโรคหัวใจ โรคมะเร็ง (โดยเฉพาะมะเร็งที่ต่อมลูกหมากและตับอ่อน) และโรคซرا ทั้งนี้เมื่อร่างกายได้รับไลโคพีนจากผักและผลไม้แล้ว มักจะนำไปสะสมที่ตับ ปอด ต่อมลูกหมาก ลำไส้ใหญ่ และผิวหนัง

ในกระบวนการแปรรูปมะเขือเทศให้เป็นน้ำมะเขือเทศบรรจุกระป๋อง ชุบปะแนะเขือเทศและซอสมะเขือเทศนั้น มีกระบวนการผลิตที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะขอกล่าวต่อไปว่า ขั้นตอนแต่ละขั้นในกระบวนการผลิตมีผลผลกระทบอย่างไรบ้างต่อปริมาณไลโคพีน

การบดและคั้นน้ำ (ในการผลิตน้ำมะเขือเทศบรรจุกระป๋อง ชุบปะแนะเขือเทศ และซอสมะเขือเทศ) พบร่วมกับปริมาณไลโคพีน แต่ยังไงได้ ยกเว้นกรณีที่ใช้ความร้อนในการบดและคั้นน้ำ ซึ่งอาจทำให้ปริมาณไลโคพีนลดลงบ้าง

การกรอง แรมบูริน์และคณะ (1999) ได้รายงานว่าขนาด

ของเครื่องกรองที่มีเลี้นผ่าคุณย์กลางเล็กกว่า 1.3 มม. มีผลต่อปริมาณความเข้มข้นของไลโคพีน แต่ในทางปฏิบัตินั้นความแตกต่างของสารเกิดขึ้นน้อยมาก (ประมาณ 1%) จนไม่สามารถบอกถึงความแตกต่างได้

กระบวนการทางจักรกลอื่นๆ เช่น การทำให้เป็นเนื้อเดียว (homogenization) การอัด (pumping) ไม่ได้มีผลต่อปริมาณไลโคพีน มากเท่ากัน อย่างไรก็ตามมีรายงานว่ามะเขือเทศที่ผ่านกระบวนการแปรรูปโดยทำให้ผนังเซลล์นิ่มลงสามารถปลดปล่อยปริมาณไลโคพีนได้มากกว่ามะเขือเทศผลสดที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการ

การระ夷 กระบวนการนี้จะใช้ในการผลิตชุบปะแนะเขือเทศ และซอสมะเขือเทศ เพื่อเพิ่มความเข้มข้นของผลิตภัณฑ์ รายงานจากอาบูซิต้า และคณะ (2000) ได้กล่าวว่า แม้ว่าการระ夷จะมีผลต่อปริมาณอนุพันธุ์คาโรทีน (β -carotene) และวิตามินต่อต้านอนุมูลอิสระต่างๆ เช่น วิตามินอี (α -tocopherol) แต่ก็ไม่มีผลต่อปริมาณความเข้มข้นของไลโคพีน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไลโคพีนเป็นสารที่มีความเสถียรสูง

การลอกเปลือก จากรายงานของชามาและเลโมาเกอ (1996) พบว่า ไลโคพีนมีการสะสมที่เปลือกส่วนนอก (outermost layer) มากกว่าเนื้อของผลมะเขือเทศถึง 5 เท่า แต่จุยเยนและซาฟาร์ (1998) รายงานว่า ถ้าใช้การลอกเปลือกด้วยอาศัยด่างโซเดียมไฮดรอกไซด์ 18% ที่ 82 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 วินาที และค่อยนำไปผ่านกระบวนการแปรรูป จะทำให้ปริมาณไลโคพีนไม่แตกต่างจากผลที่ไม่ได้มีการปอกเปลือก อย่างไรก็ตามการแยกเปลือกในส่วนผิวนอก

ตารางแสดงระดับปริมาณโลโคพีน

ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพมนุษย์

ชนิดของ ผลิตภัณฑ์	ปริมาณสารโลโคพีน (ม.ก./100 กรัม)	ปริมาณบริโภค (ม.ก./การบริโภค)	ปริมาณ สารโลโคพีน
น้ำมันเชื้อเทศพร้อมดื่ม	9.5	250 มล. (1 ถ้วย)	25
ซอสมะเขือเทศ	15.9	15 มล. (1 ช้อนโต๊ะ)	2.7
สาเกคัตชูล	21.9	125 มล. (1/2 ถ้วย)	28.1
น้ำมันเชื้อเทศเต้มข้น	42.2	30 มล. (2 ช้อนโต๊ะ)	13.8
ชูปนมเชื้อเทศ (เต้มข้น)	7.2	250 มล.	9.7
ซอสมะเขือเทศ	14.1	60 มล. (1/4 ถ้วย)	8.9
ซอสพาร์ก	19.5	30 มล. (2 ช้อนโต๊ะ)	6.7
ซอส	17	30 มล. (2 ช้อนโต๊ะ)	5.9
แตงโม	4 (1 slice 25 x 2 cm)	368 กรัม	14.7
อุ่นฟรี	4	123 กรัม (1/2)	4.9
มะเขือเทศผลสด	3	123 กรัม (1 medium)	3.7

(esocarp) ให้หลุดออกจากผิวชั้นกลาง (mesocarp) ทั้งหมดเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ยังไม่สามารถยืนยันได้ 100% อย่างไรก็ตามมีเพียงประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

ที่ใช้การลอกเปลือกด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ในการกระบวนการแปรรูปส่วนใหญ่แล้วประเทศต่างๆ จะใช้วิธีล่อนเปลือกด้วยความดันไอน้ำซึ่งอาจทำให้ปริมาณโลโคพีนลดลงเล็กน้อย

การอบแห้ง มะเขือเทศซึ่งผ่านกระบวนการต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เพื่อจะผลิตเป็นน้ำมันมะเขือเทศเข้มข้น มักได้รับการอบแห้งเป็นขั้นตอนต่อไป หรือเพื่อผลิตเป็นมะเขือเทศผง หรือมะเขือเทศอบแห้ง การอบแห้งด้วยความร้อนเป็นเวลานาน มักเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สารอาหารเสื่อมสภาพไป อย่างไรก็ตาม จากรายงานทั้งของชาโนนีและคณะ (1999) และชีและคณะ (1999) สรุปได้ตรงกันว่า โลโคพีนเป็นสารที่มีความเสี่ยงสูง แม้ในสภาวะที่มีอุณหภูมิสูงถึง 80 องศาเซลเซียสก็ไม่พบการเสื่อมสภาพของโลโคพีนอย่างไรก็ตามเมื่อเพิ่มอุณหภูมิสูงขึ้นเป็น 110 องศาเซลเซียส ปริมาณโลโคพีนลดลง 12%

จากการกระบวนการแปรรูปทั้งหมดของมะเขือเทศที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าขั้นตอนต่างๆ มีผลกระทบต่อปริมาณโลโคพีนค่อนข้างน้อย ซึ่งนับว่าเป็นข้อดีอย่างยิ่งทั้งในด้านของผู้ผลิตเอง ที่ไม่ต้องกังวลมากนักว่าผลิตภัณฑ์ของตนจะด้อยคุณภาพ รวมทั้งผู้บริโภคที่จะได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่าทางสารอาหารตามที่ต้องการดังนั้น ต่อไปนี้หันมาบริโภคมะเขือเทศสด หรือผลิตภัณฑ์จากมะเขือเทศให้มากขึ้นกันเถอะครับ เพราะล้วนแล้วแต่มีประโยชน์ทั้งสิ้น。

จาก นัดกรรม มีนาคม 2545

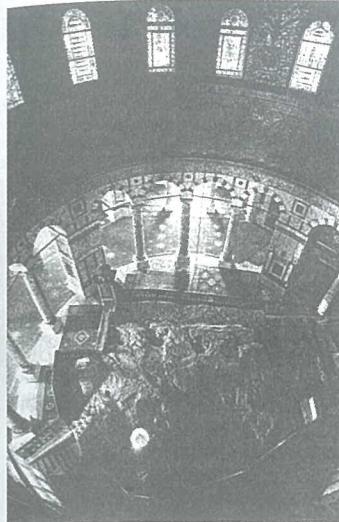
ເຢຣ່າເສັ້ນ :

ເຮືອແນ່ ເລອີພອຣຕີ* ເບີຍນ
ບຸ້ທະນາຖື ແຫດປະເສົາຊູ້ຄວກ ແປ້າ

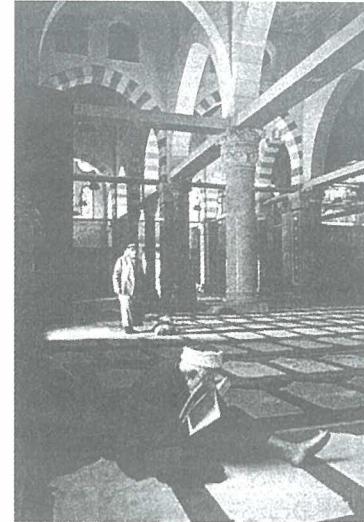
อย่างน้อยที่สุดชาวอิสลามและชาวปาเลสไตน์ก็เห็นพ้องกันในประเด็นหนึ่ง การเจรจาครั้งล่าสุดระหว่างสองชาติที่แคมป์เดวิด ต่างเป็นกังวลในเรื่องสถานภาพในอนาคตของเยรูซาเล็ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาณาบริเวณเล็กๆ ที่มีพื้นที่เพียง 15 เอกตร - อันเป็นพื้นที่ซึ่งอาจมีความคัดล้านี้สูงส่งยิ่งกว่าที่ไหนๆ ในโลก ในสายตาของศาสนายาลัยศาสนา

หัวใจของปัญหาดังกล่าวคือพื้นที่เกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่มีขันขนาดไม่ถึง 500 คูณ 300 เมตร ทิศเหนือจอดแนวทิ Hin ส่วนด้านทิศตะวันออกและตะวันตกยกลงชั้นหนึ่งพื้นที่เป็นเนินลาด และมีขันขนาด

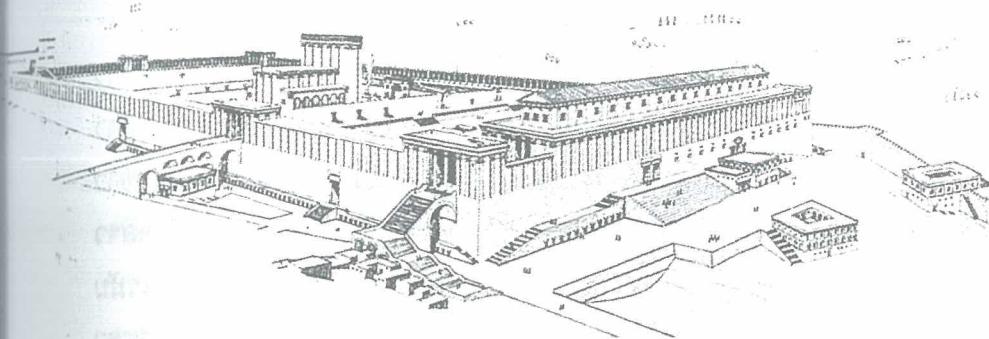
* ผู้อำนวยการวารสารยุเนสโก คริเย

ภาษาในโ-domคิลา

ภาษาในมัลติมีเดีย

ผังการพัฒนาบูรณะวิหารแห่งที่สองในสมัยเอกราช โดยลีน วิตเมเยอร์
นักโบราณคดีชาวอิสราเอล ปี 1977

ในอาณาบริเวณเล็กๆ ของเขตเมืองเก่าทั่งนครเยรูซาเล็ม ประวัติศาสตร์เนินนาดึง 4,000 ปี ก่อให้เกิดความเข้มข้นในแง่ศาสนา สัญลักษณ์ และมายาคติอันไม่มีที่ใดในโลก เช่น อหเมดีون

ประมาณหนึ่งในห้าของเขตเมืองเก่าแห่งนครเบรูชาเล็ม ตั้งอยู่ที่มุ่งทิศตะวันออกเฉียงใต้

วิหารที่ชาวบ้านเรียกว่า เท็มเพลเมาน์ท ส่วนชาวมุสลิมเรียกชาราม อัล-ชาริฟ (ศาสนสถานขันประเสริฐ) มีลักษณะเป็นแท่นที่ดูเหมือนลายอยู่ในอากาศ กำแพงบางส่วนสูงถึง 40 เมตร ตระหง่านเห็นอัตวเมืองเก่าและบริเวณที่ตัดออกไป

บรรดาคนท่องเที่ยว นักแสวงบุญ หรือศาสนิกชนที่มาเยือนจะเชิญกับกำแพงที่มานี้ซึ่งก่อด้วยหินสกัดที่ยาวถึง 10 เมตร สร้างในสมัยของเซอรอดมหาราช กษัตริยองค์นี้ชาวโรมันถือว่าเป็นกษัตริยของชาวบ้าน พระองค์โปรดให้สร้างส่วนยอดของวิหารบิวแห่งนี้ขึ้นใหม่ตั้งแต่ปีที่ 19 ก่อนคริสตศักราช และงานก่อสร้างล้วนใหญ่ถึงสี่สิบปี เมื่อประมาณ ค.ศ. 9

จากหลักฐานซึ่งกล่าวถึงรายละเอียดที่หลงเหลือ ได้กล่าวถึงขนาดและความคงทนโดยโฆษณาไว้ ว่า มีขนาดกว้าง ยาว และสูง 50 เมตร สร้างบนลานโล่งเดินที่ขับด้วยเสานอนสีขาวนับร้อยๆ ตัน บางด้านสูงถึง 30 เมตร พื้นที่ลี่เหลี่ยมลานดังกล่าว มีประตูหินมาและบันไดทอดไปถึงโดยตรง แต่หลังถูกกองทัพโรมันของจักรพรรดิติตุล ลงมือเผาเมื่อปี 70 แล้ว ความเลื่อมใสครั้งที่ความเชื่อ และแม้กระทั้งอุดมการณ์ล้วนแรงกล้าและทรงพลังยิ่งกว่าที่เคยเป็นมาเลือก ไม่ปรากฏพร้อมรอยของวิหารดังกล่าว เท่าที่หลงเหลือจากผลงานของเซอรอดมหาราชก็มีเพียงช่องทางเข้าออกขนาดใหญ่ไม่กี่แห่งกับกำแพงล้วนใหญ่เท่านั้น

กำแพงส่วนหนึ่งทางด้านตะวันตกนั้น ชาวคริสต์ในยุคกลาง

เรียกว่า กำแพงกำสรวล ชาวบ้านเรียกกำแพงตรนี้่ายๆ ว่ากำแพงตะวันตก (โกเต็ล) อันเป็นสถานที่สำคัญและไว้อาลัย เป็นเวลานับศตวรรษที่ชาวบิวถือว่าสถานที่นี้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของศาสนาบิว บ้างกล่าวว่ากำแพงล้วนนี้สร้างขึ้นบนราชฐานของกำแพงที่เคยสร้างรายล้อมวิหารแห่งแรกของชาวบิว อย่างไรก็ตามนักโบราณคดีเชื่อว่า ชาากที่หลงเหลืออยู่ของกำแพงที่เคยมีดังกล่าวที่จริงคือ ส่วนหนึ่งของกำแพงด้านตะวันออกในปัจจุบัน

“ดูก่อน ข้าขอสร้างวิหารถวายนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดังที่พระองค์ทรงตรัสกับเดวิดบิเดาของข้าว่า ‘บุตรของเจ้าซึ่งข้าจะให้ลีบทดสอบทำแห่งแห่งนแห่งนเจ้า จะสร้างวิหารแด่นามของข้า’ ”

กษัตริยโซโลมอนทรงกล่าวดังนี้ พระองค์เป็นโอรสของกษัตริยเดวิดผู้รวบรวมชาวอิสราเอล 12 แผ่น เข้าเป็นอาณาจักรเดียวกันโดยมีเบรูชาเล็มเป็นเมืองหลวง เมื่อกว่า 3,000 ปีที่แล้ว กษัตริยโซโลมอนทรงชื่อเนินเข้าซื่อมาเนท์มอเรย์และโปรดให้สร้างวิหารแห่งแรกของชาวบิวขึ้น ณ ที่นั้น ในช่วงระหว่างปี 960-953 ก่อนคริสตศาก ขนาดของวิหารดังกล่าวคงไม่ใหญ่โตนัก เพียงประมาณยาว 30 เมตร กว้าง 10 เมตร และสูง 15 เมตร แต่ข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรกล่าวเสริมว่าวิหารนี้ตอกแต่งภายในอย่างงามด้วยทอง เงิน ทองคำ แล้วไม้สักซึ่งนำมาจากเลบานอน

บัญญัติอันนรันดอร์และกฎที่ต้องการพ

ที่เหนืออื่นใดก็คือ ณ ใจกลางนั้นเป็นที่จัดวางทีบแห่งบัญญัติไว้ภายในห้องมหาศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งมีประตุทางเข้าเพียงบานเดียวที่

พระเครื่องสุดเท่านั้นจะผ่านเข้าไปได้ ถือเป็นห้องของพระผู้เป็นเจ้าภายในทิบดังกล่าวบรรจุหินสองแท่ง ซึ่ง Larick ข้อบัญญัติที่โมเลลรับจากพระเจ้าบันยอดเขาใหญ่ ข้อบัญญัตินี้เป็นการตกลงณพาระห่วง ‘ชนที่พระเจ้าเลือก’ กับพระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียวของชาวอิสราเอล ซึ่งต่อมาก็มาได้ประกาศว่าเป็นพระเจ้าองค์เดียวของมนุษยชาติทั้งมวล ลักษณะพระเจ้าองค์เดียวจึงถือกำเนิดขึ้น

บัญญัติตั้งกล่าวคือข้อตกลง พระเจ้ามีบัญชา กับผู้เลื่อมใสในพระองค์ว่า “เจ้าจะไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา” และ “เจ้าจะต้องไม่สร้างรูปบูชาใดๆ” แล้วทรงวางกฎคำัญฯ ที่เป็นรากฐานทางศีลธรรมและพิธีกรรม ถ้าคนเหล่านั้นยังมั่นในกุญของพระเจ้า ก็จะไม่เพียงแต่ได้เป็น ‘ชาติติ่งใหญ่’ ที่อยู่กันอย่างมีความสุขความเจริญเท่านั้น แต่พระองค์ยังจะทรงมอบแผ่นดินให้เป็นของพากษาด้วย

เนื่องจากข้อบัญญัติเป็นนิรันดรพากษา ย่อมได้ครอบครองดินแดนนั้นไปชั่วนิรันดร ถ้าหากพากษาตามข้อตกลงอันศักดิ์สิทธิ์นี้ก็อยู่ในดินแดนนั้นได้ แต่หากไม่ทำตามพระเจ้าผู้ทรงประทานแผ่นดิน ก็จะอาคีนและปล่อยให้คนของพระองค์ต้องทุกข์ยากจากการพลัดถิ่น “ถ้าพากษาหัวหนาบกับมหาเรอา และยังมั่นในข้อบัญญัติของเราเป็นหลักปฏิบัติ แม้พากษาบางคนถูกขับไล่ไปสู่สรวงสรรค์อันไกลสุด เรายังจักรวรรดิพากษาเขาไว้ และนำพากษาไปยังดินแดนที่เราได้เลือกให้เป็นที่พำนักระในนามของเรา”

เกิดการพลัดพรากกันสูนี้ ชาวอิสราเอลจากอาณาจักร ชาเมารีย์ทางตอนเหนือถูกเนรเทศไปยังอัสซีเรีย เมื่อเจ็ดร้อยปีก่อน คริสต์กาล ชาวิรุจจากภูมิถิ่นถูกเนรเทศไปยังบ้านโน้นหลังจากที่วิหาร

แห่งแรกถูกยกชั้ตวิริยะเนบุชัดเนล沙ร์ทำลายในปี 587 ก่อนคริสต์กาล และหลังจากพากโรมันทำลายวิหารแห่งที่สอง เมื่อปี ค.ศ. 70 ชาวิรุจเนรเทศจากถิ่นฐานนานถึงเกือบ 2,000 ปี ตลอดเวลาเหล่านี้ ชาวิรุจผู้เคร่งครัดพากันสวัสดิ์อ่อนแหนวนพระเจ้าวันละสามครั้ง ปีละ 365 วัน เพื่อบูรณะวิหารแห่งพระเจ้าและรือพื้นข้อตกลงระหว่างพระเจ้า พากตนและแผ่นดินของตน ณ ใจกลางบริเวณที่เรียกว่า ‘เต็มเพลเมาน์’

“โอ เยรูชาเล็ม หากข้าล้มเจ้า ขอให้มีขอของข้ามีอันเป็นไป! หากข้าจดจำเจ้าไม่ได้ ขอให้ลืมของข้าจงติดกับเพดานปาก” (เพลงสวดบทที่ 137) ถ้อยคำเหล่านี้ถูกสวัสดิ์แล้วซ้ำแล้วซ้ำในงาน แต่งานของชาวิรุจทุกคน

วิหารแห่งแรกอยู่ที่ไหนกันแน่? โดยทั่วไปแล้ว นักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีเห็นพ้องกันว่าตั้งอยู่บนเขามอเรียห์แห่งบูชาแห่งการอุทิศถวาย (The Altar of Holocausts) คงอยู่ที่ยอดสูด ซึ่งสอดคล้องกันกับหลักเกณฑ์ของยุคหนึ่นในเรื่องการเลือกตำแหน่งตั้งแห่งบูชา บนเขาแห่งนี้มีพินก้อนหนึ่งที่โกราชซึ่งเป็นหนังสือห้ามเล่มแรกของคัมภีร์ใบเบิร์บุว่า เป็นพินที่อับราฮัมได้พิสูจน์ไว้เมื่อ 1,000 ปีก่อน หนังสือเขียนขึ้นว่า เขานูชาพระเจ้าถึงขนาดที่พร้อมจะสละโภเชคบุตรชายของตนแด่พระองค์ แล้วพระเจ้าก็ทรงประทานสัญญาครั้งแรก

ทั้งชาวิรุจและชาวอาหรับต่างก็ถือว่าอับราฮัม หรือที่ในคัมภีร์กรุอ่านเรียกว่า อิบราฮิม-เป็นบรรพบุรุษของตน กว่า 2,000 ปี ต่อมา ชาวมุสลิมเชื่อว่า จากพินก้อนเดียวกันนี้เองที่ศาสดาพยากรณ์โน้มหัวมัด ผู้ร้อนแรงจากครเมกะในราตรีอันหนาวเหน็บได้ขึ้นสู่สรวง

สวรรค์ ศาสสนิกชนผู้เลื่อมใสศรัทธาเชื่อว่า ณ ที่นั้นมีรอยเท้าของท่านศาสดาประทับอยู่

ในปี 638 กษัตริย์อุมาร์ติเบรูชาเล็มได้ lan กว้างที่ทัพ
อาหรับได้พบนั้นได้กล่าวเป็นที่รกร้างว่างเปล่า มีซากปรักหักพัง
เกลื่อนกลาด และไม่เคยใช้ในแง่ศาสนาจามานะหลายศตวรรษแล้ว
รวมกับเป็นเครื่องบ่งบอกว่านครแห่งนี้ได้สูญเสียความเป็นiyahongมัน
ไปแล้ว หลักฐานที่เป็นเอกสารระบุว่า lan โล่งว่างที่เคยเป็นที่ตั้งวิหาร
ดังกล่าว ถึงกับถูกใช้เป็นที่ทิ้งขยะ หลังจากเคยใช้เป็นที่ตั้งโบสถ์
romoัน

เอกสารยุคต่อๆมาได้บรรยายถึงวิธีการที่อุมาร์บูรณะบริเวณ
ลานและก้อนหินดังกล่าว นับแต่นั้น เนื่องจากมีการค้นพบชาปะรัก
หักพังเพิ่มมากขึ้น จึงได้มีการก่อสร้างเพิ่มเติมและทำลิ่งที่ปัจจุบัน
เรียกว่าการฟื้นฟูบูรณะ เพื่อให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นศูนย์กลางทาง
ศาสนาและทางลัทธิคำล้าหรือชุมชนมุสลิมแห่งใหม่ โดยได้วางการ
ขยายให้ใหญ่โตขึ้นในช่วงเวลาหลายศตวรรษต่อมา

สารามมีรูปโถม เช่น ปัจจุบัน

กำแพงด้านทิศใต้และทิศตะวันออกถูกสร้างขึ้นใหม่เป็นบางส่วน นอกจากนี้แท่นสองแท่นที่เห็นในปัจจุบันก็สร้างขึ้นใหม่เช่นกัน ปลายสุดทางทิศใต้ของแท่นทั้งสองนี้คงจะเป็นที่สร้างมัลยิดแห่งแรก คือมัลยิดอัล-อักชา (ภาษาอาหรับแปลว่า ‘สุหร่าที่อยู่ใกล้สุด’) ซึ่งความจริงเป็นเพียงที่กำบังเดดให้แก่บรรดาผู้มากราบไหว้บูชา ณ แท่นอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งสูงกว่าโดมคิลา สร้างไว้หลังจากนั้นไม่นานคือ

ประมวลช่วงต่อระหว่างคุณธรรมที่ 7 กับ 8 โดยแห่งนี้ซึ่งครอบคลุม
บรรยายด้วยการรูปแบบเหลี่ยมที่ต่อมากลามานผู้อื่นให้หายได้มีบัญชา
ให้ตกแต่งด้วยกระเบื้องลิ้ทธิ์คงอยู่ก็ตระหน่านอยู่เห็นอารามและ
เด่นอยู่ท่ามกลางตัวเมืองและปริมณฑลเกือบทั้งหมดนับแต่นั้นมา
จากนั้น มัลยิดอลล์-อักษาร์กุบรมะวีน ใหม่หลายครั้ง

เหล่านักกรบครูเสด (1099-1187) ยึดครองบริเวณล้านช้าง แต่ก็ไม่ได้ครอบครองเป็นการถาวร เมื่อปัชติริย์ชาลาดิน ยึดเยรูชาเลิมคืนได้ ก็ทรงกำจัดร่องรอยทั้งปวงของพวครูเสดและบูรณะสิ่งก่อสร้างต่างๆ ให้กลับคืนสู่สภาพก่อนหน้านั้น ในราชวงศ์อยุธยา พระองค์และราชวงศ์มัมลูกส์ที่ปกครองต่อมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 13 จนถึงต้นศตวรรษที่ 16 นี้เอง ที่ขารามอันศักดิ์สิทธิ์มีรูปโฉมดังที่เห็นในปัจจุบัน

ในสมัยของราชวงศ์ทั้งสองได้มีการเพิ่มจำนวนที่สอดคล้องกับความต้องการของราษฎร เช่น การสร้างโรงเรียนสอนศาสนา (มาตราชาล) พร้อมทั้งห้องสมุด บ้านพักคนชรา และที่พักแรมสำหรับนักแสวงบุญ ปัจจุบันอารามมีทั้งอาคารที่เป็นศาสนสถานและการสำหรับชาวไร้ญาต ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ ๑๔๘ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่เคยเป็นสถานศึกษาของคริสตจักรโปรตุเกส ต่อมาได้ถูกยึดครองโดยกองทัพอังกฤษในปี ๑๗๖๐ หลังจากนั้นได้รับการบูรณะและปรับปรุงใหม่โดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงเป็นที่มาของชื่อ “วัดบุษราคัม” ที่ใช้มาจนถึงปัจจุบัน

จากนั้น คงจะเป็นตั้งแต่ศตวรรษที่ 8 เรื่องราวของการ

เดินทางอันเป็นตำนานและการขึ้นสู่สวรรค์ของโม艾้มหมัดก์ผสมผลเสียเข้าด้วยกัน แล้วโง่ไยผูกพันอันเปี่ยมล้นด้วยอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อทางศาสนา และความเลื่อมใสคริสต์ในตัวบุคคลก็อุบัติขึ้น ระหว่างชามุลิมกับอัล-คัดล์ อันเป็นนามภาษาอาหรับของเยรูชาเล็ม

3,000 ปีแห่งการกำลังล้าง สร้างใหม่ และบูรณะปรับปรุง

นครแห่งนี้กล้ายเป็นเมืองศักดิ์สิทธิ์อันดับที่สามของศาสนา อิสลามรองจากเมกะและเมดินาในชาอุดิอาระเบีย และเป็นสถานที่สำคัญยิ่งสำหรับการแสวงบุญ ชามุลิมบางคนเชื่อว่ากาบा ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างที่ตั้งอยู่ ณ ใจกลางของมัสยิดในคริสต์และภัยในบรรจุหินด้านหลังศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อกันว่าเป็นของอิบร้าhimนั้น เมื่อถึงวันลิ้นโลกจะถูกนำไปตั้งอยู่ใกล้กับโดมคิลา และ ณ ที่นั้นชามุลิมทุกคน ก็จะอยู่ต่อหน้าพระเจ้าในวันพิพากษา

เป็นเวลาเกือบ 3,000 ปีแล้วที่ษารามและเท็มเพลเมาน์ ต้องแข็งแกร่งกับการสร้าง การทำลายล้าง การสร้างขึ้นใหม่ และการบูรณะปฏิสังขรณ์อย่างไม่รู้จบสิ้น บางทีหินก้อนเดียวฯ ก็อาจถูกจับวางในตำแหน่งเก่าเพื่อสร้างเป็นวิหารทึ่สำหรับพระเจ้าของพากนอกศาสนาและสำหรับพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียวตามที่ศาสนานี้สามของโลกซึ่งนับถือพระเจ้าองค์เดียวต่างยึดถือ

ตลอดเวลาหลายศตวรรษบรรดาผู้ครองนครแห่งนี้ซึ่งมีทั้งผู้ที่เลื่อมใสคริสต์ในศาสนาและผู้ที่นิยมโลกีย์วิสัย ต่างก็ได้ลบล้างร่องรอยเดิมที่ผู้พิชิตคนก่อนสร้างทำไว้ และใช้สิ่งก่อสร้างใหม่เป็นอนุสรณ์อ่าวดถึงอำนาจของตน โดยประดิษฐานไว้ ณ ลานโล่ง ซึ่ง

แลเห็นได้ทั่วทั้งเมือง

นครเยรูชาเล็มแห่งนี้ที่เหล่าชาวิวอพยพได้สร้างเป็นเอกลักษณ์ของตนขึ้นมาก็เลือนสรรค์แห่งหนึ่ง ‘เป็นที่ซึ่งอยู่ระหว่างสรวงสรรค์กับโลก มักอยู่ใกล้สรรค์ยิ่งกว่าโลก ไซอน (เนินเขาถูกหนึ่งใกล้กับเท็มเพลเมาน์) เชิญชวนและให้ความหมายแก่ชีวิต’ ของเหล่านักผู้อพยพดังกล่าว ณ องค์คริสตอฟ อัตเติลส์ และอเลสเซอร์ เป็นบล沙 ผู้ร่วมกันเขียนบทความเชื่อลัสดุในนิตยสาร Notre Histoire ของฝรั่งเศสว่าไว้

นับตั้งแต่ตอนปลายศตวรรษที่ 19 ขบวนการไซออนนิลต์ ซึ่งแม่ลวนใหญ่จะประกอบด้วยชาวิวที่เป็นคนธรรมดาก็ได้ “ทำให้ดำเนินโบราณเกี้ยวพันกับยุคสมัยปัจจุบัน” และ “ครอบครองความศักดิ์สิทธิ์ของดินแดนนี้” ตามคำขอของอัตเติลส์และเป็นบล沙 เยรูชาเล็ม ถูกมองว่าเป็นทึ่งสรรค์และสถานที่อันมีจริงจับต้องได้ เป็นทึ่งดินแดนแห่งพันธุ์ลัญญาและเขตแดนของประเทศ

การประเมินกับการดำเนินอยู่ร่วมกัน : แก้ปัญหาความขัดแย้งทางศาสนา

ในปี 1980 รัฐสภาอิสราเอลตรวจวิเคราะห์ว่า “นครเยรูชาเล็มทึ่งหมวดคือเมืองหลวงของประเทศอิสราเอล” ขณะเดียวกัน กระแลล็ทธิชาตินิยมก็มาแรงในหมู่ชาวปาเลสไตน์ โดยส่วนหนึ่งเป็นปฏิกิริยาต่อการเคลื่อนไหวของอิสราเอล และเป้าหมายหนึ่งซึ่งเป็นหลักการของพากเบิกคือ มุ่งประกาศฐานะของเยรูชาเล็มให้เป็นเมืองหลวงแห่งประเทศในอนาคตของชาวปาเลสไตน์ อุมมา (Umma)

คือองค์การมุสลิมโลกยืนยันว่าaram อันศักดิ์สิทธิ์นั้นมิอาจแบ่งแยกได้ เท็มเพิ่มเติมต่อหรือหารือ : ทุกวันนี้สถานที่แห่งนี้มีความศักดิ์สิทธิ์เป็นทวีคูณสำหรับศาสนิกชนผู้ครรภาระและสำหรับคนไร้ศาสนาจำนวนมาก และบางครั้งก็ถูกกระแผลของขบวนการชาตินิยมสองฝ่ายนำไปใช้ทางประโยชน์ได้ตัว เป็นไปได้หรือที่เรื่องจะลงเอยด้วยการที่ฝ่ายหนึ่งได้ครอบครองทุกอย่าง ส่วนอีกฝ่ายยอมสูญเสียทุกอย่าง? ทั้งสองฝ่ายจะร่วมแบ่งปันสายใยทางประวัติศาสตร์ที่ลักษอนชับลับกัน อันยืดยาวอยู่ในอารมณ์ความรู้สึกถือมั่นอย่างปุ่มชนได้หรือไม่? ซึ่งอนุ Пересть เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศของอิสราเอลเป็นผู้หนึ่งที่ผลักดันให้เกิดข้อตกลงออลโล เขามักกล่าวเสมอว่าความขัดแย้งทางการเมืองนั้นแก้ได้ด้วยการดำเนินการประนีประนอม แต่ความขัดแย้งทางศาสนาจะยุติได้ก็ต้องการดำเนินการอยู่ร่วมกันเท่านั้น

ลำดับเหตุการณ์สำคัญ

ราวปี 2000 ก่อน ค.ศ.

ตามคัมภีร์ใบเบิล อับราฮัม ออกเดินทางตามบัญชาของพระเจ้าไปยังดินแดนแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกไว้ให้เขา ดินแดนดังกล่าวตั้งอยู่ระหว่างทะเลสาบเดดซีกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ข้อความในใบเบิลยังกล่าวไว้ด้วยว่าอับราฮัมพร้อมที่จะஸละโอแซคบุตรชายของตนให้แก่พระเจ้า จากก้อนหินตรงยอดของภูเขาที่ภายหลังเรียกวันว่า เท็มเพิ่มเติมต่อหรือหารือ อัล-ชาริฟ

ประมาณปี 1200 ก่อน ค.ศ. : โมเสลได้รับแผ่นจารึกบัญญัติจากพระเจ้าบันชาไซนาย

ประมาณปี 953 ก่อน ค.ศ. : การก่อสร้างวิหารแห่งแรกสำเร็จลงในรัชสมัยกษัตริย์โซโลมอน

ประมาณปี 587 ก่อน ค.ศ. : กษัตริย์เนบุชัดเนลชาร์ ทำลายวิหารแห่งแรก

ปี 515 ก่อน ค.ศ. : วิหารแห่งที่สองสร้างเสร็จ

ตั้งแต่ปี 19 ก่อน ค.ศ. ถึง ค.ศ. 64 : กษัตริย์เยรอดมหาราชพื้นฟูบูรณะวิหารแห่งที่สองขึ้นใหม่ ขนาดของพื้นที่ก่อสร้างทำให้บางคนเชื่อว่าอันที่จริงพระองค์สร้างวิหารแห่งที่สามขึ้นใหม่

ค.ศ. 70 : วิหารแห่งที่สองถูกทำลาย

ค.ศ. 132 - 134 : ตามทฤษฎีเชื่อว่ามีการสร้างวิหารครั้งใหม่ ซึ่งคงจะเป็นครั้งที่สี่

ค.ศ. 632 : ศาสดาพยากรณ์โมอัมหมัดลิ้นชีพ ตามความเชื่อของชาวมุสลิม และท่านขึ้นสู่สวรรค์จากทินก้อนที่อยู่บนบริเวณลานโล่งนั้น ตามด้วยการเดินทางยามราตรีอันเป็นตำนานจากนั้นมา

ค.ศ. 638 : ก้าหลิบอุมาრ์ยีดเยรูชาเล็มได้ และสร้างมัลยิดแห่งแรกขึ้น

ค.ศ. 691 - 692 : สร้างโถมคิลาขึ้น

ค.ศ. 1099 - 1187 : นักรบครุยส์เดบุกยีดเยรูชาเล็ม

ค.ศ. 1187 - ต้นศตวรรษที่ 16 : ราชวงศ์ไอยูบิดไปจนถึงราชวงศ์มัมลุกส์ ที่ครองราชย์สืบทอดกันมา (ตั้งแต่ปี 1250) สร้างโถงทางเดิน โดยเฉพาะ มัลยิดอัล-อักชา ในรูปโฉมตั้งปั้นจุบัน

ค.ศ. 1917 : เยรูชาเล็มตกเป็นดินแดนในอาณัติของอังกฤษ

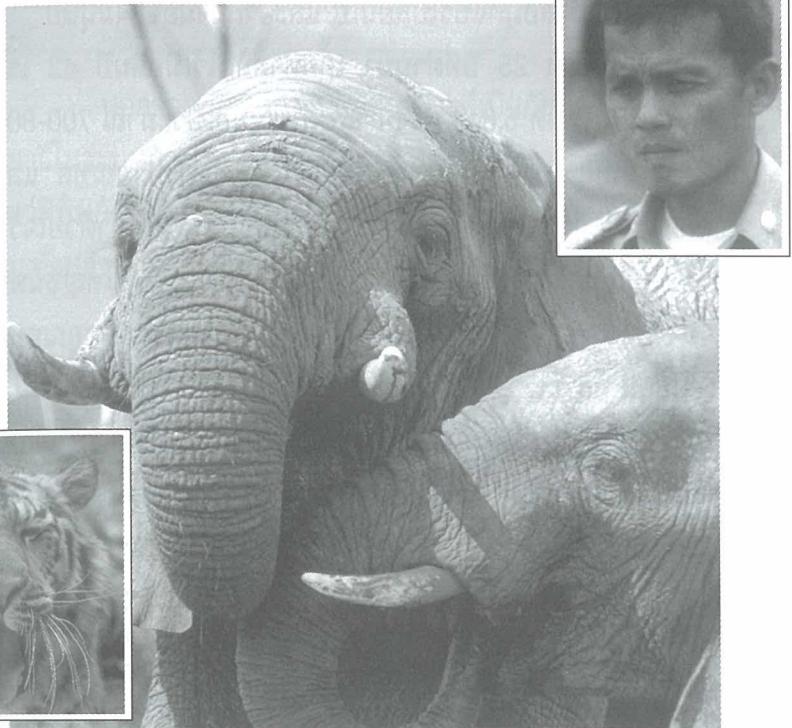
ค.ศ. 1948 : หลังทรงรามอาหรับ - อิสราเอล ครั้งแรก เยรูชาเล็ม ตะวันตก ก็ถูกอิสราเอลครอบครอง ส่วนเยรูชาเล็มตะวันออกซึ่งเป็น ที่ตั้งเมืองเก่าอยู่ภายใต้การดูแลของรัสเซียจ่อร์เดน

ค.ศ. 1967 : อิสราเอลยึดครองเยรูชาเล็มตะวันออก

ตามศาสนาข่าวเชื่อว่า จะมีการสร้างวิหารคริสต์ที่สาม เมื่อพระผู้ ไถ่บาปเสด็จมาโปรดโลก.

จาก ยูเนสโก คูริ耶 มีนาคม 2543

遑గրก์ มหาชนพ ยอดคุกหนาธรักรักษ์สัตว์โลก

ก้าวโคเรียเห็นช้างเดินพ่นพ่านตามกันหนทางในกรุงเทพฯ และ ติดตาม ข่าวคราวช้างป่าอย่างถูกยกชน ที่นั่นที่นี่แล้วละก็ เชื่อกันว่าได้ยินคุณทรัพยากรดีๆ ตามมา คงหนีไม่พ้นเชื่อของ คุณหมอออลองกรน์ มหาชนพ นายนายสัตวแพทย์ ช่วยราชการ สำนักพระราชวัง พูดช้านากการด้านการ ดูแลรักษาช้างมือที่บ้านเมืองไทย

ท้ายคนให้ฉายาหมอลลงกรณ์ว่า สารานุกรมช้างเคลื่อนที่ แต่สำหรับความช้างน้อยใหญ่ ทั้งที่มาหากินในกรุงเทพฯ หรืออยู่ตามป่าช้างทางภาคเหนือ และภาคอีสาน ต่างรู้จักลัตัวแพทย์ผู้นี้ดี ในฐานะผู้ที่เคยติดตามเอาใจใส่ทุกฝีก้าวต่อสู่ภาพความเป็นอยู่และอนาคตของช้างเมืองไทย สัตว์ที่กำลังร่อຍหรอลงอย่างมาก อันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไป และจากน้ำมือของมนุษย์

“ในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา เคยทำสถิติไว้มื่อสิบปี 42 เราช่วยเหลือไปทั้งหมด 5,644 ครั้ง ถ้านับเป็นเชือก ประมาณ 700-800 เชือก ส่วนใหญ่เป็นช้างที่มาหากินในกรุงเทพฯ และปริมณฑล และช้างที่อยู่ตามป่าช้างต่างๆ” หมอลลงกรณ์บอกถึงงานที่ทำด้วยใจรักโดยไม่คิดมูลค่า ความที่ยังมีลัตัวแพทย์ที่เข้าไปดูแลลัตัวใหญ่ชนิดนี้ ค่อนข้างน้อย ความช้างส่วนใหญ่จึงนิยมเรียกใช้บริการจากคุณหมอมนเป็นที่คุ้นเคย

หมอลลงกรณ์อภิปรัตว่า ตนไม่ได้ผูกพันเฉพาะกับช้างเท่านั้น แต่กับสัตว์ทั่วไป นับตั้งแต่ได้เข้ามาทำงานเกี่ยวกับการดูแลลัตัวป่าที่เข้าดิน เมื่อปี 2518 หลังจากสำเร็จการศึกษาจากคณะลัตัวแพทยศาสตร์ จุฬาฯ ด้วยคำชักชวนจากรุ่นพี่ “เราก็ใช้วิชาชีพช่วยเหลือชีวิตสัตว์ป่าที่เรารับผิดชอบให้ได้มากที่สุด ทำยังไงก็แล้วแต่ให้มั่นรอบด้านมากที่สุด ไม่ว่าจะด้านอยุทธรม หรือคุ้ยกรรม”

ความชำนาญในการดูแลรักษาระบบช้างนอกจากความรู้ที่ร่ว่าเรียนมาแล้ว ส่วนสำคัญยังมาจากการณ์ที่ได้เข้าไปช่วยเหลือผู้ป่วยร่างใหญ่ชนิดนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า จนเกิดความเชี่ยวชาญชนิดที่ว่าสามารถลังเกตได้เลยว่า ช้างตัวนั้นเป็นอะไร ควรใช้อาหารอะไร ไปจน

ถึงกระบวนการป้องกันและการรักษา

“ล้วนมากจะเป็นโรคผิวนังตามร่างกาย เช่น บาดแผล ถูกของมีคมต่างๆ ไม่ว่าจะโดยเจตนาหรือไม่เจตนา เช่น การใช้ตัวของหรือมีดในการบังคับช้าง ถูกลิ่งแบกลงปลอมบาดทิ่มดำ เช่น สังกะสี ตะปู เศษแก้ว เศษเหล็ก การรังแกกัน เช่น ใช้ชันหรือทิ่มแทงกัน การประสาบอุบติเหตุ เช่น รถชน มอเตอร์ไซค์ชน ทำให้เกิดบาดแผลได้”

นอกจากนั้น อาการป่วยของช้างที่เป็นกันมาก ยังได้แก่โรคพยาธิในระบบทางเดินอาหาร อาการท้องเสีย ท้องอืด หรือไม่ก็ถูกสัตว์มีพิษกัดต่อย เช่น ต่อหัวเสือ งูเห่า งูเขียวหางใหม่ หรือแม้กระเพิงป่องเข้าช้าง เข้าก้นช้าง เป็นต้น

และที่น่าตกใจลับเป็นอาการป่วยจากความลับของมนุษย์ นั่นคือ ยาบ้า โดยมากมักเป็นช้างใช้งานทางภาคเหนือ ซึ่งผู้เลี้ยงหรือความช้างให้เลี้ยงยาบ้า เพื่อจะได้สามารถชักลากซุ่ง หรือไม่เลื่อนออกจากป่าได้เป็นจำนวนมาก และสามารถหลบหนีการติดตามจากเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

“ลักษณะเฉพาะของช้างติดยาบ้า เราสามารถดูออก เช่น ผอมเห็นชีโครง เห็นกระดูกลับหลัง ยืนเซื่องซึม ไม่ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม บลัสสาวะมีกลิ่นเหม็นจัด กลิ่นตัวมีกลิ่นเหม็นเขียวจัด กำบนพิวนัง ลักษณะดังกรีบแกร็บ มีลักษณะมีผื่นเคลือบพิวนัง”

ช้างพกนี้ตอกยูในสภาพถูกทารุณกรรม บางส่วนตกเข้าตายไป เพราะไม่มีสิ่สัตต์ บางส่วนพิกัด ต้องถูกนำไปรักษาที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ หลังหมดงาน ท้ายเชือกถูกผูกทึ้งไว้ให้ยืนผอมโซ

จนมีความชัดเจนว่าหัวสุรินทร์ไปซื้อมา เพื่อนำมาเร่อ่นหากินในกรุงเทพฯ และจังหวัดต่างๆ “เราเจอเราก็รักษาให้ปีๆ หนึ่ง ตกประมาณ 30-50 เชือก ที่รักษาอด”

หมออลงกรณ์ยังเล่าให้ฟังด้วยว่า ถูกข้อของยาบ้า ทำให้ช้างพกนี้มักไม่ค่อยพิทักษ์ ทำให้เกิดเป็นแพลลิกในกระเพาะอาหาร กรณีช้างเสียชีวิตที่อยุธยา ซึ่งได้กล่าวมาเป็นอาจารย์หมออพีรักษาช้างติดยาบ้าตัวอื่น เมื่อชนสูตรผ่าศพ ก็พบแพลลิกในกระเพาะช้างทั้งหมดถึง 150 หลุม อย่างไรก็ตาม ผลการณรงค์ในเรื่องช้างระยะหลังทำให้ช้างภาคเหนือที่ถูกใช้งานอย่างผิดกฎหมายลดน้อยลงจาก 500 เชือกในอดีต เหลือไม่เกิน 100 เชือกในปัจจุบัน

การดูแลรักษาช้างนั้น โดยเฉลี่ยจะใช้เวลาประมาณ 3-10 วัน แต่บางรายที่ต้องดูแลแพลลิกผ่าตัด หรือกรณีเกิดอุบัติเหตุรุนแรง อาจต้องติดตามดูแลกันเป็นเดือน “รายที่หมอกลัวมาก คือ ช้างที่กินสารฆ่าแมลง หรือยาฆ่าแมลง ที่เราสามารถช่วยเหลือจนรอด มีอยู่เคสหนึ่ง ซึ่งค่อนข้างเครียด แต่เราเจอค่อนข้างเร็วๆ ล่งเข้าที่โรงพยาบาลลัตว์ใหญ่ของคณะลัตวแพทย์ จุฬาฯ ที่นั่นครับปูม”

ปัจจุบันช้างในเมืองไทยเหลืออยู่ประมาณ 4 พันกว่าเชือก แบ่งเป็นช้างเลี้ยง 2,400 เชือก และช้างป่าอีก 1,800 ตัว หมออลงกรณ์บอกว่าอัตราการตายของช้างยังสูงกว่าอัตราการเกิด ครั้นจะเห็นมาเพาะขยายพันธุ์ช้าง จะต้องคำนึงถึงพื้นที่ที่จะเลี้ยงช้าง และที่เป็นปัญหามากคือ งบประมาณด้านอาหาร ซึ่งเคยมีการคำนวณว่า จะต้องใช้อาหารประมาณ 500 บาทต่อวันต่อเชือก จึงเป็นภาระหนักในด้านค่าใช้จ่าย

ส่วนจำนวนช้างที่เข้ามาเร่อ่นหากินในกรุงเทพฯ ปัจจุบันมีประมาณ 20-30 เชือก สูงสุดเคยถึง 50 เชือก ในช่วงนี้ที่หลายจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบภาวะน้ำท่วม จะเป็นแรงผลักดันให้ความชัดเจนน้ำมาหากินในกรุงเทพฯ. และจังหวัดอื่นมากขึ้น กรณีช้างป่วย เป็นต้น ก็จะมีการประสานงานทางโทรศัพท์เพื่อให้การปฐมพยาบาล และนำลัตว์เจ็บส่งโรงพยาบาล “ปีๆ หนึ่ง หมอย่วยไปได้ประมาณ 20-30 ราย”

ภาระหน้าที่ในการช่วยเหลือชีวิตลัตว์ แม้เป็นงานที่เหนื่อยหนื่อย แต่หมออลงกรณ์ก็บอกว่า “ถ้าเรารักษาแล้วมันรอด ก็หายหนื่อย แต่ตอนที่ได้รับแจ้ง หรือลงมือรักษา ต้องใช้ความคิดอยู่ตลอดเวลาว่า จะใช้วิธีแบบไหนดี”

ช้างแม้เป็นลัตว์ใหญ่ แต่การรักษาต้องใช้ความละเอียดอ่อนค่อนข้างมาก จึงสร้างความเครียดให้เกิดขึ้นอยู่เสมอ “เราต้องใช้วิจารณญาณอยู่ตลอดเวลา เพราะมันเป็นลัตว์ใหญ่ มันแพลดไม่ได้ด้วยโดยเฉพาะระบบหายใจ ถ้าแพลดไปหน่อย มันสามารถซื้อกได้ตลอดเวลา การนอนผิดท่า เนื่องจากเป็นลัตว์ใหญ่ ovarian ภายในต้องก็ใหญ่ตาม ถ้านอนผิดท่า ovarian ต่างๆ ไปดันกระบังลม รบกวนการทำงานของปอด และหัวใจก็เลร์จเลย”

นอกจากนั้น ช้างยังเประบากในเรื่องสารพิษ หมออลงกรณ์บอกว่า ถ้าโดนต่อหัวเลือต่อย ช่วยไม่ทัน ช้างอาจจะลั้น หรือซื้อกตายได้ หรือถ้าถูกมด叮叮น้อยต่อยทั้งรัง บางทีจะลั้นทั้งตัว ช่วยไม่ทันก็ตายได้ เช่นกัน

ชีวิตลัตว์โลกที่หมออลงกรณ์เคยช่วยมาแล้ว นอกจากช้าง

ยังมีอีกหลายหลาภานิด ทั้งสูงลิ่งหันพัน ที่มีผู้ลักลอบจะล่ำออกนอก หรือจะระเบี้ยที่ถูกย่างมัดปาก จนพื้นฟางเน่าหัก กินอะไรไม่ได้หลายวันๆ แต่กรณีใดก็ไม่ประทับใจเท่ากรณีของลิงแล่มตัวหนึ่ง ที่เกือบจะสูญเสียแขนข้างขวาไป เพราะกระ吝ามะพร้าว

คุณหมออลงกรณ์ เดินไปหยิบกระลาฝ่าครึ่งที่วางอยู่บนชั้นมา แสดงให้ดูเพื่อประกอบเรื่องราวของเจ้าลิงกระลาซึ่งเพิ่งผ่านไปเมื่อไม่กี่เดือน

“ผมเคยได้ยินผู้เฝ่าผู้แก่เล่าให้ฟังว่า วิธีการดักลิง โดยเอามะพร้าวเจาะรู แล้วนำไปวางไว้ในกลุ่มลิงแล่ม ลิงก็จะเอามือลอดเข้าไป ล้วงเพื่อคาวานี้沫มะพร้าวมากิน เมื่อได้นี沫มะพร้าวมันจะกำมือไว้ ทำให้เอามือออกจากกรูไม่ได้ เราเห็นเป็นเรื่องตลอก ก็ไม่เชื่อ จนมาเจอเหตุจริงๆ เช้า ที่บ้านชุมชนเทียน”

ลิงแล่มตัวนั้น มีประชาชนแจ้งว่ามีข้าไปติดอยู่ในกระ吝ามะพร้าวซึ่งเข้าใจว่าชาวบ้านแคลนน์นำมาวางไว้ให้กินด้วยความหวังดี ทำให้หมออลงกรณ์ต้องรุดไปที่เกิดเหตุ จึงพบความจริง “มันติดกระลา จริงๆ ติดมือขวา เอามือซ้ายอุ้ม และกระโดดขึ้นไปบนต้นไม้”

“พอไปเห็นจริงๆ ที่นี่ไม่ตกลาแล้ว สงสารมันแล้ว ก็คิดเลยว่าจะเอามันลงมายังไง เพราะธรรมชาติลิงมันไวมาก และอยู่เป็นฝูง ถ้าเราไปช่วย ตัวที่เหลือมันไม่นึกว่าเราไปช่วย คิดว่าไปรังแกพวกมัน มันต้องรุนกัดเราแน่ วันแรกก็เอาลูกน้อยไป ใช้ยาลบยิง มันฉลาดขึ้นไปบนยอดไม้สูง เรากتابตามขึ้นไปบนต้นไม้ มันก็กระโดดลงมาข้างล่างเป็นพุ่มไม้ เช้าไปหลบ ทำยังไงก็ไม่เห็น วันแรกก็เลยพ่าวล์ไป”

การช่วยเหลือลิงแล่มที่เคราะห์ร้ายตัวนั้นประสบผลสำเร็จ

ในวันถัดมา หลังจากที่ต้องใช้กำลังเจ้าหน้าที่จากเขตบางชุนเทียน และสถานีตำรวจน้ำท่าข้าม เกือบ 80 คน ช่วยกันล้อมพื้นที่ และยิงยาลบให้มันได้ หลังจากใช้เลือยผ่ากระลาออกมา ก็ปรากฏว่าจากข้อ มือลงไปของลิงตัวนั้นเขียวซีด ในกระลาเต็มไปด้วยเลือด

“ตอนแรกจะตัดแขน แต่พอสังเกตว่าตรงใกล้ๆ ข้อมือยังมี ขันขึ้น แสดงว่าเซลล์ยังไม่ตาย ก็เลยรักษาแพลเปิดจนหาย ไม่ต้องตัดแขนทั้ง แต่ก็พิการ แต่ยังใช้ชัยน์ได้ รักษาอยู่ 7 วันก็หาย”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงติดตามกรณีดังกล่าว มีรับลังสำเนาลิงแล่มตัวนั้นไปเลี้ยงไว้ในสวนจิตรลดาน จนถึงทุกวันนี้ ซึ่ง หมออลงกรณ์บอกว่า มันแข็งแรงดีแล้ว และเริ่มที่จะซูกัดหมอก เวลาไปติดตามอาการ

“ตอนแรกเราเรียกันว่าไอ้กระลา เวลาเข้าไปอยู่ในสวนจิตรฯ พระองค์ท่านเรียกเป็นคุณกระลา เราก็เลยต้องเรียกเป็นคุณกระลาด้วย”

การดูแลรักษาลัตว์ป่า แตกต่างจากลัตว์เลี้ยง เพราะมีโอกาสเกิดอันตรายทั้งแก่ตัวหมหรือลูกน่องได้ตลอดเวลา ในทางกลับกันอาจเป็นอันตรายกับตัวมันเองด้วย ถ้ามันเกิดตกใจร่วงชนโน่นชนนีเอาได้ จึงต้องมีวิธีการที่เหมาะสม หมออลงกรณ์เล่าว่า ตัวเองเคยได้รับบาดเจ็บจากการรักษาลัตว์ป่ามาก่อนอย่างครั้ง

ครั้งหนึ่งถูกเลือดตามบับที่หน้าอก เพราะไม่ทันระวัง “เรารู้ว่าเล็บเลือดยีดหดได้เหมือนเล็บแมว เมื่อเราชี้ธรรมชาติ ก็ต้องปล่อยให้ค่าเล็บไว้อย่างนั้น พอเราจ้องตา หรือตัวดมัน มันจะหดเล็บกลับ เราก็ผลักออกมайд้วย ถ้าโดนปีบ แล้วกระซากออกมานาบัดผลจะรุ่งริ่งเลย ตอนนั้นทรงอยู่ด้านหลัง มีลิงแสมหลุดอยู่ต่าง

กำแพง เรามัวแต่จ้องจับลิงแสม ลืมไปว่าเลือดอยู่ในกรง ลูกกรง มันกว้างลดมาได้สบายน"

พวกลิงชนิดนี้เป็นลัตต์วอิกชนิดที่วางแผนไว้ไม่ได้ เวลาจะถือเข้ามายังไฉน ฉีดยาให้ลัตต์เหล่านั้น หมอกอลองกรณ์บอกว่า ต้องเปลี่ยนมานำนุ่งกางเกง ยืนล้วนเพื่อลดความรุนแรงจากการกัดของพวกลิง นอกเหนือจากนี้ ยังเคยถูกวัวกระทิง และช้างเหยียบมาแล้ว

"เรารถอยหลังพลาดล้มหายใจ กระทิงมันเหยียบ เราต้องเกร็งห้องให้เหยียบผ่าน หรือช้างเหยียบลงบนเท้า ก็ต้องปล่อยให้มันเหยียบอย่างนั้น แล้วรอมันเคลื่อนไหว พอมันยกเท้า เราวิบัชกษาอกถ้ารีบกระซากเลย รับรองจะหลุดเหลือแต่กระดูกเลย..เคยโดนงาช้าง กัดหัวติดกับพื้นปูน เราต้องลบปริข่องปากมาด้านนอก ถ้าด้านในโดนมันกระทึบอีก"

ประสบการณ์ที่ก็ใจเหล่านี้ หมอกอลองกรณ์อาศัยความรู้ที่เคยได้รับเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก อีกทั้งจากการอ่านหนังสือนิยายลิงสาราลัตต์ ทั้งของนายแพทเทอร์บุญลั่ง เลขะกุล และ น้อย อินทนนท์ จึงทำให้รอดตัวมาได้ทุกครั้ง

"การไปจับช้างตกมัน ต้องให้มีเลือดผ้าให้น้อยที่สุด รองเท้าอาจต้องเป็นรองเท้าแตะ พร้อมที่จะสะอาดรองเท้า แล้วก็วิ่งด้วยเท้าเปล่า จะเร็วกว่า อันนี้ความญูเป็นคนสอน".

อาชญากรรม แอนธราคซ์ : การก่อการร้ายรูปแบบใหม่

พพ.ศุภนิษฐ์ บุณฑ์สุกสวัสดิ์
สพ.กย. ดาวิกา กิ่งเบตง*

ความตื่นตระหนกจากการก่อการร้ายรูปใหม่ในสหรัฐอเมริกา โดยการใช้เครื่องบินฟุ่งเข้าชนตึกแฟลเวิร์ลเทรด เช็นเตอร์ และตึกเพนตากอน ยังไม่ทันจะหาย การก่อการร้ายอีกรูปแบบหนึ่ง โดยการใช้อาวุธชีวภาพ (Biological weapon) ที่ผลิตจากสปอร์ แอนแทรคซ์ (Anthrax) ผลมผงแป้ง fine ละเอียดหมายและพัสดุไปรษณีย์ ก่อสร้างความวิตกกังวลไปทั่วโลกซ้ำอีกครั้ง

* กรมควบคุมโรคติดต่อ

หากเป็นการเกิดโรคตามปกติในธรรมชาติ โรคแอนแทรกซ์ (Anthrax) หรือโรคกาลี (หมายถึงสิ่งชั่วร้าย) เป็นที่รู้จักกันมานาน ว่าเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ชื่อ บาซิลัส แอนทรัซิส (*Bacillus anthracis*) ซึ่งเมื่อถูกกับอาการจะสร้างกลปอร์ทที่ทนทานอยู่ในดินได้นานหลายปี เป็นโรคที่พบได้ในสัตว์หลายชนิดโดยเฉพาะ โค กระนือ แพะ แกะ สุกร ส่วนใหญ่ติดต่อกันถึงคนทางบ้าดแพลงที่ผิวนังของ สัมผัสรากลัตัว หรือโดยการกินสัตว์ที่ป่นเปี้ยนเชื้อโรคนี้ โดยเฉพาะ อาหารที่ปรุงสุกๆ ดิบๆ พบน้อยที่ติดโดยการหายใจเข้าไปในร่างกาย ในประเทศไทยยังไม่เคยมีผู้ป่วยทางเดินหายใจ และการระบาดที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว มักมีสาเหตุมาจากการแพร่กระจาย ที่ลักษณะเชื้อมากจากประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง

ระยะฟักตัวของโรคในคนส่วนใหญ่ประมาณ 2 วัน หลัง สัมผัสรเชื้อ (ช่วง 2-7 วัน) แล้วแต่ลักษณะการสัมผัสรเชื้อ แต่กรณีติด เชื้อระบบทางเดินหายใจอาจนานถึง 60 วัน

อาการของโรคแบ่งได้เป็น 3 แบบ คือ

โรคแอนแทรกซ์ที่ผิวนัง (Cutaneuos anthrax) เกิดตุ่ม คันคล้ายแมลงกัดภายใน 2-3 วัน หลังสัมผัสรเชื้อ ซึ่งจะกลایเป็นตุ่ม น้ำใส่ใน 1-2 วันต่อมา แล้วแตกออกเป็นแพลงตรอกกลางเป็นเนื้อตาย ลีดีรวมๆ บวมแดงคล้ายถูกบุหรี่ (แพลง escher) มักไม่ปวดแพลง อัตราป่วยตายปกติต่ำกว่าร้อยละ 20 และถ้าได้รับยาปฏิชีวนะเร็ว อัตราป่วยตายจะลดลงน้อยกว่าร้อยละ 1

โรคแอนแทรกซ์ระบบทางเดินอาหาร (Intestinal anthrax) มักมีอาการภายใน 48 ชั่วโมง เริ่มจากมีไข้ คลื่นไส้ อาเจียน

เบื้องต้น ปวดท้องมาก ท้องผูกหรือท้องร่วง อาจถ่ายเป็นเลือด โลหิตเป็นพิช ซึ่อก ผู้ป่วยบางรายอาจมีอาการที่คอหอย (Oro-pharyngeal anthrax) โดยมีอาการเจ็บคอ คอบวม แข็งตึง กลืนอาหารลำบาก เนื่องจากมีแพลงเนื้อตายที่คอและคอหอย ถ้าไม่ได้รับยาปฏิชีวนะ อัตราป่วยตายอาจสูงถึงร้อยละ 25-60

โรคแอนแทรกซ์ระบบหายใจ (Inhalational anthrax) มักมีอาการภายใน 3-7 วัน บางรายอาจนานถึง 60 วัน อาการเริ่มต้น จะคล้ายไข้หวัด คือมีไข้ ปวดกล้ามเนื้อ อ่อนเพลีย ไอ 2-3 วันต่อมา จะมีอาการเจ็บหน้าอก หายใจขัดเฉียบพลัน หอบ การหายใจลำเหลว ซึ่อก บางรายมีเยื่อหุ้มสมองอักเสบแทรกซ้อน อัตราป่วยตายสูงกว่าร้อยละ 85 (การระบาดล่าสุดในรูปอาวุธชีวภาพในอเมริกา พบว่า การใช้ยาปฏิชีวนะ 2 ชนิดร่วมกับการรักษาประคับประคอง ทำให้อัตราป่วยตายลดลงเหลือร้อยละ 40)

ไม่เคยมีรายงานการติดต่อจากคนถึงคนโดยการหายใจ ส่วนการติดต่อจากบ้าดแพลงทั่วโลกมีรายงานเพียง 2-3 ราย

สถานการณ์ของโรคแอนแทรกซ์

คำว่า “แอนแทรกซ์” (anthrax) มีรากศัพท์มาจากภาษา กรีก แปลว่า “น้ำมันดิน” (tar) ซึ่งหมายถึงแพลงสีดำคล้ายบุหรี่เป็น ลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยโรคนี้ พบรากฐานแสดงว่ามีโรคนี้ตั้งแต่ครั้ง โบราณกาล เช่น บันทึกของชาวอียิปต์กล่าวถึงโรคนี้ว่าเป็นสิ่งชั่วร้าย อย่างหนึ่ง (plagues) ที่ทำให้โคและกระบะล้มตายครัวละจำนวนมาก และยังพบบันทึกลักษณะผู้ป่วยและลักษณะผู้ป่วยไว้เป็นภาษาต่างๆ เช่น

ภาษาโรมัน กรีก และอินดู เป็นต้น นอกจากนี้โรคนี้ยังเป็นโรคติดต่อโรคแรกที่มนุษย์ค้นพบได้ว่า มีเชื้อจุลชีพเป็นต้นเหตุ (Lasimir - Joseph Davaine นักชีววิทยาชาวฝรั่งเศส, ปี พ.ศ. 2406)

ช่วงศตวรรษที่ 17-19 มีการระบาดของโรคแอนแทรกซ์อย่างกว้างขวางในทวีปยุโรป ทั้งในพื้นที่เกษตรกรรมและในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องหนังขนลัตต์ว่า (โดยเฉพาะขนแกะ ทำให้โรคนี้ถูกเรียกชื่อว่า Woollsorters' disease) แต่อุบัติการของโรคได้ลดลงมากในช่วงที่ศตวรรษที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการควบคุมโรคของประเทศอุตสาหกรรม ได้แก่ การงดการนำเข้าขน หนัง และกระดูกลัตต์จากแหล่งที่มีโรคนี้ การทำลายเชือกที่อาจปนเปื้อนในวัตถุติดภัย นำเข้ามาใหม่ ไปทำเป็นผลิตภัณฑ์ การฉีดวัคซีนป้องกันแก่คนงานในโรงงานและการฉีดวัคซีนป้องกันให้แก่ลัตต์กินหญ้าจำพวก โค กระบือ แพะ แกะ ฯลฯ นอกจากนั้นในประเทศเกษตรกรรม หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย การฉีดวัคซีนป้องกันให้ลัตต์ร่วมไปกับการกักกันลัตต์ที่นำเข้ามาจากพื้นที่เลี่ยง การทำลายชาเกลลัตต์โดยการเผาหรือฝังอย่างถูกต้อง ก็ช่วยลดการระบาดลงได้มากด้วย

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังพบการระบาดของโรคนี้เป็นประจำในทวีปอาฟริกา แอบตะวันออกกลาง เอเชียกลาง และเอเชียใต้ การระบาดครั้งใหญ่ที่สุดเกิดขึ้นที่ประเทศซิมบabwe (Zimbabwe) ในช่วงปี 2521-2523 มีผู้ป่วยมากถึง 2,445 ราย เสียชีวิต 141 ราย (อัตราป่วยตายร้อยละ 16)

สถานการณ์ในประเทศไทย

โรคแอนแทรกซ์เป็นโรคติดต่อที่ต้องแจ้งความตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 และต้องรายงานภายใน 24 ชั่วโมง ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดลัตต์ พ.ศ. 2499 มีรายงานครั้งแรกในปี พ.ศ. 2503 หลังจากนั้นมีโรคเกิดทุกปี และมักเกิดในจังหวัดชายแดนติดประเทศเมียนมาร์ ลาว และกัมพูชา สาเหตุเกิดจากการลักษณะโรค กระเพื่อง แพะ ฯลฯ ข้ามแดนเข้ามานะประเทศไทย จังหวัดที่เคยมีรายงานได้แก่ เชียงราย พะเยา เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กำแพงเพชร อุดรธานี อุบลราชธานี นครพนม นครราชสีมา ขอนแก่น กาญจนบุรี และพิจิตร ในช่วงปี 2540-2543 มีจำนวนผู้ป่วยและผู้เสียชีวิต ตามลำดับดังนี้ 38(0), 39(4), 40(0) และ 41(1) สำหรับปี 2544 ไม่มีผู้ป่วย

ช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคแอนแทรกซ์ในรูปแบบอาชีวภาพในสหรัฐอเมริกา ในประเทศไทยมีจดหมายหรือพัสดุต้องสงสัยส่งตรวจจำนวนทั้งสิ้น 205 ตัวอย่าง (16 ตุลาคม 2544 ถึง 24 ธันวาคม 2544) ไม่พบการปนเปื้อนสปอร์ตแอนแทรกซ์แต่อย่างใด

สถานการณ์อาชีวภาพแอนแทรกซ์ในสหรัฐอเมริกา

การระบาดของโรคแอนแทรกซ์รูปแบบใหม่ในสหรัฐอเมริกาจากการใช้สปอร์ตแอนแทรกซ์เป็นอาชีวภาพ โดยผสมผงแป้งในช่องจดหมายและพัสดุไปรษณีย์ เป็นผลให้มีผู้ป่วยใน 5 รัฐ ได้แก่ ฟลอริดา, วอชิงตัน ดีซี, นิวยอร์ก, นิวเจอร์ซี และคอนเนคติกัต จำนวน 23 ราย (3 ตุลาคม - 21 พฤศจิกายน 2544) แบ่งเป็นผู้ป่วย

ติดเชื้อทางผิวน้ำ (Cutaneous anthrax) 12 ราย ไม่เลียชีวิต และผู้ป่วยติดเชื้อทางเดินหายใจ (Inhalational anthrax) 11 ราย (เลียชีวิต 5 ราย)

ผู้ป่วยส่วนใหญ่ (18 ราย) เป็นผู้ป่วยยืนยัน (confirmed case) โดยแยกได้เชื่อ หรือพบผลบางโดยวิธีอื่น อย่างน้อย 2 วิธี ส่วนผู้ป่วย 5 ราย จัดเป็นผู้ป่วยสงสัย (suspected case) เนื่องจากแยกเชื่อไม่ได้ แต่พบผลบางด้วยวิธีอื่น 1 วิธี หรือมีหลักฐานทางระบาดวิทยาว่าล้มผัสเชื้อในลิ้งแวดล้อม

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยติดเชื้อทางเดินหายใจ

ผู้ป่วย 10 รายแรกที่ได้รับการยืนยันว่าติดเชื้อทางเดินหายใจ ส่วนใหญ่อยู่ในวัยกลางคนและวัยสูงอายุ ค่าเฉลี่ยอายุผู้ป่วยเท่ากับ 56 ปี (43-73 ปี) ร้อยละ 70 เป็นเพศชาย และเกือบทั้งหมด (9 ใน 10 ราย) เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับจัดหมายหรือเป็นผู้ได้รับจัดหมายที่ปืนปืนลับปืนและอาวุธปืน ระยะฟิกตัวของโรคเฉลี่ย 4 วัน (ช่วง 4-6 วัน) อาการเริ่มต้นของผู้ป่วยจะมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ ได้แก่ ไข้ หนาวสั่น เหื่อออกมาก อ่อนเพลีย ปวดเมื่อยเนื้อตัวมาก ไอแห้งๆ คลื่นไส้ อาเจียน อย่างไรก็ดี ผลจากการให้ยาปฏิชีวนะ 2 ชนิด ต่อเนื่องกัน ร่วมกับการรักษาประคับประคองอย่างใกล้ชิด ทำให้อัตราการรอดชีวิตเพิ่มสูงขึ้นกว่าในอดีตมาก คือ ร้อยละ 60 (6 ใน 10 ราย) ซึ่งเดิมอัตราการรอดชีวิตกรณีติดเชื้อทางเดินหายใจปกติจะต่ำกว่าร้อยละ 15

ผู้ป่วยที่ติดเชื้อทางเดินหายใจรายสุดท้าย (รายที่ 11) เป็น

หญิงอายุ 94 ปี ในรัฐคอนเนคติกัต ไม่ได้ทำงานเกี่ยวข้องกับจัดหมาย และไม่ทราบประวัติการติดเชื้อที่แน่นอน แต่มีผลตรวจทางห้องปฏิบัติการยืนยันการติดเชื้อแอนแทรกซ์

เชื้อแอนแทรกซ์ที่แยกได้

ผลการทดสอบความไวของเชื้อ (Susceptibility Test) ที่ศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคแห่งสหราชอาณาจักร เมริกา พบร้าเชื้อแอนแทรกซ์จำนวน 11 ตัวอย่าง (isolates) ที่แยกได้จากผู้ป่วย มีความไวต่อยาปฏิชีวนะหลายชนิด ดังนี้ ไวมากต่อ ciprofloxacin, doxycycline, amoxicillin, tetracycline, chloramphenical, clindamycin, rifampicin, vancomycin และ clarithromycin ไวปานกลางต่อ erythromycin และไวน้อยต่อ azithromycin

เชื้อที่แยกได้ไวมากต่อ penicillin และไวปานกลางต่อ ceftriaxone ด้วย แต่พบรากурсานไซน์ Cefalosporinase และบ่งชี้ว่าอาจมี penicillinase ด้วย ซึ่งอาจขัดขวางฤทธิ์ของยา

คำแนะนำการใช้ยาปฏิชีวนะป้องกันการติดเชื้อทางการหายใจ

ในเบื้องต้น (ก่อนทราบผลการทดสอบความไวของเชื้อต่อยาปฏิชีวนะ) ศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคแห่งสหราชอาณาจักรได้แนะนำยา ciprofloxacin และ doxycycline ในการป้องกันการติดเชื้อทางการหายใจแก่ผู้ล้มเหลวปืนลับปืนและอาวุธปืน แต่การพิจารณาใช้ยา tetracycline และ fluoroquinolones ในเด็กต้อง

คำนึงถึงผลข้างเคียงด้วย เช่น อาจเกิดคราบสีทึพนฯ ซึ่งต่อมามีอثرความไวของเชื้อแล้ว จึงแนะนำให้ใช้ amoxycillin แทน

ผู้ล้มผัสดังต้องรับประทานยาป้องกันนี้ติดต่อ กันนานถึง 60 วัน ให้ครอบคลุมระยะเวลาพักตัวของโรค ในขนาดต่างๆ ดังนี้

ผู้ใหญ่ (รวมทั้งหญิงมีครรภ์และผู้มีภูมิคุ้มกันบกพร่อง) รับประทาน ciprofloxacin 500 มก. วันละ 2 เวลาหลังอาหาร หรือ doxycycline 100 มก. วันละ 2 เวลาหลังอาหาร

เด็ก amoxycillin 80 มก./น้ำหนักตัว 1 กก./วัน (แบ่งรับประทานทุก 8 ชม.) วันละ 2 เวลา หลังอาหาร หรือ ciprofloxacin 10-15 มก./น้ำหนักตัว 1 กก./วัน (แบ่งรับประทานทุก 12 ชม.) แต่รวมทั้งหมดไม่เกิน 1 กรัมต่อวัน หรือ doxycycline ดังนี้

- อายุมากกว่า 8 ปี น้ำหนักมากกว่า 45 กก. รับประทาน 100 มก. วันละ 2 เวลาหลังอาหาร

- อายุมากกว่า 8 ปี น้ำหนัก 45 กก. ลงไป และอายุ 8 ปีลงไป ให้รับประทานยาขนาด 2.2 มก./น้ำหนักตัว 1 กก. (แบ่งให้ทุก 12 มก./ชม.)

ควรรับประทานยานี้หลังอาหารทันที เพื่อป้องกันอาการข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น เช่น คลื่นไส้ อาเจียน เวียนศีรษะ ฯลฯ ดีมีน้ำตามมากๆ เพื่อลดการระคายเคืองของทางเดินอาหารและกระเพาะ และหลีกเลี่ยงการอยู่กลางแสงแดดจัดเป็นเวลานานๆ

วิธีการปฏิบัติต่อจดหมายหรือพัสดุไปรษณีย์ที่เข้าข่ายน่าสงสัย

ควรลังเกตลักษณะผิดปกติบนของจดหมาย เช่น ไม่มีชื่อและที่อยู่ของผู้ส่ง จ่าสัมผู้รับที่ไม่มีตัวตน ลงประทับตราไปรษณีย์ต้นทาง กับที่อยู่ของผู้ส่งไปตรงกัน มีข้อความน่าสงสัย เช่น “เฉพาะบุคคล” หรือ “ลับเฉพาะ” ฯลฯ มีน้ำหนักหรือติดแสตมป์มากผิดปกติ ปิดผนึกอย่างแน่นหนาเป็นพิเศษ มีร่องรอยการเจาะฉีกขาด มีลวดเย็บออกมามีร่องรอยปนเปื้อนฝุ่นแป้งที่กล่องพัสดุ หรือมีกลิ่นผิดปกติ หรือพบมีผงแป้ง (การเปิดออกแล้ว)

อย่าเปิด เยี่ยม หรือ ดมจดหมายหรือพัสดุไปรษณีย์ที่เข้าข่ายน่าสงสัย ควรร่วมถุงมือยางหรือผ้าปิดจมูก ปาก ก่อน แล้วจึงนำวัตถุลงลับใส่ถุงพลาสติกปิดผนึกอย่างมิดชิดไม่ให้มีรอยร้าว ล้างมือให้สะอาดด้วยสบู่และน้ำ ล้างวัตถุต้องสองลักษณะให้กับสถานีตำรวจ เพื่อตรวจสอบลงบันทึกหลักฐานและส่งต่อหน่วยงานสาธารณสุข เพื่อตรวจหาเชื้อต่อไป

กรณีการเปิดซองจดหมายหรือกล่องวัตถุโดยบังเอิญ หรือวัตถุตกแตก ฉีกขาดโดยอุบัติเหตุและพบว่ามีฝุ่นหรือแป้ง ควรวางวัตถุลงอย่างระมัดระวัง อย่าโยน เพราะจะทำให้ฟุ้งกระจาย รีบปิดพัดลมหรือแอร์ และปิดห้องที่พบวัตถุ รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ในกรุงเทพฯ โทร. 191 หรือ โทร. 0-2246-8376 ถึง 78 หรือ แจ้งสถานีตำรวจนครบาล ต่างจังหวัดแจ้งสถานีตำรวจนครบาล) มาดำเนินการเก็บวัตถุต้องสงสัยตามขั้นตอน

ทำความสะอาดบริเวณที่ป่นเปื้อนผุนแบ่งจากวัตถุต้องลงลับ
(ควรสวมถุงมือยางและสวมผ้าปิดจมูกปาก ขณะทำความสะอาด)
โดยล้างด้วยน้ำและสบู่ หรือผงซักฟอก และล้างออกด้วยน้ำบริมาณ
มากๆ หากล้างด้วยน้ำไม่สะอาด ควรใช้น้ำยาโซเดียมไฮโดรคลอไรท์
(เช่น น้ำยาไฮเตอร์ หรือ น้ำยาคลอรอกซ์) ราดให้ทั่วบริเวณป่นเปื้อน
ทึ่งไว้ประมาณ 15 นาที และเช็ดออกให้หมดด้วยผ้าชูบัน้ำหรืออาบน้ำ
ฟอกลบสูให้สะอาดและเปลี่ยนเลือผ้าชุดใหม่.

เอกสารอ้างอิง

1. Guidelines for the surveillance and control of anthrax in humans and animals 1999. World Health Organization (WHO/EMC/ZD/98.6)
2. Jernigan JA et al. Bioterrorism-related inhalational anthrax : the first 10 cases reported in the United States. J Emerg Infect Dis 2001 ; 7(6) : 933-44.
3. Morbidity and Mortality Weekly Report. U.S. Department of Health and Human Services. Octtober 26, 2001 ; 50(42) : 910-9.
4. รายงานเฝ้าระวังโรคประจำปี พ.ศ. 2540-2544. กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
5. วิชัย โชควิัฒน์, วินัย ฤทธิ์โรจน์, ดาริกา กิ่งเนตร และสุวิภา แสงหาราพิพย์ บรรณาธิการ คู่มือโรคติดต่อที่เป็นปัญหาใหม่ พ.ศ. 2542 หน้า 1-4.

จาก ก้าวทันโรคติดต่อ พฤศจิกายน 2544

จานวนกรรมเด็ก :

ต้นเหตุปัจจัยทางยุทธ์

“
บุพพาริยาดี วุชุวด
บิดามารดา เป็นบุพพาราเบิร์ (ครุคนaire)
พุกคากสนสุก้าเมต (25/286)

ปุตุตา วดุก มุสุสาน
เด็กเป็นกรานรองรับของควบบุษยชาต
พุกคากสนสุก้าเมต (15/165)

ระยะสองสามปีที่ผ่านมา มีข่าวอาชญากรรมเด็กให้พบเห็นตามหน้าหนังสือพิมพ์อยู่ครั้ง บางเรื่องเป็นเรื่องที่อยากรู้ใช่คำว่า “ไม่น่าเชื่อ” หรือ “ไม่น่าจะเป็นไปได้” เช่น ■ เด็กชายคนหนึ่งใช้ปืนยิงกราดฆ่าเพื่อนตายหมู่ในโรงเรียน (ข่าวต่างประเทศ) ■ เด็กชายข่มขืนแล้วฆ่าหญิงสาวรุ่นพี่ ตรังพงหญ้าใกล้ๆ ห้างตั้งข้าวเล้ง ผังชนบุรี ■ เด็กวัยรุ่นชายจี้เด็กวัยรุ่นหญิงบนรถเมล์แล้วพาไปข่มขืนหมู่ ■ เด็กตั้งแก๊งแอบลอบฆ่าผู้ใหญ่ ■ เด็กชายหลายคนรุ่นขึ้นเด็กหญิงในห้องเรียน ■ เด็กชายหลอกเด็กหญิงมารุมโทรม ■ เด็กติดยาการคัดจีบสนิท ■ เด็กชายค้าประเวณีกับผู้ร่วง ■ เด็กหญิงขายด้วยแลกยาเสพติดฯลฯ ตลอดจนข่าวล่าสุดที่กำลังเป็นข่าวร้อนก็น่าจะได้แก่ เด็กหญิง 14 มาเด็กเล็ก 2 คนตายด้วยการจับกดน้ำ เพราะกรดที่เด็กทั้งสองทำเครื่องเล่นของเขากับปุ่ม

ข่าวต่างๆ เหล่านี้ ยอมแสดงให้เห็นถึงความเลือมทรามของสังคมปัจจุบัน นี่แค่เพียงไม่กี่ตัวอย่างจากหน้าหนังสือพิมพ์เท่านั้นที่พอจะนึกได้ในขณะนี้ ที่หากหล่นนึกไม่ออกยังมีอีกมากหมายเหตุ ลิงต้องยอมรับความจริงที่ว่าปัญหาสังคมที่มาจากเด็กมีแต่ทวีจำนวนมากขึ้นทุกวัน เป็นเรื่องน่าวิตกและควรแก่การนำมารีบประชาน ดังเช่น รายการ “ถอดรหัส” ทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ได้เคยนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องปัญหาเด็กเร่อร่อน เด็กจรจัดตามแหล่งเลือมโทรม รวมถึงเด็กวัยรุ่นส่วนหนึ่ง ทั้งหญิงและชายที่ลักลอบทำธุรกิจค้าห้ามด้วยตัวเอง (ไม่ใช่ถูกกล่อมลง) เพราะติดค่านิยมบริโภคของฟุ่มเฟือย และต้องการหาเงินด้วยวิธีง่าย เข้าว่าไนน์เกิล ขายชาตัวตัว

แน่นอนว่า ภาพที่เห็นล้วนเป็นเรื่องน่าลดหลوใจเป็น

อย่างยิ่ง แต่เราต้องยอมรับว่ามันเป็นความจริงที่ได้เกิดขึ้นแล้วในสังคมยุคปัจจุบัน

สาเหตุหลักของปัญหาที่ชัดเจนที่สุดน่าจะได้แก่การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองผู้เลี้ยงดูเด็ก ไม่สามารถทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี หรือเป็นกัลยาณมิตรให้แก่ลูกของตนได้ นอกจากจะเป็นกัลยาณมิตรไม่ได้แล้ว ยังเป็นปาปมิตรเลี้ยงอีกด้วยในหลายแห่งมุ่ง เช่น เป็นแบบอย่างที่เลวในด้านความประพฤติ เช่น เป็นคนก้าวร้าว อารมณ์ร้าย เป็นอันธพาล ชอบใช้กำลังตัดสินปัญหาภายในครอบครัว สร้างความกดดันทางจิตใจ จนกระทั้งเด็กมีปัญหาทางจิต มากบ้าง น้อยบ้าง ที่มีปัญหามากๆ ก็จะกลายเป็นปัญหาต่อสังคมต่อไป

หรือแม้แต่การเลี้ยงดูที่ปราศจากสติปัญญา เช่น พ่อแม่ผู้ปกครองที่รักลูกในทางที่ผิด ตามใจลูกอย่างขาดเหตุผลและความชอบธรรม ที่อาจเป็นการล่ำเลิมให้ลูกกลายเป็นเด็กเลี้ยง (spoiled kid) ได้เช่นกัน และพวกเด็กเลี้ยงนี้แหละ ที่มักจะไปก่อเรื่องก่อราวด้วยที่เดือดร้อน ไม่ว่าจะในสังคมเด็กๆ ภายนครอบครัวไปจนถึงสังคมนอกบ้าน

ตัวอย่างกรณีที่เห็นชัดที่สุดได้แก่ กรณีครอบครัวนักการเมืองชื่อดัง ที่ลูกชายผลัดกันก่อคดีความให้เป็นอื้อฉาวขึ้นหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์รายวันอยู่เป็นระยะ รวมกันแล้วได้หลายคดี ท้ายที่สุดถึงกับถูกกล่าวหาว่าเป็นชาตกรลังหารเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้วยังหนีคดีความ ไม่ยอมรับผิดชอบการกระทำการของตน ที่นำอนาคตใจเป็นที่สุด ก็คือพ่อแม่ของเขาก็ร่วมแสดงความไม่รับผิดชอบ โดยการซัดทอดความผิดของลูกชายไปให้คนอื่นอย่างปราศจากความละอาย

เรื่องเหล่านี้ไม่ใช่ปัญหาเล็กๆ และไม่สมควรแก้การมองข้าม แต่หากเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ เพราะจะมากอย ความหวังจากการศึกษาในโรงเรียนอย่างเดียว ย่อมไม่เพียงพอที่จะ กล่อมเกลาเยาวชนของชาติให้เป็นคนดีของลังคมได้

เด็กจะดีได้ต้องเริ่มที่พ่อแม่ก่อน ดังพุทธศาสนาสุภาษิตที่ยก มาอ้างข้างต้นว่า พ่อแม่คือครูคนแรกของลูก ถ้าครูคนแรกไม่มีความ สามารถในการอบรมลั่งสอนลูกได้แล้ว จะไปห่วงอะไรกับอนาคต ของลูก เพราะมันย่อมจะต้องลั่นคลอนไร้ทิศทาง เป็นไปตามบุญตาม กรรม เรียกว่า แล้วแต่เวรแต่กรรมจะนำไป

ถ้าเด็กมีธรรมชาติที่ดีอยู่บ้าง และได้ลิ่งแวดล้อมที่ดี ก็อาจ จะดีได้ หรือถ้าเด็กมีธรรมชาติไม่ดี แต่ไปได้ลิ่งแวดล้อมดี ก็อาจจะพอก ประทั้งตัว ไม่ตอกไปในทางทายนะ ในทางตรงข้าม ถ้าเด็กมีธรรมชาติ ไม่ดี และอยู่ในลิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีด้วย ก็นักเมื่อกราหมีอกกันว่าอนาคต จะออกไปในรูปใด สุดจะจินตนาการจริงๆ

พระจะนั้น อย่างจะเตือนคุณลุงรถทั้งหลายว่า ก่อนจะมีลูก ควรสำรวจดูเสียก่อนว่า มีความพร้อมในการที่จะมีลูกแล้วหรือยัง ถ้ายังไม่พร้อม ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด เช่น ลิ่งแวดล้อม ฐานะความ เป็นอยู่ และที่สำคัญที่สุดก็คือ สามารถทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ ลูกได้หรือไม่ ถ้าคำตอบเป็น “ไม่” เสียส่วนใหญ่ ก็ไม่ควรจะคิดมีลูก

เพราะในความเป็นจริงแล้ว การมีลูกเป็นภาระอันยิ่งใหญ่ เป็นความรับผิดชอบของทั้งแก่ตนเอง และลังคมส่วนรวม ที่ลังคมมี ปัญหายาวนานทุกวันนี้ ก็เพราะพ่อแม่ส่วนหนึ่งไม่ระหนักรึถึงความ สำคัญตรงนี้

ก็อย่างจะเตือนคนเป็นพ่อเป็นแม่ทุกคนว่า สำหรับลูกแล้ว ให้ความรักอย่างเดียวไม่พอ ต้องมีความอบอุ่น ความเข้าใจ และที่ สำคัญที่สุด ต้องพยายามทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกให้จงได้ เพราะลูกของคุณไม่ได้ต้องการแต่การเลี้ยงดูทางกายแต่เพียงอย่าง เดียว เขาต้องการแบบอย่างที่ดี ต้องการการอบรมบ่มเพาะความ ดีงามให้เกิดมีขึ้นในตน เพื่อที่จะได้เติบโตต่อไปอย่างมีคุณภาพ เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทยและลังคมในอนาคต

ถ้าพ่อแม่ทุกคนรู้จักรับผิดชอบหน้าที่ของตนและพยายาม ปฏิบัติหน้าที่ตรงนี้ของตนให้ดีที่สุด เมื่อสร้างเหตุที่ดีแล้ว ผลก็ย่อมดี เป็นธรรมด้า ลูกของเขาก็ย่อมจะเป็นพลเมืองที่ดีต่อไปอย่างไม่ต้อง สงสัย

ในท้ายที่สุดนี้ ก็อย่างจะฝากหลักธรรมหมวดหนึ่งในพระ พุทธศาสนาที่เห็นว่าอาจจะเป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูบุตรให้ เติบโตอย่างมีคุณภาพได้เป็นอย่างดี หากได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ ล่อนอย่างแบบคาย หลักธรรมหมวดนี้ได้แก่ นักกรณธรรม 10 ประการ

นักกรณธรรม แปลว่า ธรรมสร้างที่พึง ธรรมอันเป็นที่พึง คุณธรรมที่ทำให้ตนเป็นที่พึงแห่งตนได้ มี 10 ประการ ดังนี้

1. ศีล ได้แก่ ความประพฤติสุจริต รักษาและเปียบวินัย มืออาชีวะบริสุทธิ์
2. พาหุลัจจะ ได้แก่ ความเป็นผู้ศึกษาเล่าเรียนมาก มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง
3. กัลยาณมิตร ได้แก่ ความมีกัลยาณมิตร การคบคุนดี

ได้ที่ปรึกษา และผู้แนะนำลั่งสอนที่ดี

4. โสวจัสสตา ได้แก่ ความเป็นผู้ว่าวนอนสอนจ่าย รับฟัง

เหตุผล

5. กิงกรณีเยสุ ทักษดา ได้แก่ ความเอาใจใส่ช่วยขวนขวยในกิจให้ญี่ปุ่นอย่างทุกอย่างของเพื่อนร่วมหมู่คณะ รู้จักพิจารณาไตร่ตรองสามารถจัดทำให้สำเร็จเรียบร้อย

6. ธันມกามตา ได้แก่ ความเป็นผู้โครงสร้าง รักธรรม ไฟ ความรู้ความจริง ยินดีในการหาความรู้ทางธรรมให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป

7. วิริยะรัมภะ ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร คือ เพียรพยายามช้า ประกอบความดี มีใจมั่นคง ไม่ยอมท้อ ไม่ทอดทึ้งธุระ

8. ลันตุภูสุ ได้แก่ ความลับโดยเชิง คือ ยินดี มีความสุข ความพอใจในสิ่งที่นำมาได้ด้วยความเพียรอันชอบธรรม

9. สติ ได้แก่ ความมีสติ รู้จักกำหนด อดจำ ระลึกการที่ทำคำที่พูดได้ ไม่มีความประมาท

10. ปัญญา ได้แก่ ความมีปัญญา หยั่งรู้เหตุผล รู้จักคิดพิจารณา เข้าใจภาวะของลั่งทั้งหลายตามความเป็นจริง

**นักธรรมธรรม เรียกว่า เป็นพุทธธรรม
หรือธรรมมีอุปการะมาก เพราะเป็นกำลังในการ
บำเพ็ญคุณธรรมต่างๆ ยังประโยชน์ตนและ
ประโยชน์ผู้อื่นให้สำเร็จอย่างกว้างขวางใหญ่ล้ำ**

จาก Work Life 14-20 มกราคม 2545

“ยายกาละแม”

สมมศ.

ความจริง ยายแกօາມีชื่อจริงๆ ของแกอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่ง ห่างไกลไปจากชนกลาดแมที่แก habitats ตระเวนเข้าบ้านโน้นออกบ้านนี้อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน แต่เพราภากลามแมที่อยู่ใน habitats ของแกอร่อยถูกใจเรายิ่งกว่าขนมชนิดอื่นที่วางแผนไว้แน่นหนัดในกระบวนการทั้งหน้าและหลัง เรายังเรียกแกติดปากว่า ยายกลามแม

แกจะมาจกไหนก็ตามที่ แต่ทุกเช้าระหว่างเวลา 06.45 น. ถึงโมงเช้า เราจะได้ยินเสียงแกเจือยแจ้วมาจากปากตราชเคนฯ แกไม่ได้ว้อชาภากลามแมอย่างเดียว แกจำแนกแยกแยะขนมชนิดอื่นใน habitats ของแกไปพร้อมกันหลายชนิด และร้องลับกันไปมาโดยมีกลามแมเป็นหลักนำหน้าอยู่

“галะแม ชาละเปา ข้าวมาก ข้าวหลามตัด แม่เอี้ย...”
หรือไม่ก็...

“галะแม ขันมเปียกปุน ໄข่หงษ์ ชาละเปาทอດแม่เอี้ย...”
บางทีแกเดาะเต็มอัตราศึกลงไปว่า...

“галะแม เปียกปุน ชาละเปา ขันมขึ้นหู ข้าวมาก ข้าว
หลามตัด ໄข่หงษ์แม่เอี้ย...จ๊ะ...”

ปกติบ้านเรา ไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องพึงขนมของยาย
галะแมเลย “คุณ” สามีของฉันไม่นิยมให้เรารื้อ เขาหาว่าเป็นขnm
เหลวไหล ไม่ก่อประโยชน์อะไรกับพื้นน้ำนมของเด็กๆ เข้าอีก จน “ลูกเจี๊ยบ” ไม่กล้าที่
จะกินนมอีกเลย หลังจากได้ผ่านการร้องดื่นครัวภูราวดีที่เชชของมัน
เข้าไปติดแน่นในร่องฟันเป็นรูของแกเข้า แต่มีอยู่ครั้งหนึ่งซึ่งกล้ายเป็น
กิจวัตรที่ฉันจะต้องซื้อขnmจากยายgalะแมที่โรงบ้าน ครั้งนั้น เมื่อปี
ที่แล้วนี่เอง ฉันตักบาตรในวาระคล้ายวันเกิด ได้อาคัยขnmgalะแมจำนวน
ห้าสิบชิ้นจากยายคนนี้ ซึ่งยายพระเลี้ยงสามสิบครูตามอายุ ที่เหลือก็
แจกล่ายเพื่อนบ้านบ้าง เพื่อนของลูกเจี๊ยบบ้าง ก่อนหน้าวันคล้ายวันเกิด
เพียงวันเดียว ฉันได้ร้องเรียกยายแกให้ หลังจากได้ยินเสียงร้องของแก
นานนานอย่างไม่ได้พบทน้ำค่าตาภันเลย

ยาย ร่างสูงใหญ่กว่าหญิงไทยธรรมดาน ผิวดำคล้ำ ใบหน้า
สีเหลี่ยม ยิ้มจ่าย แกยก้มให้แก่ทุกคนที่เรียกแกเข้าไปซื้อ แต่ปากและฟัน
ของแกไม่น่าดูเลย เพราะแกเมื่อมากก็เคี้ยวติดปากเป็นประจำ จนฟันคำ
เมียบ และปากเขรอะด้วยคราบน้ำหมาก แกนุ่งผ้าถุงสีดำ สวมรองเท้า
ผ้าใบแบบผู้ชาย เลือกที่สูบ บางวันแขนกระบอก สีคล้ำ มีรอยประที่ข้อศอก

และรอบคอ แต่บางวันเดาะเลือราชปะแตนกราดมห้าเม็ดขาดๆ จนทำ
ให้เรานึกว่าแกเอาเลือสา米อัดข้าราชสำนักมาสูบและลิ้งที่ขาดจาก
ตัวแกไม่ได้ก็คือหมวดภูริสีน้ำตาลเก่าคร่าจนจะกล้ายเป็นสีน้ำคราอยู่
รวมร่วม

ขnmของแกน่ากินไปเลียทุกอย่าง แม้มันจะloyหน้าอยู่ใน
กระหงจีบไปตองเหียๆ ก็ตามที เนพะgalะแม ฉันลงทุนซื้อเอง อร่อย
ถูกใจจริงๆ จึงเกิดความคิดลสั่งให้แกทำเพื่อพระในวันเกิดด้วยจำนวน
ห้าสิบชิ้น

“ไอ้ อีฉันไม่ได้ทำเองหรอกค้า รับเขามา...” แกบัวน้ำหน้ามาก
ปรีด แล้วยกมือป้อมปากเหมือนนางละครอยู่บ่นเวท “คนทำน้ำชาไว้แก่
ค่า ผู้ดีตกายาก ทำขnmลสั่งเข้า บ้านอยู่ใกล้อีฉันๆ เลยไปขอแบ่งตอนมา
ขายปลีก...ฝีมือท่านดีเจ้าค่าคุณ...”

reiraไม่ลุ้นใจคนทำนัก เราทำงสั่นใจคนขายคือตัวยันน์เอง
“อันละเท่าไหร่จ๊ะ ยะ” “คุณ” ของฉัน ยืนหน้าจากระเบียง
มาตาม แกก้เงยหน้าขึ้นยิ้มกอดหันดีคราบ

“ทุกชิ้นอันละลสั่งเจ้าค่า ราคาเดียวกันทั้งนั้น...”
“ยะทำไม่ต้องสวนหมากภูริด้วยล่ะอะ” ลูกเจี๊ยบ ซึ่งแต่ง
เครื่องแบบนักเรียนเรียบร้อยแล้ว ตามขึ้นบ้าง แกหันมายิ้มให้ลูกเจี๊ยบ
ก่อนจะตอบว่า

“โโค คุณหนู...ก็แಡดมันร้อน ยะไม่มีหมวดสูบ ก็อเป็นลมตาย
ไปนานแล้วซีคะ”

“แล้วทำไม่ยะເກົອກຸ້ຍາມສົມລະອະ” ลูกเจี๊ยบหายลงลัย
ได้ยาก แกสนใจอะไร มักเกิดสงสัยอย่างนี้แหละ

“ແໜ່ງ ຂ່າງຊັກຈິງ” ຍາຍຫວ່າເຮົາເບາງ ທ່າທາງອາຮມົດີ ກົມມອງຮອງເທົ່າຜ້າໃນຜູ້ຂ່າຍເກົ່າ ທີ່ສ່ວນພອດີຢູ່ກັບເທົ່າແກ່

“ຫລານໆ ມັນໄມ້ໃໝ່ແລ້ວຄະ ມັນທີ່ ຍາຍເລຍເກີບມາສົມ ເດີນສົມ ຮອງເທົ່າແຕ່ພອນນໍ້າ ໄນໄວ້ຄ່ະຄຸນໜູ້ ພັນຫນທີ່ ມັນລະບັດຂຶ້ນມາປ່ຽນ ເລື່ອແສ່ງ ຂົນມີຂ້າວຕົ້ມໜົດ ອຍ່າງນີ້ສຳບາຍກວ່າຄະ”

ໄໝທ່ານວ່າມີອະໄຣໃນໜ້າແລະ ແວຕາຂອງແກ່ ທຳໃຫ້ເຮົາທັງສາມຄົນ ເມືດຕາແກ່ອຍ່າງປະຫລາດ “ຄຸນ” ສາມື້ຂອງຈັນຕີ່ຈະເຄີຍປະປານໝາຍຂອງແກ່ ວ່າເຫຼວໜ້າ ກລັບຫຍືບໜາລະເປົາທອດໄປເຄີຍວ່າຕ່ອນໜ້າຕ່ອຕາແລ້ວພື້ນພໍາ ຊົມເຊຍວ່າວ່ອຍ

“ມັ້ງອີ່ ພ່ວ...” ລູກໜ້າຍົກເຕີຍວ່າຍົກຂວາບຂອງເຮົາກົ່ມລົງຄວ້າ ກາລະແມມາແກະກະດາຊະເກົ່າທີ່ທ່ອອກເສີຍແລ້ວລົງມື້ອເຕີຍວ່າຍົກເວົ້າຮົດ ອ່ວຍ

ເຮົາຊື້ກາລະແມກັບໜາລະເປົາທອດໄວ້ຮຸນກັນສອງນາທ ເປັນການ ເຂົ້າໃຈແກ່ ແຕ່ກາລະແມຈຳນວນທ້າລົບ ແກ້ວບປາກວ່າຈະເຂົາມາລົ່ງໃຫ້ຕອນ ເຊົ້າມືດພຽງນີ້ ທັນຄວາຍບົນຫາຕພະແນ່ນອນ

ຍາຍກາລະແມທັບໄຫລ່ລູ່ອກຈາກນ້ຳນ້າໄປແລ້ວ ລູກເຈີ້ບກົງຄວາມ ຄຣາງທີ່ເສົາກາລະແມຕິດພິນດ້ອນເກົ່າໄຂອູ່ພັກໜູ້ນີ້ ຈຶ່ງລົງແກນ່ຈົກລົງໃຫ້ພ້ອຂັບ ໄປແວະລົ່ງໂຮງເຮືອນຕາມໜ້າທີ່ຂອງເຂົາ

ໜັງວັນເກີດຜ່ານໄປແລ້ວ ຍາຍກາລະແມກັບເຮົາເວີ່ມຈະຄຸນກັນ ແຕ່ ຈັນກີ້ໄດ້ຊື້ອົນນຸ່ອງແກ່ທຸກວັນ ເພວະທນີ້ທັງໝົດຕັ້ງທັງດັກໃຫນມໄນ້ກີ່ຈິນດີ ຫ້າຍກູ່ກົມ ແລ້ວເມື່ອນັກນີ້ ໂດຍເນັພາວ “ຄຸນ” ຂອງຈັນ ຂອບກິນອາຫານຝຣັ່ງ ມາກວ່າອາຫານຈາຕີອື່ນ ເລຍພລອຍໄມ່ເນີຍນຸ່ອງໄທແມ່ແຕ່ຈິນດີເດືອຍ ແຕ່ຈັນ ກົມພຍາຍາມຊື້ອົນນຸ່ອງຈາຍກາລະແມວັນເວັນວັນ ຮົ້ອບາງທີ່ລອງສາມວັນຄັ້ງ

“ຍາຍຈີ່ ປື້ນເທົ່າໄໝແລ້ວຈີ່...” ມື້ອູ່ວັນໜຶ່ງ ຈັນເຄຍຄາມແກ່ ຍາຍີ່ມີຄາມເຄຍຂອງແກກກ່ອນຈະຍື້ນຄາມຜົນວ່າ

“ຄຸນລອງທາຍດູ້ຈີ້ເຈົ້າຄະ ແນ້າຕາຮູ່ປ່ວ່າງອ່ານຈະລັກເທົ່າໄໝ່”

“ທ້າລົບທ້າສຶ່ງໄໝຈະຍາຍ ທ່າທາງຍາຍຍັງແໜ້ງແຮງອູ່ມາກ...” ແກ່ ທ່າເຮົາໂອບໃຈ ຍື່ນໜ້າໄປບ້ານໜ້າຫຼາກເລີກກ່ອນຈະຕອນ

“ຄຸນຍອຍາຍມາກໄປເຈົ້າຄະ...ປື້ນ ຍາຍທ່າຮອບຄົງແລ້ວຄະ”

“ທ່າຮອບຄົງ...” ຈັນທວນຄໍາ ລູກເຈີ້ບກົງຮົບນັບນີ້ທົ່ວໂລກຄຸນ ໃນລຳຄອບເບາງ ແລ້ວຈຶ່ງໂພລ່ງອອກມານັຍນົດຕໍາໂຕ

“ໂອ້ໂອ ແກລົບທິກແນ່ອະ ຄຸນແມ່...”

“ທ່າລົບທິກ ແໜ່ງ ຍາຍອາຍຸຍືນ ຍັງແໜ້ງແຮງທາບຂອງໜັກ ເດີນ ໄດ້ໄກລາ ມື້ນຸ່ອງຈິງໆ ຈີ່...” ຈັນພຸດຍ່າງເຂົາໃຈ ແຕ່ຍາຍລ່າຍໜ້າອ່າງ ທ້ອແທ້

“ນີ້ເວົ້າຈັ່າຄະ ໄນໃໝ່ມື້ນຸ່ອງ...ຄ້າມື້ນຸ່ອງ ອາຍຸ່ນາດນີ້ ເບັກນັ້ນກີນ ນອນກີນໃຫ້ລູກໜ້າມັນເລື່ອງ... ແຕ່ນີ້ ອື້ນຕ້ອງຫາເລື່ອງລູກໜ້າ...ໂລກມັນ ກລັບກັນໄປເລີຍໜຸດ...ເວົ້າຈັ່າຄະ ທັງເວົ້າທັງກ່ຽວມີໃໝ່ນຸ່ອງ”

ເຮັມອົງໜ້າກັນ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຕຽກກັນ ອົບ ພັ້ນແລ້ວໃຈທ່ອເຫື່ວ ຍາຍແກທາບຂົນນຸ່ອງແກກອົກໄປຈາກນ້ຳນ້າແລ້ວ ລູກເຈີ້ບກົງຄາມ ອ່າງສົງລັບ

“ທໍາໄນ້ລູກໜ້າຂອງຍາຍກາລະແມ ຕ້ອງໃຫ້ຍາຍແກເລື່ອງດ້ວຍລ່ະອະ ແກກ່ອົກຈະຕາຍໄປ...ແກ່ກ່າວຄຸນພ່ອເລີຍອີກ”

“ແກ່ຂັນດີຄຸນປູ້ນັ້ນແນ່...ທ່າລົບທິກ...”

“ທໍາໄນ້ລູກໜ້າແກມ່ເອົານັ້ນລ່ະອະ ທີ່ໃຫ້ຍາຍແກເລື່ອງ ອ່າງ ເຈີ້ບຈີ້ ຮັບຮອງ ພ່ອກັບແມ່ແກ່ເຈີ້ບຈະເລື່ອງພ່ອກັບແມ່ເອງ...” ລູກເຈີ້ບ

ปากหวานมาแต่เล็กแต่น้อย ทำเอาฉันต้องยกมือลูบเลี้นนมแกะเบาๆ อย่างทะนุถนอมและตื้นดันใจ

“ลูกหลานของยายแกคงไม่มีความคิดอย่างเจี้ยบของแม่หรอก จัง ถึงได้ใช่ให้คนแก่ท่าเลี้ยง...แกถึงได้บอกว่าเรื่องรرم ไม่ใช่บุญ น่าลงสารแก่นะลูกนน”

เจี้ยบพยักหน้าเห็นด้วยกับแม่ของแกทันที

ยายกำลังแมมมาล่งเจี้ยบให้เราได้ยินแทบทุกวัน และเราก็ออกไปเรียกแกมาชี้อ้วนเว้นวันหรือสองสามวันครั้งตามปกติวิสัย กระทั้งเข้าๆ 退出 ไม่ได้ยินเสียงยายแกอยู่หลายวัน และลูกเจี้ยบบ่นมากกว่า คราวๆ

“ยายกำลังแมมหายไปนานยะ คุณแม่...แกไม่สบายกระมังยะ”

“หน้าฝน คนแก่คนผ่านไม่กล้าอุกมาหากฝนหรอกลูก” พ่อของเจี้ยบให้เหตุผลลงเดชาตามแบบของเข้า จึงถูลูกช่วยวัยหกเจ็ดขวบ ย้อนเอว่า

“ก็แกเมื่อมวากจะโน่นยะ กลัวจะไรกับฝน...”

“หัวไม่เปียก ตัวเปียกก็เป็นไข้ได้เหมือนกัน” สามีของฉันไม่ยอมแพ้ลูก ลูกเจี้ยบนึงคิดอยู่ลักษรุจึงเยหันขึ้น來說พ่ออย่างฉลาด

“หน้าฝนคนต้องกินข้าวหรือเปล่ายะ...”

“ปะ เรื่องกิน คนมันต้องกินทุกวันแหล่ลูก การกินไม่มีคุณ” พ่อตอบอย่างนึกว่าเข้าที่ แต่ที่ไหนได้ ลูกช่วยเข้าท่ากว่า

“จั้นหน้าฝน ยายแกก้อไม่มีข้าวกินนะลิยะ เพราแกไม่ขายขันม เมื่อไม่ขายขันม แกจะเอาสดางค์ที่ไหนมาชื้อข้าวกินล่ะยะ”

ตอนนี้ พ่อถึงกับมองหน้าลูก แล้วหัวเราะแห้งๆ สำหรับฉัน

หัวเราะชอบใจ ดีใจที่ลูกฉลาดกว่าพ่อ

เลียง “คุณ” สามีของฉันพิมพ์เพียงว่า

“ปะ ไอ้มอนนิโวหารก้า...” แล้วไม่ได้พูดถึงຍายกาลระแม อีกต่อไป

สามสีวันต่อมา ลูกเจี้ยบออกไปซื้อดินสอที่ร้านปากตรอก วิ่งหน้าตั้งเข้ามารายงานอย่างตื่นเต้นว่า

“มาแล้วยะ คุณแม่ ยายกำลังแมมมาแล้วยะ นั่นโรงยะ เลียงแกร้อง...”

เราตะะเคงหูฟัง ก็ได้ยินเสียงแกร้องแวรๆ เข้ามาจริงๆ เลียงของแกดังชัดถ้อยชัดคำเป็นที่จำกันได้แม่นยำ ฉันก็รีบลงไปรอน้ำประดูบ้าน เพื่ออุดหนูแกอย่างเครียด

“เป็นไข้ค่ะ คุณหนู เต็มที่ ไข้เล่น เมื่อยขับไปหมด...ต้องนอนชุมเลี้ยลี่หัววัน...” แกตอบคำถามลูกเจี้ยบ พลางจัดกากะแม ข้าวเหนียวแดง อย่างละเอส่องบทว่างเรียงในajanที่เรานำไปให้

“ยายมีลูกหลานเยอะหรือลีจ” ฉันอดใจไม่ได้ก็ลองล้มภาษณ์แกดูบ้าง

“ลูกน่าจะคิดเดียวเจ้าค่ะ” แกส่งจานขึ้นมาให้แล้วขึ้นตามอาการณ์ของแก “แต่เต็มที่ ลูกผู้หญิงเจี้ยงยาก อีชั้นมีลูกต่อนแก่ ตั้งสามลิบแล้วเพิ่งจะห้อง ลูกอุกมาได้ห้าปี พ่อของเด็กเจี้ยงเจ้าค่ะ อีชั้นหากินเจี้ยงลูกมันมากะทั้งเป็นสาว มันไม่เอกสารลักนิด กรีดกราย เจ้าแต่แต่งตัว คงผู้ชาย คุณเชื้อใหม่เจ้าค่ะ อายุมันลิบลี มันมีผัวคนแรก... เป็นไ้อีเด็กเก็บลูกอกอลฟ์สนานม้ำ...ขอบผัวมาอยู่กับแม่ ไออีชั้นก็ต้องเจี้ยงมันอีก ไอ้นั่นเที่ยวตึกตืนสาย ป่ายๆ ออกไปหาภินแสร่นมากออลฟ์

ไม่เป็นล้ำ เป็นลัน แต่มันก็มีลูกกับนังอีดคนนึง เป็นผู้หญิง แล้วก็เลิกลาไป..."

แกทยุดเพื่อล่วงมือลงในกระเบ้าเลือดเส้นกระบอกที่ส่วนท้ายบศิษย์เงินมาthonให้ฉันแล้วปากแกกพูดเรื่อยไป

"นังอีดเอาลูกเลี้ยงไว พอลูกหายนม มันก็ได้ผัวอีกคน คราวนี้เป็นคนซึ่สามล้อเครื่อง...ไม่ไหวอีกนั่นแหล่เจ้าค่ะ ชีรรถทางเงินได้เข้าสนานม้าหมด แลวยังชอบกินเหล้า เย็นลงกินเหล้าแล้วก็ด่าทอเมีย อีชั้นทนไม่ไหว มันชอบกันมาอยู่บ้าน ไอเร็กท์ต้องเห็นด้หน่อย เลยเฉดหัวมันไปเลีย นังอีดมันก็ใจแข็ง เชือแม่ เลิกเป็นเลิก..."

"แล้วมีใหม่อีกหรือเปล่าจ๊ะ" ฉันแสดงความสนใจ แกกยิ้มฟันดำครับ สายหน้าอย่างท้อแท้

"มีเช้เจ้าค่ะ นังอีดนะใจมันแตกแล้ว...อยู่ร่วงไม่ได้ เคราะห์ตีกับไอลามล้อไม่มีลูกด้วยกัน มาได้อีกคน คนที่สามนี่ลี อยู่กันยืดหนอย กีบบลิบปีสิ่งได้ตายจากกัน..."

"แล้วมาอยู่ที่บ้านนายเหมือนผัวคนเก่าๆ หรือจ๊ะ"

"ໂຕ่ ก้มจะไปอยู่กันที่ไหน..." แกกน้ำเสียงดูหมิ่น แต่หน้าคงยิ้มตามแบบของแก "ไอผัวคนที่สามขายตัวโรงหนัง เงินเดือนสี่ร้อยบ้านไม่มีอยู่ อาศัยนอนโรงหนังนั่นแหล่ แต่รายได้มันมากกว่าเงินเดือนโปรแกรมหนุนคนแน่นๆ มันแอบซื้อตัวไปขายต่อให้ไอพากเร่ขายขึ้นราคางวดตัวหมด มันก็เลยมีเงินอยู่บ้าง นังอีดพยายามได้ตับแต่งเลือดผ้าดีๆ แต่ มันยังยืนไปไม่ได้หรองเจ้าค่ะ ทุจริตเอาเปรียบเข้า ผู้จัดการเข้าจับได้ให้ห้องต้องกลับมานอนเซลท์บ้าน...ลูกเต้ามันก็มาก ผัวคนนี้ ลูกดก ปีเว้นปี ทั้งผู้หญิงผู้ชาย ถึงหกคนແนະเจ้าค่ะ..."

"ตายจริง รวมคนแรกเป็นเจ็ด อยู่ครบหรือจ๊ะ" ฉันถามอย่างสลดใจ ยกแกกพยักหน้า

"เจ้าค่ะ..."

"แล้วยังอยู่กับยายทุกคนหรือจ๊ะ" ฉันซักอีก แกกยิ้มโคลงหัวไปมา

"ไม่อยู่กับอีชั้นแล้วมันจะไปอยู่ที่ไหน...ไอ้มั่นตกงานสองปี ได้งานใหม่ทำเป็นนักพากย์หนังต่างจังหวัด เดือนๆ ไม่ค่อยอยู่ติดบ้าน ออกต่างจังหวัดเรื่อย กระทั้งได้เมียนักพากย์ด้วยกัน เลยหายหน้าไป ไม่รู้ว่า เป็นตายร้ายดืออย่างไร แต่ลูกมันทั้งหกคนทึ่งไว้ให้หันอีดีรับเหมาหมด...อยู่คุณเจ้าค่ะ ลูกพิลึก กินพี นอนพี เอยะทบติดต่อกันทุกวัน..."

ฉันนิ่งด้วยความสลดใจอีกครั้ง จึงถามแกเบาๆ

"ทำไมแม่อีดลูกของยายไม่รู้จักทำงานทำการอะไรบ้างล่ะจ๊ะ จะได้ช่วยยายอีกแรง..."

"โอ้ย...มันจะไปทำอะไรได้...ได้แต่แต่งตัวมีผัวเลี้ยงลูก เตือนเข้ามังกลับย้อนເเจาอีชั้นเข้าอีกว่า อยากมีมั้นมาทำไม่ล่ะ มีมันก็ต้องเลี้ยงมันไปจนตายกันข้างถึงจะถูก...เอ้อ แม่คุณจำเริญๆ เถิด อีชั้นยังแซ่งมันไว้เลียเจ้าค่ะ มันพุดอย่างนี้กับอีชั้น ต่อไปอีชั้นตายมันนั่นแหล่จะต้องตีหัวเจ้าค่ะ แล้วลูกจะได้ชี้หัวว่ามันมั่งว่าทำให้มันเกิดก็ต้องหาเลี้ยงมันไปซี่..."

ยายกำลังแมรงล่งเลียร้องขอขวนขอแกกระทั้งหมดดูผิดย่างเข้าถูกหนาแกรวันเวนวันไปหลายวัน บ่นให้เราฟณาแกว่า เช้าๆ อาการเย็นแกแทนไม่ค่อยไหว เพราะแกมีมากแล้ว แต่ถึงกระนั้น ถูร้อนเวียนมาถึง เราก็ได้ยินเสียงแกอีกทุกวันเหมือนกัน แต่ถูร้อน แกไม่ได้

ขยายกำลังแม่เลี้ยงแล้ว กับรับมานะม่วงมันมากข่าย มะม่วงหนักกว่าขنم ไม้คานที่ลอดหัวกระจาดใส่มัน อ่อนยวบยกอยู่บนบ่าของแก มองแล้ว หวั่นๆ ว่ามันจะหักสะบันลังลักษณะนี้ แต่มันก็ไม่หักคงยกยากๆ อยู่ กับบ่าที่ลุ่วแล้วลุ่วอีกของแก

“มันอยู่ที่จังหวะเดินเจ้าค่ะ” แกให้ความรู้เรารอเลี้ยงอีก “เดินเข้า จังหวะกับไม้คานบนไฟล์มันก็ไม่หักแล้วทำให้เดินได้เร็วตัวยเจ้าค่ะ”

“เอ่ มะม่วงหนักกว่าขนมเป็นกอง ทำไมมาเปลี่ยนเสียล่วยา”
ผันถานอย่างสงสัย แกก็ยิ้มหน้าเป็นมัน

“ต้องเปลี่ยนไปตามฤดูกาลเจ้าค่ะ หน้านี้ มะม่วงมันขายดี กำไรดีกว่าขนม ผลลัพธ์ หกสิบ อีชั้นเหมาเขามาจากสวนใกล้ๆ บ้าน เลยพอ มีกำไร แต่สำหรับคุณอีชั้นลดให้พิเศษ พิมเสน่ห์คิดผลลัพธ์ห้าสิบ เท่านั้นแหละเจ้าค่ะ”

เราไม่ยอมให้แกลดคงจ่ายตามราคานี้แกขายคนอื่น คือผลลัพธ์หกสิบ

วันหนึ่ง เราซื้อมะม่วงแก ไม่มีเครื่องเงินให้ จึงส่งธนบัตรฉบับละ ร้อยให้แก ตามแกอย่างเกรงใจว่า

“ขายมีthonใหม่”

“มีเจ้าค่ะ มี รอเดียวนะเจ้าค่ะ”

แกกุลิกุจว่างมีจากมะม่วงปลดดุมเสื้อแขนกระบอกที่สวม ออกหนึ่งเม็ด สอดมือเข้าไปข้างใน ซึ่งมีเสื้อชั้นในมีกระเพาสามอยู่อีกด้วย เมื่อแกดึงมือกลับออกมานั้นเห็นธนบัตรใบลร้อยปอนด์ในเครื่องนับธร ยอยหลายใบ แกเลือกเอาธนบัตรย่อยมาทอนให้ผันจนครบ ผันออกแบลกใจ ทำไมแกพกเงินติดตัวไว้นัก แกก็ยิ้มด้วยทันที

“ไม่ได้หักเจ้าค่ะ ทุกบาททุกสตางค์ ต้องเก็บกับตัว ไอ้พาก หลานๆ มันมือโวนัก นี่ลูกนั้งอี้ดกไปได้ผ้ามาอีกคน ไอ้นี่เคยติดคุกย่องเบา มาแล้ว เงินวางไม่ได้ เป็นต้องหาย อยู่กันหลายคน จับมือใครดมไม่ได้ อีชั้นเลยเอาติดตัวไปจ่ายให้นั้งอี้ดเป็นรายวันเฉพาะค่ากับข้าว...แต่นั้นแหล่ เจ้าค่ะ เก็บฯ เอาไว้อย่างนั้นแหล่ เปิดเทอมที่ เกลี้ยงทุกที หลานๆ มัน ขอนั่นขอนี่ ให้นค่าเล่าเรียน ให้นค่าหนังสือ โอ๊ย...ต้องตายเสียนั้นแหล่ เจ้าค่ะ ถึงจะหมดเรว...”

จริงของแก ฉันเห็นด้วย แกพยายามอี้ดพันเรวพันกรรรม แกคงได้พักผ่อนเต็มที่อย่างไม่มีกำหนดเวลา...

แกพยายามม่วงจนปลายฤดูร้อน จึงหวนกลับมาลงเลียงแบบ เดิมอีก คือ

“กำลังแม ข้าวเหนียวแดง ข้าวหมาก ข้าวหลามตัด แม่อี้ย...”
เราก็คงตั้งหน้าตั้งตาอุดหนุนแกตามเคย แต่ฉันจำได้ว่า เราก็ขอขนมแกได้อีกสามครั้งเท่านั้น แกก็หายไปอีก คราวนี้หายไปนานทีเดียว เกือบสามเดือน เรายังได้ยินเสียงร้องขายกำลังแมดังแรงกว่าขึ้นมาในเช้า วันหนึ่ง...

“เอ๊ะ ไม่ใช่เสียงขายกำลังแมนี่อะ เสียงใจหม่...” ลูกเจี้ยบจำแม่น นัก รีบออกปากทัก ฉันรีบคิวามีลูกเจี้ยบ วิงลงบันไดไปปีดประตูบ้าน รอตักดูหน้าเจ้าของเสียงกำลังแมคนใหม่ทันที

แมค้าคนใหม่ร่างบางกว่ายากำลังแม อยู่ในวัยไม่เกินสิบ ผิวพรรณสะอาด เลือผ้าเครื่องนุ่งทั้งก็ตีกว่า แต่เราจำได้ว่า หาบขนน ตลอดจนไม้คานกับกระจาด เป็นของยายกำลังแมของเรา

หล่อนผู้มาใหม่ยิ่งให้เรา แต่เป็นยิ่มเคร้าๆ ไม่เหมือนยิ่มบริสุทธิ์

ของยายเราลักนิดเดียว

“คุณกระมังคง ที่イヤแกบอกว่า ขอบอุดหนุนกำลังแมกับข้า
เห็นใจเดงเสมอๆ” หล่อนทักขึ้นก่อนเมื่อวางหานบลงตรงหน้าเรา

“ยายไปไหนล่ะจะ...เรอเป็นลูกของยายหรือจะ...” ฉันถามขึ้น
อย่างใจไม่ค่อยดี เพราะนึกลังหรณ์อย่างไรพิกัด ก็ตรงกับใจนึก หล่อนผู้นี้
ตอบว่า

“อิชั้นเป็นเพื่อนบ้านนะค่ะ เพิ่งมาอยู่ใกล้ๆ กับยายได้ไม่นานปี...
ยาย...ตามแล้วเจ้าค่ะ...”

“อะไรนะ ยายตามแล้วหรือจะ...” ฉันทวนคำ ใจหายวับ
ลูกเจ็บซึ่งยืนอยู่ใกล้หน้าซีดเผอดลงไปอีกคน

“จะ ตายแล้ว” แม่ค้ากำลังแมคนใหม่ยิ่มเคร้าๆ “ยายเจ็บอยู่
สองเดือนเห็นจะได้ แล้วตายในบ้านของแกนั้นเองค่ะ ตายเมื่อทกเจ็ดวัน
มานี่เอง ก่อนตายแกเรียกอิชั้นไปคุยไปเล่าเรื่องคุณให้ฟัง แล้วมองหมาด
หานนมให้ เจ้าจำนำของแก ถนนใหญ่ มีกี่คนอิชั้นจำได้หมดเจ้าค่ะ”

เรอจึงอยู่พักหนึ่ง จึงถามหล่อนว่า

“ได้ทราบว่าแกมีลูกหลานเบื้อง ทำไมไม่มอบให้ลูกหลานขาย
ของแทนล่ะจะ มาครอบให้เรอซึ่งเป็นเพื่อนบ้าน”

หล่อนผู้นั้นล่ายหน้า ไม่มีรอยยิ้มออกมากเลยนอกจากน้ำตาคลอ
หน่วยตา

“ยายแกมีเรวมากค่ะ คุณ...” หล่อนเอยช้าเลียงเครือ “มีลูก
นิท่านแทนที่จะได้พึ่ง กลับต้องเน้นดเหนื่อยหาเลี้ยง...ถ้าคุณไปพบแก
ตอนลิน์ใจ...คุณจะต้องลดใจไปนานเจียวค่ะ...”

“ทำไมหรือจะ แกตายอย่างไม่มีลูกหลานเหลียวแลหรือจะ...”

“มิได้ค่ะ...” หล่อนก้มหน้าราวดีกลักลีนอะไรลักษณะอย่างเข้าไว
ก่อนจะงายหน้าขึ้นพุดนัยน์ตาแดงๆ

“ตอนแรกจะลิน์ใจ ทั้งลูกทั้งหลานเข้าไปอภัยเต็ม...ล้อมแกะน
แน่นไปหมด...เปล่านะคะ ไม่ได้ห้อมล้อมเพื่อแสดงความเห็นใจแกหรอกค่ะ
พวgnนั้นเข้าไปล้อม จ้อง รอ รอจน...แกลิน์ใจແນนอนแล้วต่างก็รุกันเข้า
ทึ่งศพ...ฉีกเลือ ฉีกผ้าศพกันชุลมุนไปหมด...เพราะทุกคนรู้ว่ายายแกชอบ
ชื่นเงินทั้งหมดที่มีไว้ในตัวแก...มันแย่งกันเหมือนแร้งลงกินศพวัว cavity...
เมื่อฉั้นขึ้นไปถึง พบรศพยาย...ทานโถชนะคะ คุณ เนื้อตัวแกล่อนจ้อน
ผ้าพันกายลักชั้นก็ไม่มี ถูกลูกหลานแย่งกันทั้งขาดจนหมด...แล้วที่น่าทุรศ
ที่สุด ไม่มีครรซ์งให้ให้แก่ยายลักคน มีแต่บ่ร่วงว่าแกต่างๆ นานา เมื่อเข้า
ได้เงินไม่มากสมใจ...แต่บางคนกรรซ์งให้...เปล่านะคะ ไม่ได้ว่องเพราวย
ตาย แต่มันร้องเพราวยแย่งเงินกับเขามาไม่ทัน”

ฉันไม่เกล้าแต่ต้องกำลังแมที่ยังวางเรียงอยู่ในงานหวาน
เพราวยหอยมันตีบตันไปหมด พ่อของลูกเจ็บพยาบาลฝืนใจ หยิบ
กำลังแมขึ้นมาแกรักินอันหนึ่ง ทั้งๆ ที่แมค้าคนใหม่ของเรายืนยันกับเรา
ว่าหล่อนรับเอามาจากคนทำฝีมือเดียวกับที่ยายแกไปรับเอามา “คุณ”
ของฉันก็ไม่ร้ายบ่ร่วงมาอย่างไม่พอใจ

“ไม่อร้อยแยะ...ฝีคือชะมัด...”

ท่านที่รัก ฉันจะบอกสามีของฉันอย่างไรดีว่ากำลังแมที่เคยมี
รஸอยู่เป็นพิเศษนั้น เพราวยรากินด้วยความระลึกถึงใบหน้าดำกร้าน
และยิ้มอยู่ตลอดเวลาราวดีท้าทายโลกและชีวิตที่แกกำลังเผชิญอยู่ นึก
ถึงร่างสูงใหญ่ของแก ซึ่งเดินไฟลุ่ลุ่วแล้วลุ่วอีกอยู่กับไม้คานที่อ่อนเย็บယบ
นิกถึงเสียงอันดังฟังชัดของแกที่ลอดออกจากปากที่เบรอะด้วยครบ

น้ำมาก นึกถึงจนกระทั้งเท้าโดยที่ยัดลงในรองเท้าผ้าใบของผู้ชาย ย่ากระฉับกระเฉงไปบนพื้นดินไม่ว่าแห้งหรือเปียกด้วยความพอใจของแก ที่ว่า ถ้าดินเปียกรองเท้ามันไม่ลัดน้ำหรือโคลนขึ้นมาครอบขนมที่แก หานเหมือนสวมรองเท้าแตะฟองน้ำ...

ในวันนั้นเอง เรายาสานคน พ่อ แม่ ลูก ตกลงกันว่า จะเมื่อช้อ กากะแม่ครกินอีกเป็นอันขาด ไม่ว่าใครจะมาโฆษณาชวนเชื่อว่าสชาติ มันอร่อยเท่าสักเพียงใดก็ตาม... เว้ ก็จนทุกวันนี้ ลูกเจ็บบังบ่นคิดถึง “yahy กากะแม” ของแกอยู่บ่อยๆ นี่นะ...

การบริโภคอาหาร อย่างปลอดภัย

อาหารเป็น 1 ในปัจจัย 4 ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ในอดีตที่ผ่านมาจำนวนประชากรมีน้อย การบริโภคอาหารส่วนใหญ่จะอยู่ภายในครัวเรือน แต่ปัจจุบันประชากรเพิ่มมากขึ้น ความเป็นอยู่ของสังคมเปลี่ยนไป ทำให้เวลาพักผ่อนมีน้อยประกอบกับการมีร้านอาหารบริการเป็นจำนวนมาก ต่างก็ต้องการความรวดเร็ว สะดวกสบาย จึงนิยมซื้ออาหารสำเร็จรูปมาบริโภคในแต่ละมื้อหรือซื้ออาหารกึ่งสำเร็จรูปมาปรุงอาหาร เช่น หมูบด ลูกชิ้น ไส้กรอก ผักห้น หรือปอกเปลือกหันเรียบร้อยแล้วพร้อมปรุงได้ทันที โดยไม่ค่อยคำนึงถึงความสะอาดและความปลอดภัยในอาหารที่ซื้อมาบริโภค หรือนำมาเพื่อใช้ปรุงอาหารเท่าเดิม ก็อาหารบางชนิดพบว่า มีสารก่อมะเร็งและบางชนิดอาจทำให้เกิดโรคต่างๆ หรือเป็นอันตรายต่อสุภาพร่างกายได้

จาก 12 จ้าวยุทธจักร

เพื่อการบริโภคอาหารอย่างปลอดภัย มีสุขภาพอนามัยที่ดี จึงควรหลีกเลี่ยงการบริโภคอาหาร ดังต่อไปนี้

1. อาหารที่เติมสีต่างๆ ลงไปได้แก่ ลูกชิ้นกุ้งสีลั่ม กุ้งแห้ง และซอสสีแดงจัดมากๆ ขนาดหวานต่างๆ ชาที่ใส่สี ฯลฯ การที่ผู้ผลิต หรือผู้ขายรายย่อยเติมสีลงไปนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการอำพรางวัสดุ ที่นำมาผลิตซึ่งมีคุณภาพต่ำและสีที่เติมลงไปนั้น ผู้บริโภคก็ไม่สามารถ พิสูจน์ได้ว่าเป็นสีจากพิชตามธรรมชาติ หรือสีสังเคราะห์ที่ห้ามใช้ บริโภคซึ่งเป็นพิษต่อตับ

สำหรับเนื้อหมูในปัจจุบันจะมีการใส่สารเต้าหู้อะเกะโนนิสต์ เร่งให้เกิดเนื้อแดงมากขึ้นและลดการละลายไขมัน ทำให้เนื้อแดงมาก และลดการละลายไขมัน ทำให้เนื้อแดงมีลักษณะมากกว่าไขมันตามปกติ เนื้อจะมีสีแดงเข้มผิดปกติและแข็งกระด้างรสชาติไม่อร่อย ส่วนไก่ ก็ใส่สารเร่งการเจริญเติบโตที่มีส่วนผสมของสารหนูในอาหารไก่ ซึ่ง สารที่เติมลงไปในอาหารที่ให้สัตว์ดังกล่าวบริโภค ก็เป็นอันตรายต่อ ร่างกายมนุษย์ด้วยเช่นกัน

ส่วนกุ้งสดปัจจุบันผู้เลี้ยงมักจะใส่ยาปฏิชีวนะ เช่น คลอร์แรม芬尼คอล เตรตต้าไซคลิน และยาพาร์กอลอมประสาทหรือ แก้เครียดให้กุ้งกิน เนื่องจากกุ้งถูกเลี้ยงอยู่ในที่จำกัด น้ำที่เลี้ยงไม่ สะอาดพอ สารเคมีที่เติมไปเหล่านี้จะหลงเหลืออยู่ภายในตัวกุ้ง เมื่อ คนนำมารับริโภคก็จะเป็นอันตรายเช่นกัน

2. อาหารที่เติมสารเคมีต่างๆ ลงไป สารเคมีที่เติมลงไป และแพร่หลายอยู่ในขณะนี้ได้แก่ โพตัลเซียมในเตรทหรือดินประสิwa มักกินym ในเนื้อเค็ม ปลาแห้ง กุนเชียง แหنน เพื่อให้เกิดสีแดง

สวยงามและเร่งปฏิกิริยาในการย่อยสลายเนื้อสัตว์ต่างๆ สารชนิดนี้ จะทำให้เกิดสารประกอบพอกในตราชามีน ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็ง

บอแรกซ์หรือน้ำประسانทอง ยังคงพบว่า มีการเติมใน ลูกชิ้นต่างๆ หมูอุ กุนเชียง เนื้อหมูเป็นก้อน เนื้อหมูบด บางมี อยุ่นดอง มะม่วงดอง ผักกาดดอง ฯลฯ ซึ่งมีพิษทำให้ไตอักเสบได้

โซเดียมไดroxine หรือผงฟอกขาว ซึ่งพ่อค้าแม่ค้ามัก จะใช้ฟอกสีอาหารต่างๆ ได้แก่ หน่อไม้ดอง หน่อไม้ต้มเป็นท่อน ขิง หันฝอย ฯลฯ สารเหล่านี้จะเป็นอันตรายต่อตับ และไต

3. น้ำส้มสายชู ถ้าผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าเป็นกรดน้ำส้มที่ใช้ บริโภคได้ ก็ควรหลีกเลี่ยงการบริโภคและเปลี่ยนไปใช้มะนาว มะดัน และมะขามแทนจะปลอดภัยกว่า แต่อย่าพยายามใช้น้ำมะนาวขาด ลำเร็วๆ เพราะไม่ใช้น้ำมะนาวคันจากผลกระทบที่เป็นผลไม้ แต่จะเป็น กรดซีตริกายใส่สี ซึ่งคุณค่าทางโภชนาการจะไม่เท่าน้ำมะนาวจากผลไม้

4. ผักสดที่ใบงานไม่มีรูพรุนของหนองกัดกิน บางครั้งอาจ พบว่า มีฝ้าขาวของยาฆ่าแมลงติดมาด้วยหรือบางครั้งพ่อค้ารายย่อย ซุบน้ำยาฟอร์มาลินหรือน้ำยาดองศพ ถ้าเป็นผักที่สามารถลอกเปลือก นอกออกได้ ก็ควรลอกทิ้งเสียประมาณ 2-3 ชั้น และถ้าเป็นผล เปลือกบาง ก็ควรจะปอกเปลือกทิ้งเสีย แต่ถ้าไม่ปอกเปลือกทิ้งควร จะล้างด้วยน้ำเกลือโดยใช้น้ำเกลือ 1 ช้อนโต๊ะ ละลายในน้ำครึ่งปึบ (10 ลิตร) แซ่ผักหรือผลไม้ไว้ ก็จะทำให้ยาฆ่าแมลงหลุดออกมานา แล้วนำมาล้างน้ำประปาที่แหล่งแรงๆ อีกทีหนึ่ง แต่ถ้ายังได้กลิ่นฉุนของ ฟอร์มาลิน ก็ให้ทิ้งเสียดีกว่านำมาบริโภค

5. อาหารสุกๆ ดิบๆ อาหารเหล่านี้ บางอย่างบริโภคแล้ว

อาจทำให้เกิดอาการของระบบทางเดินอาหาร เช่น ท้องร่วง อาเจียน
เนื่องจากเชื้อชัลโมเนลลา เอสเซอริเชียโคไล และเกิดอาการเป็นพิษ
ได้ นอกจากนั้น ยังทำให้เกิดพยาธิต่างๆ ได้ เช่น ลักษณะ
อาจป่วยเป็นพยาธิตัวตืด พยาธิตัวกลมในกล้ามเนื้อ

6. อาหารที่ปิ้ง ทอดและย่างจนไหม้เกรียม จะเป็นสารก่อมะเร็ง เช่น หมูปิ้ง เนื้อย่าง ไก่ย่าง ไข่ทอด ซึ่งไหม้เกรียม ฯลฯ

7. เครื่องดื่มที่เป็นน้ำอัดลมทั้งหลาย จะมีกรดcarboxylic acid อ่อนๆ และสารพิษฟลูอิฟฟ์ซึ่งจะทำลายกระเพาะอาหาร และลำไส้ นอกจากนั้น ยังทำให้เคลเซียมละลายออกจากกระดูก

ส่วนเครื่องดื่มเกลือแร่ ไม่ควรดื่มพั่งเพรื้อ เนื่องจาก
ปกติแล้วร่างกายจะได้รับเกลือแร่จากอาหารประจำวันเพียงพออยู่แล้ว
 เพราะนอกจากจะสิ้นเปลืองแล้วยังจะทำให้ปริมาณเกลือแร่ในร่างกาย
 มีมากเกินความจำเป็น ซึ่งอาจจะมีผลต่อการทำงานของไตและหัวใจได้
 ควรดื่มน้ำสะอาดแทนจะดีกว่า

8. ควรละเว้นการบริโภคอาหารที่เป็นแบง น้ำตาล เนย ที่ทำจากไข่มันสัตว์ในปริมาณมากเกินไปและขาดการออกกำลังกาย จะทำให้เกิดการสะสมของพุงข้าว แบง น้ำตาลที่เปลี่ยนเป็นไข่มัน และไข่มันที่บริโภคเข้าไปทำให้สะสมมากขึ้นจะเกิดโรคอ้วนตามมา

ถ้าสามารถฝึกนิสัยหลีกเลี่ยงการบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม
ดังกล่าวข้างต้นแล้วก็จะทำให้สุขภาพดี มีโรคน้อยและอายุยืน ลิงลำคัญ
เรารวมที่จะปฏิบัติแล้วหรือยัง...!?

จาก สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

កំសាន ព័យទុន និង មេក្រីម មាន

อันว่า ตนบัตรฉบับละหนึ่งดอลลาร์นั้น สหรัฐฯ เพิ่งพิมพ์
ออกมาใช้เป็นหนแรกใน ค.ศ. 1957 ไม่ถึง 50 ปีมานี้เอง ดูเพินๆ
เหมือนว่า จะพิมพ์ด้วยกระดาษ แต่แท้ที่จริงไม่ใช่ เป็นฝ่ายผลsmithlinin
จึงเป็นแผ่นใหญ่มากกว่า ซึ่งก็นับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุด เพราะ
แบงก์หนึ่งดอลลาร์มูลค่าไม่สูงนัก จึงมักจะเหลือถูกเลิมอยู่ในกระเป๋าเป้า
เลือ กระเป้ากางเงงบอยที่สุด แล้วก็เลยไปเข้าเครื่องซักผ้า ซึ่งถ้า
หากทำด้วยกระดาษก็จะเบื้อยยิบเป็นผงนะซี

นอกจากนี้ รัฐก็ยังใช้หมึกพิเศษพิมพ์ ซึ่งกระบวนการการบด
ผสมผงหมึกนี้ถือเป็นความลับสุดยอดเพื่อป้องกันพากนักปลอมแปลง
เมื่อพิมพ์ตราและลัญลักษณ์ต่างๆ บนแผ่นโดยผ้าแล้วก็ชูด้วยไขมัน
เพื่อกันน้ำและทำให้น้ำมันคงไว้ไม่กรอบ

ที่นี่เราก็มาดูกันว่า รูปแลลัญลักษณ์ต่างๆ บนธนบัตรใบนี้ มีความหมายว่าอะไรไว้บ้าง

เริ่มจากด้านหน้า ซึ่งมีรูป จอร์จ วอชิงตัน ประธานาธิบดี คนแรกของสหรัฐฯ พิมพ์หรืออยู่ตรงกลาง ทางขวามือของจอร์จ มีตรากลมๆ ของกระทรวงการคลังปรากฏอยู่ ด้านบนของตรามีรูป ตาซึ่งอันหมายถึงความสมดุล (ไม่ใช่ความยุติธรรมนะครับ แต่เป็นความสมดุลของบประมาณ) ตรงกลางตราเป็นเครื่องมือช่างไม้ที่เรียกว่า “ไม้ฉาก” มีความหมายว่ารับประกันความเที่ยงตรง ไม่เอไอลแสดงถึงความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมาของรัฐ ล่วนด้านล่างของตรามีรูปกุญแจ นั่นคือกุญแจไขเข้าสู่กล่องสมบัติของประเทศนั้นเอง

เมื่อพลิกกลับด้านหลังบังก์จะพะวงกลม 2 วง ซึ่งเป็นเครื่องหมายตราสำคัญของประเทศ (The Great Seal) ดวงตรานี้ สภาพกองเกรลซุดแรกของสหรัฐฯ ได้มอบหมายให้รัฐบุรุษผู้ยิ่งใหญ่เป็นนามิน แฟรงคลิน เป็นผู้ออกแบบ ซึ่งกว่าแฟรงคลินจะคิดออกแบบได้สำเร็จ ก็ใช้เวลาถึง 4 ปีเต็มๆ และก็ยังต้องให้ลภาริจารณาอนุมัติอีก 2 ปี

เห็นมั้ยครับ ตราประทับทั้งที่จะทำม้วนๆ วันสองวันได้ใจในวงกลมด้านซ้ายมีอันมีรูปพิริมิด ด้านหน้าพิริมิดนั้น ส่วน แต่ด้านตะวันตกจะมีด เป็นลัญลักษณ์ที่แสดงถึงประเทศที่เพิ่งถือกำหนดขึ้นใหม่ เรายังไม่ได้สำรวจทางด้านตะวันตก และจึงยังไม่รู้ว่าเราจะจัดการอย่างไรกับดินแดนแถบนี้ ยอดพิริมิดนั้นยังไม่ได้ครอบปิดลงมา หมายถึงเรายังสร้างสรรค์อเมริกาไม่เสร็จสมบูรณ์ ภายในหน่วยนักบุคคลนี้ มีดูงตาที่แลเห็นสรรพลิ่งอันเป็น

ลัญลักษณ์ดีก์ดำบร็อฟของเทพเจ้า ทั้งนี้เพื่อระเบนนามิน แฟรงคลิน เชื่อมั่นว่า มนุษย์เพียงคนเดียวไม่สามารถจะนำชาติไปสู่ความรุ่งโรจน์ได้โดยลำพัง แต่ต้องร่วมมือกันเป็นกลุ่มก้อน โดยมีความช่วยเหลือของพระเจ้าสนับสนุนด้วย นั่นแหลกๆ ก็จะสำเร็จลงด้วยดี

วะ “เราเชื่อในพระเจ้า (IN GOD WE TRUST)” พิมพ์อยู่กลางธนบัตร รวมทั้งอักษรละตินเหนือพิริมิด “ANNUIT COEPTIS” ซึ่งแปลว่า “พระเจ้าพึงใจในสิ่งที่เรากระทำอยู่” ส่วนอักษรละตินด้านล่างพิริมิด “NOVUS ORDO SECLORUM” แปลว่า “ระบบแบบแผนใหม่ได้เริ่มขึ้นแล้ว” และที่ฐานของพิริมิดก็ปรากฏเลขโรมันระบุ ค.ศ. 1776

ชีงสหัสฯ ถือกำเนิดขึ้นในปีนี้

ที่นี่มาดูดวงตราด้านหลังทางขวาเมื่อขึ้น ภายในวงกลมมีรูปอินทรีกางปีก ซึ่งรูปอินทรีนี้ เป็นลัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ที่สุสานแห่งชาติทุกแห่งของสหัสวรรษทั้งติดอยู่กับอนุสาวรีย์วีรบุรุษล้วนใหญ่ด้วย แฉมยังเป็นตราประจำตำแหน่งของประธานาธิบดีสหัสฯ เจ้าอินทรีหัวล้าน (Bald Eagle) นี้เป็นลัญลักษณ์ของชัยชนะ เนื่องจากมันไม่พรั่นพรึงต่อลมฟ้าพายุ และจะผงาดส่องเลี้ยงก้องอยู่เหนือพายุอีกด้วย อินทรีตัวนี้ไม่สวมมงกุฎนะครับ

ทำไมอินทรีไม่สวมมงกุฎ?

คำตอบมีว่า สหัสฯ นั้นเพิ่งประกาศหลุดพ้นจากการปกครองของกษัตริย์แห่งอังกฤษ และก็ไม่ประสบศรีที่จะมีกษัตริย์อีกน้ำปากครองแทนอีกต่อไป

จุดนำเสนอดีไซน์ให้ออกแห่งหนึ่งบนดวงตรานี้คือ รูปใบเด้านหน้าของอินทรี ซึ่งโผล่ให้เห็นอย่างๆ ไม่มีการยืดคำจนไม่เว้าจะด้วยขาหรือปีกนั้นหมายถึงว่า ประเทศไทย สามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตนเอง ขีดความสามารถของโน้ลเป็นเครื่องหมายลักษณะของเกรล ซึ่งแสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของรัฐบาลสหัสฯ ผึ้นผ้าในจะอยู่ภายใต้อินทรี มีคำว่า “E PLURIBUS UNUM” แปลว่า “ชาติเดียวกัน จากคนหลายเผ่าพันธุ์”

หน้าอินทรีขึ้นไป มีดวงดาว 13 ดวง เป็นลัญลักษณ์แทนจำนวนนิคมแรกเริ่มตั้ง มีกลุ่มเมฆกำลังลอยจากไป แสดงถึงเมฆหมอกแห่งความไม่เข้าใจกัน ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ทรงเล็บอินทรีจับยึดกิ่งมะกอกกับลูกศร หมายถึงว่าประเทศนี้รักลันติภาพ แต่ก็ไม่หวั่นเกรงที่จะต่อสู้เพื่อรักษาลันติภาพไว้

นอกจากดวงดาวจำนวน 13 ดวงแล้ว ถ้าสังเกตให้ดี จะพบว่าธนบัตรใบนี้มีจำนวน 13 อีกหลายแห่งปรากฏอยู่ ทั้งๆ ที่คนทั่วไปเชื่อว่า มันเป็นเครื่องหมายแห่งโชคดี!!!

ลองดูซิครับ

ตั้งแต่จำนวน 13 อาณา尼ค

จำนวนผู้ลงนามประกาศอิสรภาพ 13 คน

รูปพิรamide 13 ขั้นบนธนบัตร

อักษรละติน 13 ตัว บนพิรamide

อักษร 13 ตัว บนผืนผ้าที่อินทรีคาด

ขนปีก 13 ชน บนผืนปีกอินทรีแต่ละข้าง

และ 13 แถบบนโล่ ใบมะกอก 13 ใบ บนกิ่ง ผลมะกอก

13 ผล

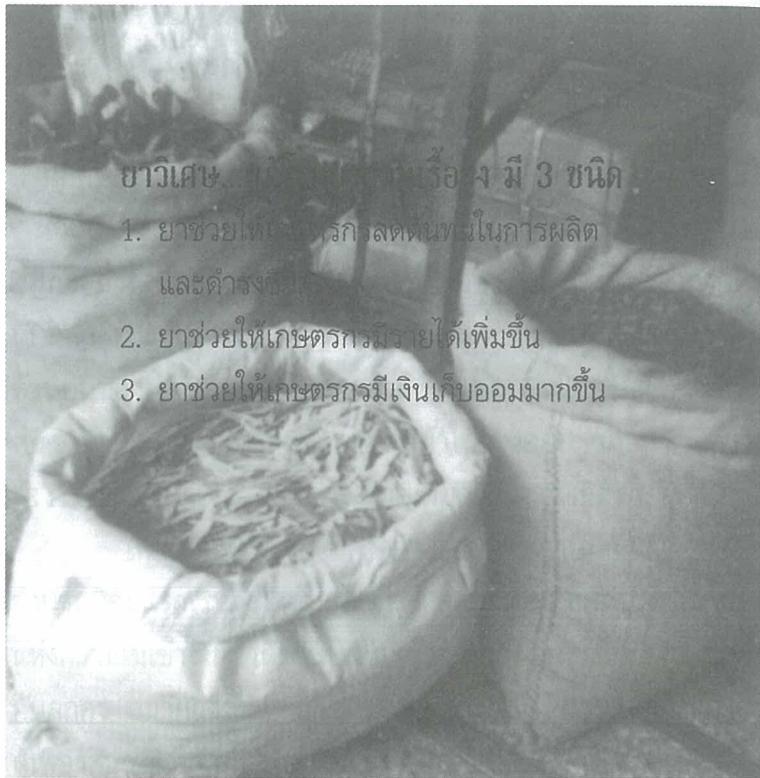
แล้วก...ถ้าเพ่งพินิตูให้ดี ลูกศรนั้นมีอยู่ 13 ดอกด้วยกัน

ถึงแม้จะมีเลข 13 อันเป็นลงร้ายปรากฏอยู่มากมายถึงเพียงนี้ แต่ไม่ใช่ครเลย ที่จะเขวี้ยงธนบัตรдолลาร์ใบนี้ไปให้พันตัวมีแต่จะแสวงหามาไว้ ยิ่งมากยิ่งดี.

จาก ไทยรัฐ 5 พฤษภาคม 2545

ยวิเศษ แก้โรคภัย根เรื้อรัง

สูตรยาแก้จันเข้าคราม ลดบำบัดเพิ่มส่งออก

ยาวิเศษ... แก้โรคภัย根เรื้อรัง มี 3 ชนิด

1. ยาช่วยให้หายรักษาด้วยการผลิตและดำเนินการ
2. ยาช่วยให้เกี้ยงรกรรควายได้เพิ่มขึ้น
3. ยาช่วยให้เกี้ยงรกรรควายมีเงินเก็บออมมากขึ้น

ถ้าเกษตรกรได้กินยา 3 ตัวนี้ คราฯ ก็จะช่วยรักษาโรคยากจนดักดานได้อย่างไม่ต้องลงลัย

แต่ปัญหาที่คราฯ ก็มีความยากต่อง...จะหายวิเศษ 3 ตัวนี้ได้จากที่ไหน และทำยังไงชาวบ้านกลากินยานี้

เพราะที่ผ่านมา ชาวบ้านถูกทางการพยายามมาหลอกตลอด...หลอกให้เขอนอนในมาปลูก เก่า�ีมาเลี้ยง แล้วจะรายได้

แต่ปลูกไป เลี้ยงไป...มีแต่หนี้กับความยากจนเพิ่มพูน

นี่เป็นปัญหาใหญ่ของประเทศไทย ณ วันนี้...ชาวบ้านไม่เชื่อคำโฆษณาดีจากการ

ชีวิตเกษตรกรไทยเผยแพร่อยู่กันแบบความหวาดกลัว กลัวถูกหลอก อยู่แบบรู้ความหวัง ไร้อนาคต หมดปั่นญูปลดเปลืองหนีลิน

แต่วันนี้เกษตรกร 6 หมู่บ้าน ของ ต.เข้าคราม อ.เมือง จ.กระบี่ จำนวน 1,676 ครัวเรือน...ไม่กลัว ไม่ลินหวัง แคนยังมีความหวังว่า ในอนาคตเข้าจะราย รายแบบไม่ต้องพึ่งใคร

เดินทีชาวเข้าครามมีรายได้แค่ปีละ 59 ล้านบาท...แต่มีหนีลิน ค่าใช้จ่าย 214 ล้านบาท

รายได้ติดลบมากขนาดนี้ คนดับลเข้าครามยังยิ่มสู้ เพราะพบทางสว่างในชีวิต

พบว่า วิเศษอยู่ที่ไหน จะหาได้จากตรงไหน และข้อสำคัญพากเขากลากิน

เป็นยาที่ทำเองมากับมือ ไม่ต้องกลัวมีพิษ มีฤทธิ์แปลกลломแทรกซ้อน เมื่อonyาที่ทางการเคยนำมาแจกให้ทดลองกิน

ยาวิเศษถูกพบโดยการช่วยกันร่างแผนแม่บท...เริ่มต้นด้วย

การสำรวจโรคร้ายที่ตัวเองเป็นอยู่

สำรวจให้รู้ว่า ตัวเองเป็นอยู่อย่างไร ทำไมเราถึงเป็นหนี้สินไม่มีเงิน มีรายได้เท่าไร ใช้จ่ายค่าอะไรไปแค่ไหน และเข้าครามมีอะไรดีที่พอจะนำมาเป็นลินค้าเพื่อหารายได้เพิ่ม

เอาแบบฟอร์มให้ชาวบ้านไปทำบัญชี กรอกตัวเลขค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หากันเหตุของภาระไม่มีเงิน

ผลการสำรวจทำอาชาวบ้านเองถึงกับอึ้ง!

พาก夷ากจน เงินหมดกระ เปาต้องเป็นหนี้สินรุนแรง เพราะปีหนึ่งคนทำบลเข้าคราม 8,757 คน...ต้องควักซื้อข้าวสาร 6 ล้านบาท, ซื้อไก่ 5 ล้าน, ไข่ 2 ล้าน, อาหารสำเร็จรูป 4 ล้าน, น้ำอัดลม น้ำดื่ม ขนมขบเคี้ยว 25 ล้าน

เหล้าเบียร์ 5 ล้าน, ค่ายาแก้ปวด แก้ไข้ ห้องเลือย 3 ล้าน, ค่าสบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก 6 ล้าน, ค่าเสื้อผ้า กางเกง รองเท้า 27 ล้าน, ค่าใช้จ่ายส่งลูกเรียน 5 ล้าน, ค่าบุ้ย ยาฆ่าแมลง 49 ล้าน, หนี้กู้ ธ.ก.ส. และ เงินกู้จากระบบ 60 ล้าน ฯลฯ

ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยสำรวจตัวเองละเอียดกันขนาดนี้ สำรวจแล้วเห็นตัวเลขค่าใช้จ่ายหนักมือของตัวเองแล้ว ก็ตกใจ และทันทีนั้น ก็เห็นปัญหาของตัวเอง...เห็นทางสว่างในชีวิต

ในเมื่อจ่ายมาก...ก็ต้องหาทางลดค่าใช้จ่ายลง

“พอเห็นตัวเลขค่าใช้จ่าย เรายังทึ่ว่า ในแผนแม่บทที่เรา ร่างขึ้นมาแผนนั้นเราต้องทำอะไรบ้าง เราต้องพึ่งตัวเองให้มากขึ้น ต้องลดการนำเข้าลินค้า เพื่อเงินของเราจะไม่ร่วงไหลไปอยู่ที่อื่น

นายห้าสัน วันศุกร์ แกนนำเกษตรกร ต.เข้าคราม กล่าว ปฏิบัติการลดการนำเข้าข้าวแรก เคยนำเข้าไก่ไวกินเอง เพื่อลดค่าใช้จ่าย และไม่ใช่แค่ร่างแผนแม่บทเพื่อเลี้ยงไก่อย่างเดียว ชาวบ้านทำแผนแม่บทเลี้ยงหมู-วัว-นகกระทา-ปลาในกระชัง-เพาะเห็ด-ปลูกผัก ที่ผ่านมา การสนับสนุนให้เกษตรกรใหม่ปลูกพืชตัวเดียว เป็นหลัก ชาวบ้านพยายามทำการปลูกพืชเลี้ยงสัตว์อย่างอื่นไปหมด... เวลาจะกินอะไร ต้องควักเงินไปซื้อ

กระทั่งน้ำปลา ทั้งที่เข้าครามอยู่ติดทะเลมีอาชีพประมง จับปลา กะตักล่งขายโรงน้ำปลาเป็นประจำทุกวัน...แต่คนเข้าครามกลับต้องซื้อน้ำปลาจากที่อื่นมากิน ปีละ 8 แสนบาท

“มันเรื่องอะไรที่จะเอาเงิน 8 แสนบาท ของเราไปให้คนอื่น ชาวบ้านพยายามคิดโครงการลงขัน ลงทุนทำโรงงานน้ำปลาไวกินเอง ลงทุนแค่ 2 แสน เราก็ได้น้ำปลา กินแล้ว เหลือกำไรตั้ง 6 แสนบาท”

สบู่ น้ำยาล้างจาน ยาสระผม ขนมขบเคี้ยว บุ้ย สารพัดอย่าง ที่ต้องเลี้ยงเงินนำเข้ามา คนเข้าครามใช้วิธีทำขึ้นมาใช้เอง ไม่ซื้อคนอื่น

กระทั่งเหล้าเบียร์ที่ต้องควักซื้อมาตั้งปีละ 5 ล้านบาท... ชาวบ้านก็คิดทำไวน์จากผลไม้พื้นบ้านไว้ดื่มเอง มาเอง เงินไม่ร่วงไหลไปถึงคนอื่น

การกู้ยืมเงิน...อัตราดอกเบี้ยนอกรอบจากนอกทำบล ปีหนึ่งๆ สูญเสียไปไม่ใช่น้อย ชาวบ้านตั้งธนาคารหมู่บ้าน ธนาคารทำบล รับฝากและปล่อยกู้กันเอง

ปีเดียวหมดเงินฝากเข้าธนาคารของตัวเองได้แล้ว 3 ล้าน

ตามร่องสวนปาล์ม สวนยาง สวนกาแฟ สำรวจหาพืชสมุนไพรที่ขึ้นตามธรรมชาติ ให้หมอกสมุนไพรผู้เชี่ยวชาญประจำบ้านมาแนะนำ เก็บปลูกทำสวนสมุนไพร

ໄວ่ทำยารักษาโรคตัวเอง นอกจากจะประหยัดเงินเหลือกนอกตำบล ปีละ 2 ล้านแล้ว...ยังสามารถทำเป็นยาสมุนไพรส่งออกไปขายได้ด้วย

การคิดเอง ทำเอง และสั่งให้ตัวเองทำ ไม่เพียงแต่ทำให้เกษตรกรคิดตื้นๆ กันแค่จะลดค่าใช้จ่ายในชีวิตเท่านั้น ชาวบ้านยังคิดไปไกลอย่างชนิดที่คาดไม่ถึง

อย่างอาชีพประมง คนเข้าครามลากอวนจับปูมาได้ทุกวันแทนที่จะเอาปูเป็นๆ ไปขายถูก...จับมาก็ได้เลี้ยงซังในกระซัง รอให้ปูลอกคราบ

ขายเป็นปูนิ่มสร้างมูลค่าเพิ่ม...ได้กำไรมากกว่าขายเป็นปูธรรมดา

“เข้าครามไม่มีการปลูกข้าว ต้องซื้อข้าวสารมา กินปีละ 6 ล้านบาท เลยคิดตั้งโรงสี ไปรับซื้อข้าวเปลือกมาสีเป็นข้าวสาร เราได้ข้าวสารราคาถูกกว่า และเรายังได้ปลายข้าว รำข้าว มาทำเป็นอาหารสัตว์ ได้แกลบมาทำเป็นปุ๋ยชีวภาพ”

นายห้าลัน รู้ด้วยว่า สิ่งที่ชาวบ้านคิดฝัน คิดทำกันในตอนนี้...เคยมีแบบอย่างมาแล้วจากสิงคโปร์

ทรัพยากรในตำบลตัวเองไม่มี แต่ตัวเองต้องกินต้องใช้ ไปซื้อของถูกมาแปรรูปไว้กินเอง และส่งไปขายต่อที่อื่น

สำรวจให้รู้จักตัวเอง รู้จักรัพยากรของดีในตำบลตัวเอง...

คนเข้าครามพบยาไว้เชร์กษาโรคจากจนเรือรังพร้อมกันที่เดียว 3 ชนิด

1. ได้ยาลดต้นทุน ลดค่าใช้จ่าย
2. ได้ยาสร้างรายได้เพิ่ม...แน่นอนตัวยาที่
3. มีเงินเก็บอมจะต้องเกิดตามมา

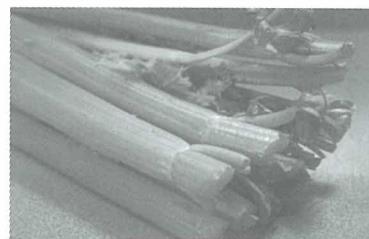
ด้วยเหตุนี้ คนเข้าครามจึงไม่กลัวโรคจากจนเรือรัง หนึ่สินค่าใช้จ่ายล้นพ้นตัว...พร้อมประกาศวันนี้ คนเข้าครามมั่นใจในชีวิตอนาคตมีความหวัง

เพราะที่เคยมีรายได้จากการแปร 4 อาชีพ ปลูกยางพารา, ปาล์มน้ำมัน, กาแฟ, ประมง...วันนี้เข้าพบหนทางทางเงินเพิ่มได้จากอีก 39 อาชีพ เป็นอาชีพที่สร้างขึ้นมาเอง ใช้ทรัพยากรที่มีในตำบล ไม่ต้องไปนำเข้ามาจากที่อื่น

งานอาชีพที่สร้างเพิ่มขึ้น มีหลักฐานมั่นคงถึงขั้น ชาวเข้าครามมั่นใจว่า เมื่อลูกหลานเรียนจบปริญญา ไม่ว่าปริญญาตรี หรือปริญญาโท ไม่ต้องไปทำงานที่อื่น ในเข้าครามมีงานรองรับให้ทำแน่นอน.

จาก ไทยรัฐ 22 พฤษภาคม 2545

บริโภคผักพื้นบ้าน ต้านโรค

จากข้อมูลของสถาบันการแพทย์แผนไทย พบร่วมกันในไทยไม่นานมานี้ ระบุว่า คนไทยส่วนใหญ่ไม่เนี่ยนบริโภคผักพื้นบ้านอาจเป็นเพราะว่าไม่รู้ว่าผักอะไรเรียกว่า ที่กินได้ มีประโยชน์อย่างไร ดังนั้น สถาบันการแพทย์แผนไทยจึงจัดทำโครงการบริโภคผักพื้นบ้านด้านโรคชี้แจง โดยเปิดเรื่องผักจำหน่าย ผักพื้นบ้านตามฤดูกาลให้แก่ประชาชนในราคากลางๆ พิเศษกันนี้บริการตรวจธาตุเจ้าเรือน และให้ความรู้เรื่องการบริโภคผักตามธาตุเจ้าเรือนของแต่ละคนให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

การบริโภคผักในแต่ละวันควรบริโภคหลากหลายชนิด ไม่ควรบริโภคผักซ้ำๆ กันทุกวันมากันนักควรสลับกัน โดยเฉพาะผักพื้นบ้านซึ่งมีคุณค่าทางโภชนาการแล้ว ยังมีสรรพคุณเป็นยาสมุนไพรด้วย เพราะมีรสยาที่หลากหลายอยู่ในผักพื้นบ้านชนิดนั้นๆ ตามทฤษฎี การแพทย์แผนไทยให้ความสำคัญกับรสของอาหารพื้นบ้าน ดังนี้

■ **ผักที่มีสรรพคุณทางยา คือ ช่วยสมานแผล แก้ท้องร่วง และบำรุงธาตุในร่างกาย เช่น ยอดมะม่วง, ยอดมะกอก, ยอดจิก, ยอดกระdone ฯลฯ**

■ **ผักที่มีสรรพคุณช่วยให้มีการดูดซึมได้ดีขึ้น ทำให้ชุ่มชื้น บำรุงกำลัง และแก้้อ่อนเพลีย เช่น เห็ด, ผักหวานป่า, ผักขี้หุด, บัวบ๊ะ, ผ้าเต้า เป็นต้น**

■ **สำหรับผักสเป็คชัน แก้ท้องอืด แก้ลมจุกเลียด ขับลม และบำรุงธาตุ เช่น ดอกกระเทือ, กระเทียม, ดอกกระเจียวแดง, ตีบลี, พริกไทย, ใบชะพลู, ขิง, ข่า, ขมิ้น, กระชาย ฯลฯ**

■ **ผักหอมเย็น บำรุงหัวใจ ทำให้สดชื่น และแก้ อ้อนเพลีย เช่น เตยหอม, โสน, ดอกจรร, บัว, ผักบูชาไทย เป็นต้น**

■ **รสเบรี้ยว มีสรรพคุณทางยา คือ ขับลมหอบ และช่วย ระบบ เช่น ยอดมะขามอ่อน, มะนาว, ยอดชะมวง, มะตัน, ยอดมะกอก, ยอดผักต้า เป็นต้น**

■ **รสมัน มีสรรพคุณทางยา คือ บำรุงเลือด เช่น ยาอายุวัฒนะ เช่น สะตอ, เนียง, ขัน虚อ่อน, ถั่วพู, พักทอง, กระถิน, ชะอม เป็นต้น**

■ **รสขม มีสรรพคุณทางยา คือ บำรุงโลหิต เจริญ อาหาร และช่วยระบบ เช่น มะระเขี้ยง, ยอดหวาน, ดอกขี้เหล็ก, ใบยอ, สะเดา, เพกา, ผักโขม เป็นต้น**

จาก ECONNEWS 8 เมษายน 2545

โรค 'คลั่งผอม'

โรค 'คลั่งผอม' (Eating Disorders) กำลังระบาดอย่างหนักในหมู่สาววัยรุ่นไทย จนกลายเป็นแฟชั่นด้วยความปราดเปรื่อง เป็นคน 'เอวบางร่างน้อย' ตามค่านิยมที่เชื่อว่า รูปร่างของนางจะดึงดูดใจเพศตรงข้าม สามารถซื้อหาน้ำเสื้อผ้ามาสวมใส่ได้ง่าย ช่วยให้บุคลิกภาพโดยรวมดูดีกว่าอ้วนทัวนสมบูรณ์ และทำให้เกิดความมั่นใจ

โรค 'คลั่งผอม' มีได้พร่วรระบาดอย่างหนักแต่เฉพาะกลุ่มสาววัยรุ่นไทยเท่านั้น โลกกว้างอย่างสหรัฐอเมริกามีอาการเดียวกันถึงกว่า 5 ล้านคน หรือร้อยละ 3-4 ของสาวชาวอเมริกันทั้งหมด ขณะที่สาวญี่ปุ่นทุก 100 คน จะมีผู้เป็นโรคนี้ 1 คน

ค่านิยม 'เอวบางร่างน้อย' ตามทัศนะทางการแพทย์ จัดเป็นอาการของโรคจิตชนิดหนึ่งที่มีอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ป่วยด้วยโรคนี้จะขาดสารอาหารในร่างกายอย่างมาก

เรื่อง แล่มีความรุนแรงถึงเสียชีวิตไปเป็นจำนวนมากทั้งในไทยและในต่างประเทศ

สาวรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต จึงมีความต้องการสารอาหารที่ครบถ้วนตามหลักโภชนาการมากกว่าผู้ใหญ่ การอดอาหารเพื่อให้ร่างกายผอมลงเป็นวิธีการที่ผิด ถ้าอดติดต่อ กันเป็นระยะเวลานานๆ ยังจะมีผลต่อพัฒนาการทางสมองและสติปัญญาอีกด้วย เพราะร่างกายจะขาดสารอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของร่างกายทุกส่วน จึงไม่เป็นผลดีต่อพัฒนาการทั้งทางร่างกายและจิตใจในระยะยาว

อาการของโรค 'คลั่งผอม' แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. อโนเรเซีย (Anorexia) ไม่ยอมกินอะไรเลย ชาวบ้านเรียกว่า 'หุ่นไม้เลี่ยบผี'

2. บูลิเมีย (Bulimia) กินทุกอย่างที่ขวางหน้า แล้วใช้วิธีล้างคอให้อาเจียนออกมานะหดหรือกินยาถ่ายชาnidrunแรงเพื่อขับถ่ายออกมาริ่ห์หนด

ทั้งสองกลุ่มจัดอยู่ในพวกโรคจิตที่เมื่อเป็นแล้วจะรู้สึกว่าร่างกายมีความทรมานมากและรักษาให้หายขาดได้ยาก

อาการเบื้องต้นของผู้ป่วยด้วยโรคนี้จะ 'กินอย่างเป็นทุกษ' เช่น กินเร็วและมุ่มมาหมาเนื้อกล้วยกวนอื่นจะเข้ามาแรงอาหารที่กำลังกิน บางคนจะแสดงอาการด่าทอตอนองในระหว่างกิน และบางคนแอบไปนั่งกินเพียงลำพัง ไม่ชอบให้ใครมาเห็น

ผู้ป่วยทั้งสองลักษณะจะมีอาการที่เหมือนกันอย่างหนึ่ง คือความรู้สึกผิดในจิตใจอย่างรุนแรงทุกครั้งหลังกินอาหารแล้วเสร็จ

‘คลั่งผอม’ ไม่ได้เกิดเฉพาะสาวรุ่นเท่านั้น เด็กชายวัยรุ่นก็เป็นโรคนี้ได้เช่นเดียวกัน แต่มีจำนวนน้อยกว่า โดยมีจำนวนผู้ป่วยที่เป็นหญิง 10 คน ต่อผู้ป่วยที่เป็นชาย 1 คน

สาเหตุดังที่ได้กล่าวข้างต้น คือ ค่านิยมผิดๆ ในสังคมโดยทั่วไปที่นิยมซ้อม ‘คนผอมดีกว่าคนอ้วน’ นั่นเอง

เนื่องจากเป็นการเจ็บป่วยทางจิต จึงรักษาให้หายขาดได้ยาก ต้องใช้วิธีการรักษาทางจิตบำบัดร่วมกับการรักษาทางยา โดยเมื่อต้นแพทย์จะเริ่มให้อาหารและวิตามินพื้นฟูสภาพร่างกาย ให้มีการพักผ่อนที่มากเพียงพอ จากนั้นจะใช้วิธีการรักษาทางจิตบำบัด เสริมสร้างความมั่นใจให้ผู้ป่วยและชี้ให้ผู้ป่วยได้ตระหนักอย่างถ่องแท้ว่า ความอ้วนไม่ใช่เรื่องของข้อหาดタดายอะไร เรายังสามารถแก้ไขได้อย่างง่ายดาย ถ้าปฏิบัติอย่างถูกวิธีตามคำแนะนำของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหาร และโภชนาการอย่างเคร่งครัด ก็จะสามารถกลับมาเป็นคนมีหุ่นดีได้ในที่สุด และอธิบายให้ผู้ป่วยได้ทราบว่าคนที่มีหุ่นผอมเพรียวลมเหมือนนางแบบ หรือ ‘หุ่นไม้เสียงผี’ ใช่ว่าจะมีความน่ารักหรือมีเสน่ห์ดึงดูด ความสนใจเพศตรงข้ามเลี้ยงทั้งหมด

วิธีป้องกันโรค ‘คลั่งผอม’

คนวัยหุ่นสาวสามารถมีเรื่องร่างที่สวยงามได้ด้วยวิธีปฏิบัติตนอย่างง่ายๆ เป็นกิจวัตรประจำวัน ดังนี้

1. กินอาหารสามมื้อให้ตรงเวลาในปริมาณที่พอเหมาะพอควรแก่ความต้องการของร่างกายในแต่ละมื้อ และต้องกินให้ครบ 5 หมู่ ตามหลักโภชนาการที่ดี ไม่บริโภคจนเกินความต้องการหรือติดในรส

อร่อยของอาหาร ไม่กินจุบกินจิบ ไม่ว่าจะเป็นของขบเคี้ยว ขนมอบกรอบ ขนมหวาน ผลไม้กระป่อง น้ำอัดลม โดยสามารถทดแทนความเหงาปากได้ด้วยผลไม้ที่มีรสชาติไม่หวานมากนัก เช่น ผักกาดขาว มะม่วงดิบ ชมพู แตงโม ส้ม หรือ น้ำผลไม้สดที่ไม่มีการเจือน้ำตาล เป็นต้น นอกจากนี้อาหารที่บริโภคควรมีปริมาณผัก-ผลไม้มากกว่าเนื้อสัตว์และไขมัน ควรใช้กระบวนการต้ม นึ่ง ย่าง แทนการทอดจะดีที่สุด เพราะน้ำมันและเนื้อสัตว์จะเป็นตัวการเพิ่มระดับไขมันในเลือด และในร่างกายส่วนต่างๆ ให้สูงขึ้น เช่น บริเวณหน้าท้อง เอว สะโพก ท้องแขน ท้องขา โดยเฉพาะใบหน้าส่วนแก้มและใต้คาง ซึ่งกำจัดออกได้โดยยาก แต่ผัก-ผลไม้ ประเภทต่างๆ จะไม่มีไขมัน หรือหากจะมีอยู่บ้างก็ในพักบางประเภท แต่จะไม่เป็นผลเสียต่อร่างกาย ข้อยังมีมากไปกว่า 1 ทัพพี ในแต่ละมื้ออาหาร ควรลดลงมาให้เหลือไม่เกินทัพพี แต่การลดปริมาณข้าว-อาหารยังจะต้องคำนึงถึงปริมาณแคลอรี่สารอาหารและแร่ธาตุอาหารต่างๆ ตามหลักโภชนาการอาหารโดยครบทั่วในแต่ละมื้อด้วย เพื่อไม่ให้ร่างกายขาดสารอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของร่างกายไปช่วงวัยรุ่น

2. ‘อย่า’ ใช้วิธีการลดน้ำหนักตัวด้วยการอดอาหารโดยเด็ดขาด เพราะผลที่ได้รับจะกลับกลายไปในทางตรงกันข้าม คือ จะมีน้ำหนักตัวมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์ต้องการอาหารเพื่อนำไปใช้สร้างพลังงานและซ่อมแซมส่วนที่ลึกหรือ ร่างกาย จึงส่งลัญญาณเตือนด้วยการอยากอาหาร การใช้วิธีอดอาหาร น้ำหนักตัวจะลดลงจริง เพราะร่างกายจะนำพลังงานในรูปของไขมันที่ร่างกาย

เก็บสะสมไว้อกมาใช้เพาผาญเป็นพลังงานเพื่อการดำรงชีวิต ซึ่งในระยะเวลาหนึ่ง ร่างกายจะปรับตัวให้ใช้พลังงานแต่น้อย ดังนั้น เมื่อหื้อดอาหารเห็นว่ามีน้ำหนักตัวลดลงมาในระดับที่พอใจแล้วก็จะกลับไปกินใหม่ แต่ในครั้งนี้จะกินด้วยปริมาณที่มากกว่าแต่ก่อน หรือแม้จะกินเท่าเดิม แต่การใช้พลังงานมีการปรับลดลงไปแล้วจากการอุดอาหารในช่วงที่ผ่านมา อาหารที่กินเข้าไปจึงเกินความต้องการของร่างกาย ทำให้เกิดการสะสมขึ้นมาผู้ที่ลดน้ำหนักตัวด้วยการอุดอาหารเมื่อกลับมากินใหม่ จึงมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งจะส่งผลเสียทั้งต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจ เพราะน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมจะมีผลต่อการเกิดโรคหัวใจขาดเลือดและเสียชีวิตเพิ่มสูงขึ้น ส่วนผลด้านจิตใจนั้น การใช้ความพยายามลดน้ำหนักมาระยะหนึ่งแล้ว แต่กลับมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมจะมีผลบันทอนความเชื่อมั่นของตนเองในที่สุด

3. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยลัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที เป็นอย่างต่อเนื่อง ให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวเหงื่อออกรและดีนตัวอยู่ตลอดเวลา ควรเลือกวิธีการออกกำลังกายตามความถนัด ความชอบ และความสะดวก เช่น ขึ้น-ลงบันได เต้นเร็ว วิ่งเหยาะ ซึ่งกรายาน เต้นแอโรบิก ว่ายน้ำ เล่นเทนนิส แบดมินตัน พุตบอล เป็นต้น

4. พักผ่อนนอนหลับสม่ำเสมออย่างน้อยวันละ 6-8 ชั่วโมง เพื่อให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจในการต่อสู้กับการเรียน การงาน และอุปสรรคหลากหลาย เพราะการพักผ่อนตามจำนวนชั่วโมงข้างต้น ผลการวิจัยทางการแพทย์ยืนยันว่า

เหมาะสมมากที่สุด

5. ‘อย่า’ กินยาลดน้ำหนักตัวโดยไม่ได้อยู่ในความดูแลของแพทย์เป็นอันขาด เพราะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อชีวิตและสุขภาพ เพราะยาลดน้ำหนักที่ใช้กันในเวลานี้อยู่ในกลุ่มที่ทำให้ไม่อยากอาหารซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) จัดไว้ในกลุ่มยาประเภทวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง และมีฤทธิ์ข้างเคียงมากมาย ทำให้กระลับกระลาย นอนไม่หลับ มีนิ้ง ปวดศีรษะ ปากคอดแห้ง เหงื่อออกรง่าย หงุดหงิดง่าย ก้าวร้าว ความดันโลหิตสูง หัวใจเต้นเร็ว ถ้าใช้นานๆ จะเกิดการติดยาได้ในที่สุด ถ้าจำเป็นควรอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์ผู้ชำนาญการอย่างใกล้ชิด และควรใช้เพียงระยะเวลาสั้นๆ คือ 4-6 สัปดาห์เท่านั้น ไม่ควรนานเกินกว่า 3 เดือน เพราะถ้านานเกินไปจะเกิดอาหารตื้อยาทำให้เมือการข้างเคียงตามมา เนื่องจากยาส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ผลิตจากอนุพันธ์ของแอมเฟตามิน จึงมีผลให้เกิดการติดยาได้ และยังเกิดผลต่อระบบจิตและระบบประสาทอย่างรุนแรงหากมีการใช้ยาติดต่อ กันเป็นเวลานานอีกด้วย.

จาก เรื่อง ‘โรคคลังคอม : กัยร้าย...วัยรุ่นไทย’ โดยศุนย์วิจัยกลิ่นกรไทย

ลินคอร์น เคนเนดี้

ชีวิตของประธานาธิบดีอับรา罕์ ลินคอร์น และ จอห์น
เคนเนดี้ คล้ายคลึงกันในหลายลักษณะ

ลินคอร์น	เคนเนดี้
ได้รับเลือกเป็น ส. ครั้งแรกใน ค.ศ. 1846	ได้รับเลือกเป็น ส. ครั้งแรกใน ค.ศ. 1946
ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดี ใน ค.ศ. 1860	ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดี ใน ค.ศ. 1960
พยายามชื่อ เ肯เนดี้	พยายามชื่อ ลินคอร์น
ถูกยิงในโรงพยาบาลเคนเนดี้	ถูกยิงในโรงพยาบาลรุ่นลินคอร์น (คอนเนตติกัต)
หนึ่งอาทิตย์ก่อนหน้าถูกยิงเข้ายื่นเมือง มอนโร	หนึ่งอาทิตย์ก่อนถูกยิง เข้ายกับนักแสดง สาวชื่อ มาริลิน มอนโร
บูรุ คนยิ่งวิ่งจากโรงพยาบาลถูกจับที่โกลด์ เก็บของ	อส瓦อล คนยิ่งวิ่งจากโกลด์เก็บของและ ถูกจับที่โรงพยาบาล
บูรุและอส瓦อลถูกฆ่ารวมก่อนถูกนำขึ้นศาล	
ซึ่งมีตัวอักษร 7 ตัว	
ให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิพลเมือง	
เสียลูกช่อนอยู่ในไวต์เฮาส์	
ถูกยิงที่ศรีษะในวันคุกร	
ถูกฆ่าโดยคนจากภาคใต้	
ผู้ที่มาเป็นประธานาธิบดีแทนทั้งสอง	
แอนดรู จอห์นสัน เกิดใน ค.ศ. 1839	ลินdon จอห์นสัน เกิดใน ค.ศ. 1939

สีซัง

สีซังซังชื่อแล้ว อย่าซัง
อย่าໂກຣ ພິຈົງຈັງ ຈີຕັອງ
ຕັວໄກລ ຈິຕັກຍັງ ແນະແບ
ເສັ່ນ໌ ສັນຫັອງ ນິຈໂວອາດູຮ

บทพระราชพินิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่นี้ยังเป็นที่จับใจและคุ้นหูกันดี อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาสีซัง นับจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นมากจากเป็นที่ประทับตราของอาณาจักรเชื้อพระวงศ์ชั้นสูงเมื่อร้อยกว่าปีก่อนและเป็นเมืองท่าสำคัญด้านอ่าวไทย

จนถึงปัจจุบันภาษาแห่งนี้ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เติบโตด้วยเรื่องราวและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ท่ามกลางธรรมชาติที่งดงามควบคู่ไปกับประเพณีและวัฒนธรรมพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์

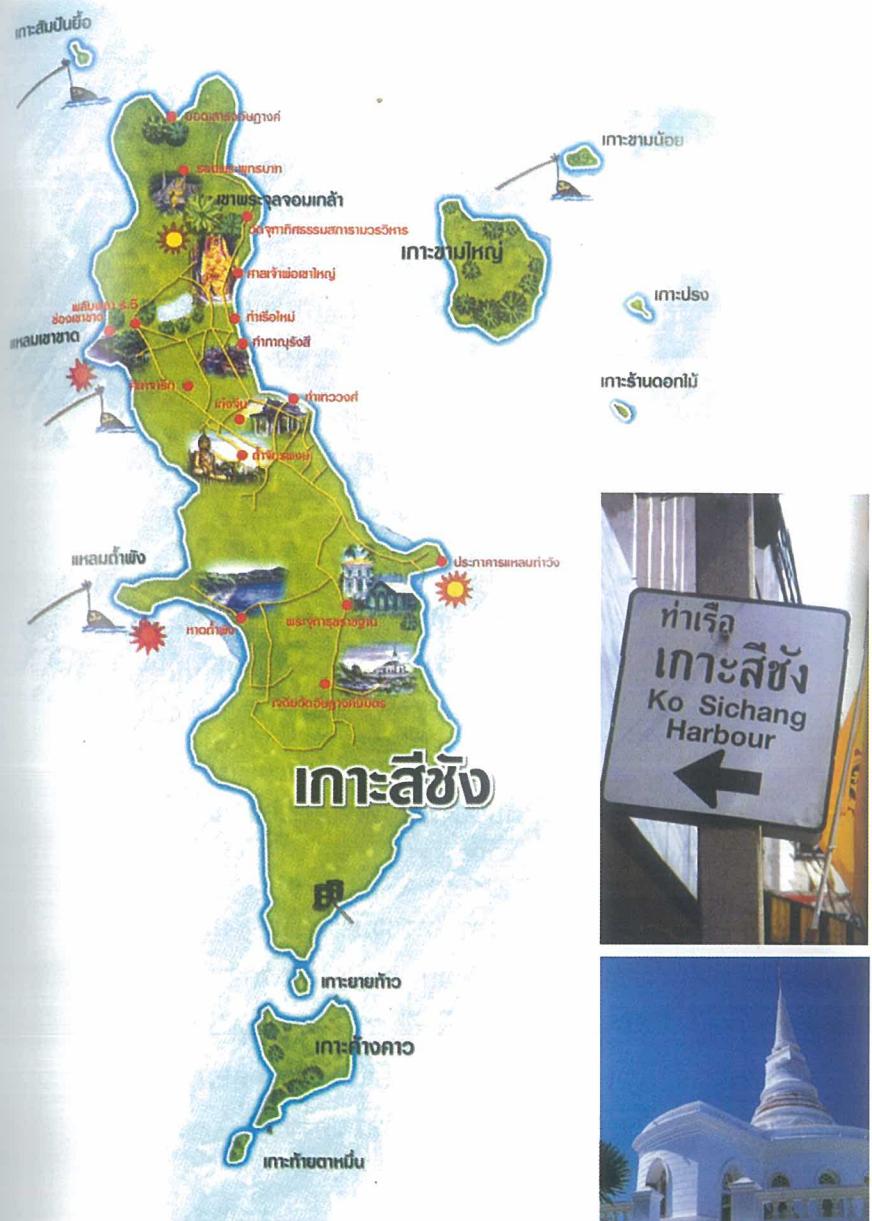
ด้วยชัยภูมิที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นเกาะแรกสุดที่จะพบเมื่อเดินทางออกจากปากแม่น้ำสายสำคัญทั้งเจ้าพระยา แม่กลอง และท่าจีน ที่แหลมบรรจบกันก่อนลงสู่ทะเลที่อ่าวไทย อีกทั้งยังอยู่ค่อนมาทางฝั่งตะวันออก ทำให้เป็นเส้นมือนักต้มกำบังคลื่นลมจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ‘เกาะสีชัง’ จึงเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักเดินเรือที่เดินทางมาค้าขายยังดินแดนสุวรรณภูมินี้ ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลายเรือมานจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น และปัจจุบัน

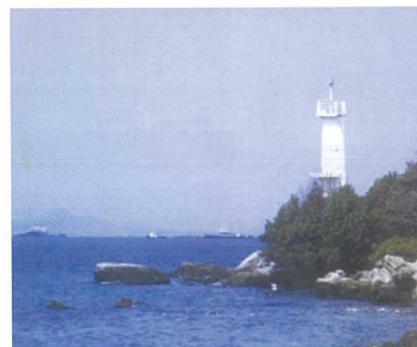
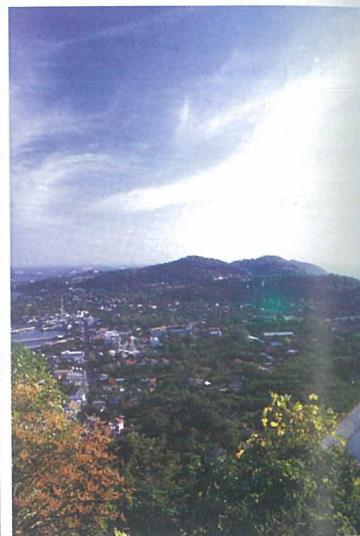
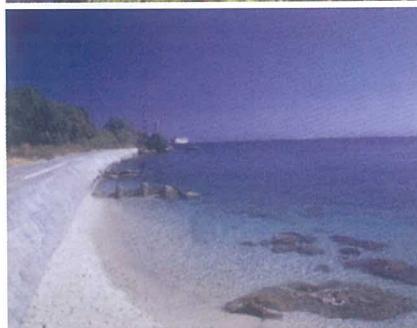
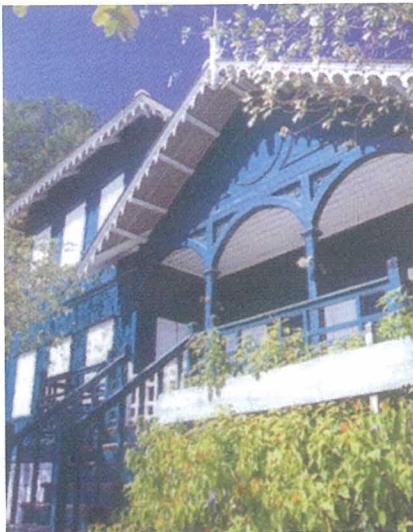
ดังหลักฐานปรากฏในหนังสือ กำสรวงศรีราชบูรพาชัชวาล ชั้นแต่งขึ้นเมื่อปี 2235 ว่า

“มุ่งเห็นและถ่ายนา	ตาม แม่สาว
เกาสระชงชลธี	โอบอ้อม
มงคลเห็นไพรยังรอก	เกาไผ่ พูนแม่
ขยะสระตื้อถ่าย้อม	ยอดคราม”

คำว่า ‘สรวงษ์’ ในโคลงบทนี้ เข้าใจว่าในสมัยต่อมา
เลียงกร่อนจนกลายเป็น ‘ลีซัง’ ดังในนิราศเมืองแกลงชึ้งแต่งขึ้นเมื่อ
ปี 2370 ว่า

เหลี่ยงให้เนกageสีซังนั่งพินิจ
เจลี่ยงคิดถึงบุห์สุดหวัง
ให้เงอกลัววันน่องหนูยิงจะซิงซัง
ด้าเป็นดังชื่อกageแล้วเคราะห์กรรม

ไม่ว่า ‘ลีชัง’ จะเพี้ยนมาจาก ‘สทิง’ ในภาษาเขมร ที่แปลว่าหัวงน้ำ หรือเพี้ยนมาจาก ‘ลีชัง’ ซึ่งแปลว่า แม่น้ำ หรือจะมาจากชื่อสองสามีภรรยา สี กับ ชัง ที่มาตั้งรกรากบนเกาะเป็นคู่แครก หรือไม่ก็ตามที่ แต่เชื่อ ‘ลีชัง’ ก็แพร่หลายและมีการจดบันทึกหลักฐาน เป็นทางการตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมา

เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสเกาะลีชังโดยเรือกลไฟ ‘สยามอธชุมพล’ ทรงมีพระราชดำรัส สรรเลริญว่า “อาภาคนดี ผู้ที่มาอยู่จังอาญยืน ไม่มีโรคภัยเบียดเบี้ยน” จึงได้เสด็จประพาสเกาะนี้อยู่เนื่องๆ และในบางคราวพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อยังทรงพระเยาว์ก็ได้ตามเสด็จฯ มาด้วย

ครั้นถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ความงดงามปริสุทธิ์ของเกาะลีชังทำให้เกาแห่งนี้กล้ายเป็นเกาะล่าวรรคสถานที่พักผ่อนตากอากาศยอดนิยมในหมู่เจ้านายและคนชั้นสูง ดังปรากฏในจดหมายเหตุพระราชบินพนธ์ในคราวเสด็จประพาสจันทบุรี โดยเรือราชราชนครเดช เมื่อปีพุทธศักราช 2419 ในระหว่างทางทรงแกะที่เกาะลีชังด้วย

“พุดกันถึงเรื่องเกาะลีชัง ได้นัดกับ กรมขุน กรมพิชิต พระยาภาณุ ได้คิดโคลงชมเกาะคนละบท กรมขุนกับพระยาภาณุ คิดยังไม่ออก จนลิ้นเวลาถูกปรับ เรายังได้คิดสองบท แต่เลือกเอาบทหนึ่งว่า

ถินสุขกายสุขด้วย

จิตโรปร่างปราศรำ

สองสุขแห่งชาวดี

ถินดี

ขุ่มชื่น

ขังเกะ นีแม

อายุย่อเมืองพื้น

แต่ร้อยเรือนริม

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ

ສຶກສາ

ในชลา ลัยๆ

ແສນສນູກງາມ

พีดນໍາ

ประเด็นสุมทิยา- ไครสตชนมกงก้า

ກາສເກີດ ແກ່ງມເອຍ ກິ່ງຮອຍປີປະເມີນ

กรมหมื่นพิชิตปรีชากร

สีชั้งชื่อภาษาหนัง

ເງື່ອນໄພ

ชั้นพี่ๆ ชั้นไคร

๑๕๙

ความรักหนักแน่นใน

ใจเจ็บ จริงนา

เสียงรักเสียงแรงสืบ

คิดหวังไว้ชม

กรมขุนบดินทร์ไพศาลโสภณ

พระบาทสมเด็จพระมกุฎเกล้าเจ้าอยุธัยหัว เมื่อครั้งดำรง
พระยศเป็นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหาชีราฐเสด็จฯ มา
ประทับรักษาพระองค์ ณ เกาะแห่งนี้เป็นพระองค์แรกและประทับอยู่
นานถึง 8 เดือน จนพระอาการประชวรทุเลา จากนั้นเจ้านายชั้นสูง

ອົກຫລາຍພຣະອງຄົກໄດ້ເສັ້ນມາພັກພື້ນຮັກໝາພຣະວາກາຣ ເຊັ່ນ ສມເຕັ້ງ
ພຣະນາງເຈົ້າເລາວກາຜ່ອງຄຣີ-ພຣະວຽກທີ່ ແລະ ສມເຕັ້ງພຣະເຈົ້າລູກຍາ
ເຮອ ເຈົ້າພໍາອ້ອະໜາກຄົດເຊາວຸດ ທີ່ຈຶ່ງມີພຣະໝາຍຸເພີ່ຍງ 3 ພຣະຊາ ແລະ ມີ
ພຣະວາກາຣປະຈວມມາກ ກົດໄດ້ເສັ້ນຈາ ມາປະກຳບໍລິຫານພຣະອງຄົກເປັນ
ແຮມປີ

โดยเหตุที่ทรงห่วงใยในพระอิรุณ พระบาทสมเด็จพระ
ปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงได้เสด็จฯ แปรพระราชฐานมาอภิบาลพระ
อิรุณหลายครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลานานๆ และได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้สร้างถาวรวัตถุต่างๆ หลายสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นที่ประทับ
ละพาน ถนน ซึ่งต่อมาได้รับพระราชทานนามตามพระนามพระอิรุณ
 เช่น สะพานอัชฎางค์ ถนนอัชฎางค์ เสาธงอัชฎางค์ อัชฎางค์ประภาการ
 เป็นต้น

หากจินตนาการย้อนกลับไปสู่ยุคเมื่อหนึ่งร้อยกว่าปีก่อนนั้น ภาพของเกษตรซึ่งที่จะได้เห็นปรากฏแก่สายตา คือ อาศัยสถานสาม หลังริมหาดนามว่า ตีกวัฒนา ตีกผ่องศรี และตีกอภิรัมย์ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นสำหรับเป็นที่พักอาศัยของผู้ป่วยที่เดินทางมารักษาตัว และได้พระราชทานนามตามพระนามสมเด็จพระนางเจ้าสิร่างวัฒนา พระบรมราชเทวี พระนางเจ้าเลาภกผ่องศรี พระวรราชเทวี และพระอัครราชยาเรอ พระองค์เจ้าสายสวีภิรัมย์ ซึ่งทรงสามพระองค์ได้ทรงบริจาคมทรพย์จัดซื้อเครื่องตกแต่งสำหรับตึกนั้นๆ

ดังประกาศเปิดอาคารศูนย์สถาน gereชลีซัง ดังนี้

“มีพระบรมราชโองการ มนัสพระบัณฑุรลึงหนานาท ให้

ประกาศแก่มหาชนชาวสยามและชาวต่างประเทศ ซึ่งเข้ามาพึงพระบรมโพธิสมภารอยู่ในกรุงสยามให้ทราบทั่วทั่วโลกว่า พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างอาคารสถานนี้ไว้ ณ ตำบลเกาะสีชัง เป็นตึกสามหลัง หลังหนึ่ง เป็นตึกสี่เหลี่ยมสองชั้น มีลิ้ฟห้อง และเฉลียงหน้าทั้งสองชั้น หลังหนึ่ง เป็นตึกกลม มีสามห้อง เฉลียงรอบ หลังหนึ่งเป็นตึกยาว มี 5 ห้อง เฉลียงหน้าหลังและมีคิวไฟห้องน้ำพร้อมตึกทั้งสามหลังนี้ได้ทรงบริจาคพระราชทรัพย์ส่วนพระคลังข้างที่พระราชทานให้สร้างขึ้นไว้ เพื่อจะให้เป็นที่อาศัยแก่มหาชนทั้งปวง

ด้วยทรงพระราชดำริว่า ที่ตำบลเกาะสีชังนี้ไม่ใกล้กับกรุงเทพฯ นัก และเป็นท่าเรือไปมาได้พักอาศัยอยู่เนื่องๆ บางที่ผู้บุรุษเชื้อชาติไทยที่รักษาโรคให้เป็นสุขลับหาย ก็แปลงสถานออกมารอยู่ที่เกาะสีชังเนื่องๆ หรือผู้ที่มีกำลังอันอ่อนอยู่ในบ้านเมือง ไม่สบาย จำเป็นต้องออกมากหาความสุขตามชายทะเล ก็มาอาศัยในที่นี่เนื่องๆ แต่ก่อนผู้ที่ออกมานั้นหมายที่พักอาศัยโดยสมควรแก่ความสุขไม่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาภาชกรวงศ์ ที่เกษตรราชบดี เป็นพนักงานจัดการว่าเหมาสร้างอาคารสถานนี้ขึ้นไว้ เพื่อประโยชน์แก่มหาชนทั้งปวง บรรดาที่ป่วยไข้ จะออกมากอาศัยรักษาโรคให้หายดี หรือไม่มีความสุขลำารัญในบ้านเมืองจะมาพักอาศัยหากความสุขลำารัญดี หรือผู้ที่ไปมาจะขอพักอาศัยขณะหนึ่งคราวหนึ่งก็ได้ ให้ได้รับความสุขประโยชน์พิเศษยิ่งขึ้นไปกว่าแต่ก่อน และสมเด็จพระนางเจ้าฯ บรมราชเทวี พระนางเจ้าฯ พระวรราชเทวี พระอรุคชาญาເເວົ້າ ได้ทรงพระราชครรฑาราบริจาคพระราชทรัพย์พระราชทานให้จัดซื้อ

เครื่องตกแต่ง และภาชนะเครื่องใช้สำหรับอาคารสถานทั้ง 3 หลังนี้ เพื่อจะมีให้ผู้ที่จะมาอาศัยต้องจัดหาภาชนะเครื่องใช้ มีที่นอน เป็นต้น มาแต่บ้านให้ได้รับความลำบาก เจ้าพนักงานได้จัดการเสร็จตามพระราชประสงค์ทุกประการ กำหนดที่จะพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้อาคารสถานนี้ แต่ ณ วันที่ 1 เดือนเมษายน รัตนโกสินทร์ ศก 109 สืบไป ขอมหาชนทั้งปวง จึงอนุโมทนาส่วนพระราชกุศลทาน สมัยย้อนพิเศษนี้แล้ว จึงอย่ามีความรังเกียจด้วยอย่างหนึ่งอย่างใดเลย จงมาพักอาศัยตามความปรารถนาของตนเทอญ..."

นอกจากนี้ ยังทรงมีพระราชดำริว่า เพื่อให้ประชาชนที่มารักษาการที่เกาะสีชังจะได้มีสถานที่ซึ่งมีความร่มเย็น สวยงาม ไว้เป็นที่พักผ่อนให้เป็นที่สุขกายสบายนใจ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างวังหรือสวนป่าขึ้น และพระราชทานนามว่า 'อัชฎางค์คคาวัน' ซึ่งประกอบไปด้วย จุลวัน มหาวัน และมัชณิวัน มียอดเขานางพาน น้ำตก ธรรมน้ำ และตกแต่งด้วยไม้นานาพันธุ์ ประดับด้วยน้ำพุและตึกตาหินอ่อน

ในการตกแต่งอัชฎางค์คคาวัน มีการแบ่งงานให้พระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการที่ตามเล็ດฯ ระดมทำการ เมื่อเสร็จแล้ว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีการเฉลิมฉลอง และเปิดสถานที่ต่างๆ ในโอกาสนั้นได้พระราชทานชื่อยอดเขา เนินผา ถ้ำ น้ำตก และสถานที่ต่างๆ ตามพระนามและนามผู้ที่ได้สนองพระเดชพระคุณและได้โดยเลส์ในครั้งนั้นโดยทั่วทั่ว

ยอดเขางานเกาะสีชังจึงมีชื่อว่า ยอดเสาวภา ยอดจักรพงษ์ ยอดวัง ยอดพระองค์ชจร ยอดสุขุมลา ยอดสุทธาทิพย์ ยอดปริพัตร

ยอดสุทัศน์นาภู ยอดยุคคล ยอดมหาชีราฐ ยอดดาวไลย ยอด ศิรากรณ ยอดอัษฎางค์ ยอดพระจุลจอมเกล้า ยอดสมเด็จพระนาง ยอด สมมตาวงษ์ ยอดมกุฎราชกุமาร ยอดตรีเพชร ยอดศิริราช ยอดพาหุรัด

แหลม ได้เชื่อว่า แหลมจักรพงษ์ แหลมมหาชีราฐ แหลม ตรีเพชร แหลมศิริราช แหลมกุลเบิก แหลมพระยาชลยุทธ แหลม อรัญ แหลมวัง และมีถนนอัษฎางค์ ถนนวัง ถนนเสาวภา ถนน จักรพงษ์ ถนนชีราฐ ถนนสรพเพช ถนนนิภา ถนนมาลินี ถนน สายสวี ถนนภาคร ถนนมหาไภกตี ถนนวัฒนา ถนนเจ้าโต ทาง หลวงพิทักษ์ ทางราชบำเรอ ทางสรพาฐ ทางพรหมสุรินทร์ ทาง ขึ้นกรมธรรม์ และมี่านวัง ย่านศาลาเจ้า ย่านมหาเทพ ย่านสุรุที ย่านอินทรรักษา ย่านมหามนตรี ย่านบำเรอภักดี ย่านเจ้าวิทยา ที่ แลใชยันต์ ที่แลราชโ哥ษา ที่แลวชิรุณหิค ที่แลพระจุลจอมเกล้า เนิน โสนบันพิทัย เนินอาหาร

ถ้ำจักรพงษ์ ถ้ำสุนันทา ถ้ำกรรณกรรณ์ ถ้ำพระจุลจอมเกล้า ถ้ำพินกวัน ผาอรอประพันธ์ ผาหลวงนายศักดิ์ ผาอนุวัตร ผาเพญพัฒน์ เทือกคิลามมหาชีราฐ คิลารสรพศานสต์ เทือกหินปรีดา เขามอ พระยาภักดี ท่าเรือซื่อท่าภานุรังษี และ ท่าเทวงค์

บันไดพระอมร บันไดนายพิศาล บันไดเจ้าจำรูญ สะพาน อัษฎางค์ สะพานขุนพรหม คลองพระยาสมุทร บ่อเจ้าหมื่นໄวย บ่อ อัษฎางค์ บ่อมหามนตรี อาคารซื่อหนรัตนการ ศาลาย่านสุรุที ศาลาย่านมหามนตรี ศาลาย่านบำเรอภักดี ศาลาย่านวิทยา เก่ง พระภักดี ทับอัคเน่ สวนจันทร์ฯ สวนเยาวมาลย์ สวนอพภันตรีปี เรือกอัจฉริ เรือกนภาพร เรือกจุฑารัตน์ เรือกวรลักษณ์ เรือกอรพินธ์

เรือกพัทรา เรือกเจริญศรี คงพลับพลา ร่มไม้มุมต ร่มไม้ศศิพงษ์ ร่มมะ愧พวงล้วอย ร่มมะขามบุญ สนามนาธิป สนามสุวัตตระ สนามศรีวิไลย ลาดติลก ช่องอาภากร ช่องอัคริยารณ์ ช่องบูรฉัตร ประตูอัษฎางค์ อัษฎางค์ประภาคร เสาธงอัษฎางค์ สวนอินทนิล รั้วพระประดิษฐ์

แม่กระทั้งต้นไม้ก็ได้เชื่อว่าต้นเลียบแม่น้ำใจ ต้นเลียบประวิช ต้นเลียบจิตราเสน่ห์ มะ愧มะขาวดี มะขามหัตถวิจารณ์ มะขาม ราชเสวก มะขามหลวงคร มะเหลือหลวงชำนาญ มะกอกราชานุบาล ภราดรป่าขุนพิศาล ไม้นอนคิริมหาชา ไม้นอนลักษณ์นานา

ทางเดินในเขตพระราชฐานก็มีชื่อพระราชทานที่คล้องจองกัน ดังนี้ ทางโรยทองทราย ทางรายทองเหรียญ ทางเดียรทองบท ทางด้ายทองใบ ทางໄลทองหลอม ทางอ้อมทองหล่อ ทางต่อทองລວດ ทางกวดทองก้อน ทางดอนทองพัด ทางอัดทองทศ ทางจรุดทองทีศ ทางปิดทองแผ่น ทางแล่นทองลิ่ม ทางริมทองมุ่น ทางหนุนทองเม็ด ทางเสร็จทองอาบ ทางราบทองแร่ ทางແท่องเลี่ยม ทางเอี่ยม ทองลاد ทางพาดทองแท่ง ทางแผลงทองห้ม ทางคุณทองหลอด ทางทอดทองปรุ ทางบุหทองราบ ทางทابทองแล่ง ทางแต่งทองแซ

ในโครงการที่ประทับอยู่ ณ เกาลีซังนั้น พระนางเจ้าเสาวภา ผ่องศรี พระวรราชเทวี ทรงพระครรภ์ใกล้ถึงกำหนดประสูติ จึงทรง พระราชดำริว่า สมควรจะตั้งพระราชฐานให้มั่นคงที่ เกาลีซังเพื่อ เป็นสถานที่ประทับในฤดูร้อน และเมื่อพระราชกุมารประสูติแล้ว จะ ทรงพระราชทานนามพระราชฐานแห่งนี้ ตามพระนามพระราชกุมาร ต่อไป

ในวันที่ 5 กรกฎาคม พุทธศักราช 2435 เวลา 02.53 นาฬิกา
พระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรี พระวรราชเทวี ประสูติพระราชกุฎาร ณ
พระตำแหน่งนักมรณกตสุทธิ พระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
โปรดเกล้าฯ ให้จัดการพระราชพิธีในวันที่ 8, 9 และ 10 สิงหาคม
พุทธศักราช 2435 โดยกำหนดการเป็น 3 พระฤกษ์ คือ การสมโภชน์
เดือนพระเจ้าลูกยาเธอ การก่อพระราชพิธีที่นั่งองค์ใหม่ และการ
พระราชทานนามพระราชฐานที่สร้างใหม่

ในวันที่ 10 สิงหาคม พุทธศักราช 2435 เวลา 07.56 นาฬิกา
ได้พระภิกษุ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระบรมราชโองการ ประกาศการสร้างพระที่นั่งและพระราชฐาน ซึ่งพระราชทานนามตามพระนามที่ได้พระราชทานสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอว่า “พระจุฑาธุชราชฐาน” ทรงวางศิลาฤกษ์ซึ่งบรรจุคำประกาศ ณ ที่ซึ่งก่อพระที่นั่งอันพระราชทานนามว่า พระที่นั่งมัณฑรัตวัตนโรจน์ ทรงวางอิฐปิดทอง ปิดเงิน ปิดนาค ซึ่งเป็นอิฐภูษณะตามพระราชพิธีลงมือและพระมหาณ

เวลาบ่ายมีการตั้งบำบัดศรี ทอง เจิน แก้ว ในบริพาร์ส์ โภค ชื่นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ ชีวะได้รับพระราชทานพระนามว่า สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจุฑาธุชธรรมราดิลก สยามราชบุตร ประมินทร์มหาจุฬาลงกรณราชวงศ์ อดีตคัยยศอุปถัมภ์ชาติพิสุทธิ์ ไทยปะยันุ ตามคักดี อุดมยลักษณ์วิลาส มหามหาภูราษฎร์ พงศ์ชัย นุพัทธ์วิริยัตนผล พรพิสิษฐ์ มหิศรราชกุมาร

พระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยังมีพระราชดำริให้สร้างพระที่นั่งโกลีเยวสวัสดิ์ พระที่นั่งมันธาตุรัตนโรจน์ (ในภายหลัง

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้รือพระที่นั่งองค์นี้มาสร้างใน
สวนดุสิต กรุงเทพมหานคร และพระราชทานนามใหม่ว่า พระที่นั่งวิมาน
เมฆ) พระที่นั่งชัตติรஸประภา และพระที่นั่งเมฆามณี ไว้ในเขต
พระจุฑาราชฐาน รวมถึงพระตำแหน่งต่างๆ และพระราชทานนาม
คล้องจองกันตามชื่ออัญมณี ดังนี้ พระตำแหน่งกواสุกรีก่องเก็จ พระ^๑
ตำแหน่งเพชรระยับ พระตำแหน่งทับทิมสด พระตำแหน่งนกمرกตสุทึร์
พระตำแหน่งบุษราคัม พระตำแหน่งก้าโกมิน พระตำแหน่งนิลแสงสุก
พระตำแหน่งมุกดาราราย พระตำแหน่งเพทายไล พระตำแหน่งไฟธูรย์
กลอก พระตำแหน่งดอกตะแบกลอย พระตำแหน่งโภปอล์จรรูญ พระ^๒
ตำแหน่งมูลการเวก พระตำแหน่งเอกฟองมกด์

ประดูในเขตพระราชฐานชั้นในประกอบด้วย ประดูนาคนาถ ชุมนุม ประดูภูมิเทพ瓦ส ประดูชาตุราชสุลามัย ประดูไตรตรึงษ์พิมาน ประดูญาਮารรุจิต ประดูดุลีตเทวสกា ประดูนิมานรดี และประดูศรีษัชรุจรวง

เพรา้มีประวัติศาสตร์ยาวนานสืบทอดมาเป็นร้อยปี สืบเชิงเจิง มีวัฒนธรรมและประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่ง มาลุกคุนอีกหลายรุ่น สืบสานต่อเนื่องกันมาโดยตลอด เช่น

เทศบาลสังกรานต์ “วันให้”

การเล่นสุดน้ำไม่เป็นที่นิยมที่นี่ แต่จะมีการเล่นในลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น คือ ประเพณี “อุ้มสาวลงน้ำ” หรือ “จูงมือลงทะเล” บริเวณชายหาดที่เกาะขาม ทางตอนเหนือของเกาะ เป็นที่ลับลูกศรานของหนุ่มสาวชาวเกาะ และจะจัดกันในวันที่ 16-17 เมษายนของทุกปี

เป็นวันที่ชาวເກາະສີ້ຈັກທົ່ວລາຮົດເດີນທາງກັບມາຍ່າງພຽງກັນ ວັນນີ້ຈຶ່ງເຮັກວ່າ “ວັນຮົມຊາວເກາະ” ວັນນີ້ເວື່ອແພ່າວເກາະດອກທະເລເພື່ອບໍລິການຂ່າຍຜູ້ຄົນຈາກເກາະສີ້ຈັກໄປຢັ້ງເກາະຂາມໃຫຍ່ເປັນທິວແລວ ທີ່ເປັນກາພທີ່ນໍາປະທັບໃຈຍິ່ງ

ປະເພນີວັນກອງຂ້າວ

ເປັນປະເພນີທີ່ຕ່ອງຈາກວັນໄລ ຄືວັນທີ 19 ເມສາຍນຂອງທຸກໆ ປີ ຂ້າວເກາະສີ້ຈັກທີ່ມີການຂ້າວໃນເວລາ 4-5 ໂມງເຢັ້ນ ໂດຍນໍາອາຫາຣຄວາຫວານໄສ່ປັ້ນໂຕໄປຢັ້ງພຣະຣາວັງເດີມ ບຣິເວລນທັກສາລຄຣີ່ຈໂລຣເທັບໃນພິທີນີ້ຈະມີການເຊັ່ນໄວ້ດວງວິຄູ່ງຫາມບຣັບບຸງຮູ່ ມີຄົນແຕ່ງຕົວເປັນຜົນແບບອູ່ຫຼັກສາລ ພົບໄດ້ເວລາຂ້າວເກາະຈະເວີກຜົນມາກິນຂ້າວແລ້ວການເຮືອງຕ່າງໆ ນານາ ເຊັ່ນ ພ້າ ຜົນ ການເຈັບໃໝ່ໄດ້ປ່າຍ ເປັນຕົ້ນຈາກນັ້ນກີ່ຈະໄລ້ຜົນນໍາໄປ ເລີ່ມອນເປັນກາຂັ້ນໄລເລີ່ງເລວ່າຍໍໃຫ້ມັດໄປ

ເທັກກາລໄຫວ່ພຣະບາທ

ກລາງເດືອນ 3 ຂອງທຸກປີ ຈະມີງານນຳສກາຮອຍພຣະພຸທົບາທຈໍາລັອງ ທີ່ຈະຈໍາລັກດ້ວຍທີ່ນີ້ນີ້ນ ແລ້ວພຣະເຈັນນ້ອງຍາເຂອກຮມໝື່ນດໍາຮັງຮາচানুপাপ ໄດ້ອັນຍື່ງຮອຍພຣະພຸທົບາທຈໍາລັອງນີ້ມາຈາກພຣະພຸທົບາທ ປະເທດອິນເດີຍ ມາປະດີມື້ຈຸນ ປັນໄຫວ່ຄ່າຄີຣະ ບນໄຫວ່ເຂົາພຣະຈຸລຈອມເກລ້າ ທາງທີ່ເຫັນອສຸດຂອງເກາະ

ດັ່ງປຣາກງູ້ໃນໜັກສີ້ຈັກໂປຣານຄີ ພຣະນິພນວ່ອຂອງສມເຕັ້ງພຣະເຈັບມວນວົງຄີເຮົອ ກຣມພຣະຍາດຳຮັງຮາচানুপাপ ຄວາມວ່າ “ອັນພົບຄົລາຈໍາຫຼັກເປັນຮອຍພຣະພຸທົບາທເບື້ອງຂວາ ຂາດ

ຍາວສັກຄອກເຄື່ອງ ອູ່ທີ່ວັດພຣະຍາແຜ່ນໜຶ່ງ ລັ້ງເກີດດູເປັນຂອງເກົ່າມາກນໍາຈະສ້າງມາແຕ່ໃນສັນຍັກງູ້ເຈົ້າໂຄກມທາຮາຊ ທີ່ອີແມ່ກ່າຍຫຼັກ໌ໄມ່ຫຼັກ ດ້ວຍມີຫຼັກສູານປຣາກງູ້ເປັນສຳຄັນວ່າ ເມື່ອກ່ອນ ພ.ສ. 500 ທີ່ໃນອິນເດີຍ ທ້າມມີໃຫ້ທຳພຣະພຸທົບາທຮູ່ ຕຽບໃຫ້ທີ່ຈະຕ້ອງທຳພຣະພຸທົບາທຍ່ອນທຳເປັນຮູ່ປະອົງສິ່ງອື່ນແທນ ພຣະຮູ່ປົກຕົວກ່ອນຕຣັສຮູ່ມັກທຳເປັນຮອຍພຣະບາທ ຕຽບເມື່ອຕຣັສຮູ່ມັກທຳເປັນພຣະບັລັກ່ກັບດັ່ນໂພຣີ ຕຽບເມື່ອທຳປະກາສຄາສານທຳເປັນຮູ່ປັຈກັບກວາງ ຕຽບເມື່ອເສົ້ວງເຂົ້າພຣະນິພພານທຳເປັນຮູ່ປະສົງ ຈົນລ່ວງພຣະກາລກວ່າ 500 ປີແລ້ວ ພວກໂຍນກ (ຜົ່ງໜາດີກົກີ່ທີ່ເຂົ້າວິຕີສື່ອພຣະພຸທົບາທ) ຂ້າວຄັນຮາຮາສູຖາກທາງປລາຍແດນອິນເດີຍດັ່ນຕະວັນຕກເຊີຍງ່າຍື່ນ ຄິດທຳພຣະພຸທົບາທ໌ ແລ້ວຂ້າວອິນເດີຍໜາດີຕີອື່ນເຂອຍຢ່າງໄປທຳບ້າງ ຈຶ່ງເປັນເຫດຸໃຫ້ເກີດພຣະພຸທົບາທລືບມາຮອຍພຣະພຸທົບາທນັ້ນຄົງເປັນຂອງສ້າງຫື່ນມານູ້ຈາແທນພຣະພຸທົບາທເຈົ້າແຕ່ໃນສັນຍັກງູ້ໄມ້ມີພຣະພຸທົບາທ ດັ່ນອອກປາກຂອມທາພຣາມຄົ່ນທັນຕິກີໃຫ້ໂດຍເຕີມໃຈຈຶ່ງໄດ້ມາກວາຍສມເຕັ້ງພຣະພຸທົບາທເຈົ້າຫລວງອົກລົງໜຶ່ງ ຮອຍພຣະພຸທົບາທນັ້ນໂປຣດໃຫ້ປະດີມື້ຈຸນໄວ້ໃນມຄນທປັນຍອດເຂົາພຣະຈຸລຈອມເກລ້າທີ່ເກາະສີ້ຈັກ...

ງານບວງສ່ວຽງລັກກາຮະເຈົ້າພ່ອເຂົາໃຫຍ່

ໃນຊ່ວງເດືອນ 9 ຂອງທຸກປີ ທີ່ອີແມ່ເທັກກາລສ່າງທີ່ຈືນຈະມີປະກາສ່າວິທີແລ້ວສ່າວິທີປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເສົ້ວງສຳຄັດສື່ທີ່ຂອງເຈົ້າພ່ອເຂົາໃຫຍ່ ເດີນທາງມາສັກກາຮູ່ຈາເນື່ອແນ່ນທຸກປີ

ໃນເທັກກາລນີ້ ນອກຈາກພິທີກົມທາງສາສາແລ້ວ ຍັງມີລືເກ

ถาวร 1 วัน 1 คืน ผู้ที่เคยบันบานศาลกล่าวขออภัยไว้ได้ดังอธิษฐาน
ก็จะนิยมมาแก้บนในช่วงนี้ด้วย

ประเพณีข้าวมันส้มตำ (วันลอยกระทง)

เป็นประเพณีที่จัดขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ของทุกปี
คือ ประเพณีลอยกระทงของคนไทยโดยทั่วไปนั้นเอง แต่ที่ภาคลีชัง
จะพิเศษไปกว่าที่อื่น คือ ในตอนเย็นผู้หญิงชาวเกาะจะเตรียมข้าวมัน
พร้อมส้มตำเอาไว้ เมื่อได้เวลา 24.00 น. จะลำเลียงข้าวมันและส้มตำ
จากบ้านไปสู่พระราชวังเดิมเพื่อรับประทานร่วมกัน จากนั้นจะลอย
กระทงร่วมกันอย่างสนุกสนาน

งานรำลึก 100 ปี ชาวลีชัง

กำหนดจัดในวันที่ 20 กันยายนของทุกปี โดยเริ่มมาตั้งแต่
ปี 2542 เป็นต้นมา ในงานนี้ผู้ที่เข้าร่วมจะแต่งกายย้อนยุคสมัยรัชกาล
ที่ 5 พร้อมการประกวดการแต่งกาย และออกร้านขายของต่างๆ
ของชาวเกาะและรับประทานอาหารร่วมกัน

พันธุ์ไม้

พืชพันธุ์บันเกะสีซังที่พบได้โดยทั่วไปมักเป็นไม้ทันเหลือง
เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่มีลักษณะพื้นดินอุ่มน้ำได้น้อย และเป็น
ชนิดโดยส่วนใหญ่ ไม่เด่นที่นิ่มทั้งไม้ตามธรรมชาติและไม้ที่พระบาท
สมเด็จพระปูจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงนำเข้ามาปลูก ซึ่งมีอายุกว่า 100
ปีในปัจจุบันนี้ ไม่แต่ละต้นแต่ละพันธุ์ที่นิ่งแหงไว้ด้วยเรื่องราวที่น่าสนใจ

อาทิ

ลั่นทม เป็นพันธุ์ไม้หอมที่พระบาทสมเด็จพระปูจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ทรงโปรดมาก จะพบได้ทั่วไปเป็นจำนวนมาก
บริเวณพระตำหนักจุฑาธุราชฐาน และถือเป็นพันธุ์ไม้ประจำเกาะ

มะขาม พันธุ์ไม้ที่พระบาทสมเด็จพระปูจุลจอมเกล้าเจ้า
อยู่หัว ทรงนำมาปลูกเรียงรายตั้งแต่ปากทางเข้าพระราชวังฯ ราชฐาน
จากความเป็นมาดังกล่าว รวมถึงลักษณะและขนาดของลำต้นมะขาม
ที่นี่ น่าจะมีอายุมากกว่า 100 ปีขึ้นไป

ผีเสื้อ ลักษณะคล้ายต้นสะแก แต่ผลจะมีปีก 2 ปีกการออก
ด้านข้าง ดูคล้ายกับตัวผีเสื้อ พบมากบริเวณทางขึ้นวัดอัชฎางค์นิมิตรา

จี้ขาว พืชในวงศ์นุ่น มีผลเป็นฝักขนาดใหญ่ เนื้อในหุ้ม
เมล็ด มีลักษณะเป็นปุยคล้ายฝ้าย ใช้ยอดเป็นไส้ในของหมอนได้ ออก
ดอกในฤดูร้อน พอบอยเป็นคงนยอดเนินด้านหลังพระราชวังฯ

มะเกลือ เป็นต้นไม้ที่เป็นทั้งพืชสมุนไพร และใช้สำหรับเป็น
สีย้อมผ้าให้เหนียวและคงทน

จันทน์ผา เป็นไม้หลักที่ขึ้นตามหน้าผาที่เป็นเขาหินปูน ชาว
บ้านนิยมทำเป็นไม้ประดับ ในขณะที่จันทน์แดงซึ่งเป็นไม้พันธุ์เดียว
กับจันทน์ผา ชาวบ้านจะนำย่างมาเป็นยาสามنانแพล

สลัดได พืชกึ่งทะเลราย ลักษณะลำต้นเต็มไปด้วยหนาม
ขึ้นได้ดีในที่ที่เป็นหินปูนหรือไม่มีดินเลย ส่วนใหญ่จะขึ้นปะบันอยู่กับ
ต้นจันทน์ผา พบมากบริเวณทางขึ้นไปบนนั้น การร้อยพระพุทธบาท บน
ยอดจุลจอมเกล้า

สำโรง พืชตระกูลปอ ขึ้นในที่แล้งได้ดี ผลมีสีแดงคล้าย

กำมะหยี่ เนื้อไม้เหนียว จึงมีผู้คนนิยมนำไปทำฝักด้าบ
ชีบ (กาสะลอง) พันธุ์ไม้กลินหอม ลันนิษฐานว่าถูกนำเข้ามาปลูกบนเกาะสีชัง พบมากบริเวณพระจุฑาธุราชฐาน ชาวบ้านนิยมเก็บดอกมาตากให้แห้งเพื่อนำไปawan กับใบยาสูบ

มะนาวพี เป็นไม้พุ่มขนาดกลางที่ทนแล้งได้ดี ไม่ทึบใบ เมื่ออุดอกจะมีกลิ่นหอม ปลูกอยู่บริเวณพื้นที่ว่างในพระจุฑาธุราชฐาน มะกล่ำตานู เป็นเล้าไม้เลือย พบมากในช่วงฤดูฝน เสี้ยวป่า เป็นต้นไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ ใบคล้ายใบซังโโค พบได้ทั่วไปบนเกาะสีชัง

นกยูง ลันนิษฐานว่านำเข้ามาปลูกบริเวณพระตำหนักในสมัยรัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 7 มีดอกสวยงาม อุดอกมากช่วงปลายหน้าร้อน

พันธุ์ลัตว์

ด้วยลักษณะที่เป็นพื้นที่ป่าเขียนเกาะสีชังจึงมีลัตว์ให้พบเห็นอยู่หลายชนิด เช่น

กระอกขาว ถือได้ว่าเป็นลัตว์อนุรักษ์และเป็นเอกลักษณ์ของเกาะสีชัง เพราะจะหาพบได้ยากในพื้นที่อื่นๆ กระอกขาวจะอาศัยอยู่ตามต้นไม้บนภูเขาและโขดหิน หากบดได้บริเวณทางขึ้นร้อยพระพุทธบาทและช่องเขาขาด (ลันนิษฐานว่านำมาจากชวา)

ลิงแสม หมูท้องขาว พังพอน อยู่ในกลุ่มลัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีมากบนเกาะสีชัง

นก บนเกาะสีชังมีนกอาศัยอยู่ไม่น้อยกว่า 22 ชนิด ที่

ชูกชุมมากบนเกาะ คือ นกนางแองบ้าน นกເຢັງສາວິກາ นกກີນປີ້ອກເຫຼືອງ นกທີ່ມີຍຸ້ບ້າງ คือ นກຍາງທະເລ นกนางນວລແກລບໍທ້າຍທອຍດຳ ນກກະແຕແຕ້ວິວິດ

ประวัติ

บริเวณรอบเกาะสีชังสามารถพบร่องประวัติค่อนข้างสมบูรณ์ โดยเฉพาะบริเวณรอบเกาะค้างคาวและเกาะท้ายตาหมื่น ชนิดของประวัติที่พบเด่นๆ เป็นประวัติขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ เช่น ประวัติของ ประวัติวงแหวน ประวัติสมอง นอกจากนี้ยังมีประวัติแบบแผ่นและแบบพุ่ม ได้แก่ ประวัติลายดอกไม้ ประวัติจานประวัติดอกกระหลา เป็นต้น

กลุ่มประวัติบริเวณเกาะค้างคาวนับได้ว่าเป็นบริเวณที่มีการศึกษาโดยนักวิชาการมากที่สุดในอ่าวไทย อีกทั้งมีการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิทยาศาสตร์มากกว่า 20 เรื่อง นอกจากนี้ ประวัติของเกาะสีชังยังถูกนำไปตั้งแสดงที่พิพิธภัณฑ์สโตร์ฟราวนซิลิกอ สหรัฐอเมริกา อีกด้วย

นอกจากประวัติแล้ว ลัตว์ที่เหล่าน้ำดินอื่นๆ ที่พบในบริเวณกลุ่มประวัติเกาะค้างคาวและเกาะท้ายตาหมื่น ยังมีเม่นทะเลดា และหอยนางรมในพื้นที่เขตน้ำดีน้ำซึ่งพื้นทะเลเป็นพิน เขตกึ่งกลางที่ระดับความลึก 0-5 เมตร จะพบ หอยสองฝ่า ໄສ້ເດືອນທະເລ ສ່ວນໃນเขตน้ำลึกตัดจากเขตกุล่มประวัติออกไปจะมี ເມື່ອທະເລຽບທັງໃຈ อยู่หนาแน่น และยังเป็นที่รวมตัวของ ปลาบู่ທະເລ และ กຸ່ງດີດຂຶນ อีกด้วย

ปลาทั่วไปและปลาในแนวป่ารัง

บริเวณโดยรอบเกาะลีช้างอยู่ด้วยป่าทะเลชนิดต่างๆ เช่น ปลากะรัง ปลากุดสลัด (ปลาห้าดอกไม้) ปลาอินทรี ซึ่งเป็นปลาที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ทั้งในเรื่องการประมงและเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบกีฬาตกปลา

การเดินทางมาที่เกาะลีช้าง มาได้หลายวิธี ถ้ามาโดยรถยนต์ ส่วนตัวจะต้องวิ่งตามเส้นทางสายสูบมุ่งทิศ ผ่านหน้าที่ว่าการอำเภอคริรชาฯไปจนพบสี่แยกวังหิน จะพบป้ายไปอำเภอเกาะลีช้างทางขวา มีอี้เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนสุรศักดิ์ 2 ตรงไปจนพบหนองนาพิการ และเลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนเจ้มจอมพลถึงซอย 14 ซึ่งเป็นซอยแคบ ปากซอยมีป้ายเล็กๆ ซึ่งเข้าสู่ชุมชนชาวทะเลเมืองซึ่งว่า “ท่าเรือจรินทร์” สามารถนำรถเข้าไปจอดที่สะพานปลาได้

แต่ถ้ามาโดยรถโดยสารประจำทาง ก็จะมีรถโดยสารกรุงเทพฯ - คริรชา มาลงที่สุดทางจากนั้นก็ต่อรถอีกครั้ง หรือล้อรวมจ้างไปท่าเรือจรินทร์เช่นกัน

จากท่าเรือจรินทร์จะต้องลงเรือเมล์คริรชา-ลีช้าง ซึ่งจะมีเรือของบริษัทนาวาประทีป บริษัทลีช้าง พาเลซ และ บริษัทแสงประทีป เดินลับเที่ยวกันไปมา

เรือจะออกจากท่าจรินทร์ไปถึงเกาะลีช้างที่ท่าล่าง (ท่าเทเรวังค์) ก่อน จากนั้นจึงจะไปแวงจอดที่ท่าบน (ท่าภานุรังษี) แต่ถ้าวันไหนน้ำลงมากๆ เรือจะจอดที่ท่าบนเท่านั้น หากลับเรือจะออกจากท่าบนก่อนแล้วแวงจอดที่ท่าล่าง แนะนำให้ขึ้นและลงเรือที่ท่าบนจะสะดวกที่สุด อัตราค่าโดยสารเที่ยวละ 20 บาท ใช้เวลาเดินทาง

ประมาณ 45 นาที

เรือเที่ยวแรกออกจากฝั่งคริรชาฯไปเกาะลีช้างเวลา 07.00 น. และจะมีเรือออกทุกๆ ชั่วโมงจนถึงเที่ยงสุดท้ายเวลา 20.00 น.

เรือเที่ยวแรกที่ออกจากเกาะลีช้างมาฝั่งคริรชาจะออกเวลา 06.00 น. และมีเรือออกทุกๆ ชั่วโมงเช่นกันจนถึงเที่ยงสุดท้ายเวลา 18.00 น.

“สกายแล็บ” ยานพาหนะคู่เกาะลีช้าง

เมื่อขึ้นจากเรือจะพบยานพาหนะที่ไม่เหมือนใครของเกาะลีช้างจอดเรียงรายรอให้บริการ ชาวบ้านที่นี่เรียกว่า “รถสกายแล็บ” เป็นยานพาหนะเกอลักษณะเฉพาะของลีช้างโดยแท้ มีลักษณะคล้ายรถตุ๊กตุ๊กแต่กว้างและยาวกว่า สามารถนั่งได้คันละ 4-5 คน เป็นยานพาหนะที่ขับเคลื่อนได้คล่องตัว หมายกับสภาพถนนของเกาะลีช้างซึ่งเป็นทางราดยางแคบๆ กว้างไม่เกิน 1.2 เมตร และส่วนมากเป็นทางขึ้นลงเขา

สนนราคากำเนิดสกายแล็บปั่นเที่ยวชมความงามรอบเกาะลีช้างมี 2 ราคา คือนำเที่ยครึ่งเกาะรอบเล็ก 150 บาท จะได้ชมศาลเจ้าพ่อเขาใหญ่ ถ้ำจักรพงษ์ ช่องเขาขาด และพระจุฑาธุชราชฐาน แต่ถ้าอยากรีบมีมีกับความงามของเกาะลีช้าง ต้องเป็นรอบใหญ่ราคา 250 บาท นำเที่ยวทั่วเกาะ โดยเพิ่มช่วงหาดรายอันสวยงามของหาดถ้ำพังเข้าไปในโปรแกรมนี้ด้วย.

ท่องไป ในโลกกว้าง

อนันตพา วัชรศิริธรรม

สวัสดีค่ะท่านผู้ฟังรายการทุกท่าน ขอต้อนรับท่านผู้ฟังเข้าสู่รายการ ‘ท่องไปในโลกกว้าง’ ของสถานีวิทยุสรัญรมย์ ซึ่งออกอากาศเป็นประจำทุกวันพุธลับดีและศุกร์ ตั้งแต่เวลา 06.30 - 07.00 น. ดำเนินรายการโดยดีฉัน อนันตพา วัชรศิริธรรม

รายการของเราเป็นการพูดคุยกับแขกผู้ที่ผ่านการประจักษ์ในประเทศไทย มาเล่าประสบการณ์จากการประจักษ์ในประเทศนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราชการหรือเรื่องราวในแง่มุมต่างๆ และสาระน่ารู้ทั้งเรื่องศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศนั้นๆ รวมทั้งกิจที่ไปทำในต่างแดนมาให้ท่านผู้ฟังได้รับทราบ

ในวันนี้ แขกผู้มีเกียรติของรายการคือคุณมุhammad ลูตฟี อุ๊เช็ง เจ้าหน้าที่การทูต 5 ปัจจุบันคุณลูตฟีปฏิบัติราชการอยู่ที่กรมอาเซียนได้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา เมื่อเดือนที่ผ่านมา คุณลูตฟีได้ไปปฏิบัติ

132
วิทยุสารนรเม

ศาสนกิจตามหลักศาสนาอิสลามที่เรียกว่าการประกอบพิธีฮัจญ์ จากชื่อของคุณลูตฟี่หlaysa ท่านก็คงพอจะเดาได้นะครับว่าคุณลูตฟี่นั้นบือ ศาสนอิสลาม

“สวัสดีค่ะ คุณลูตฟี่ ก่อนจะเริ่มเข้าสู่คำรามของเรา ดิฉันต้องขอขอบคุณคุณลูตฟี่เป็นอย่างมากที่สละเวลาอันมีค่าเพื่อมาร่วมรายการของเราในวันนี้ วันนี้ เรื่องราวที่เราจะพูดคุยกับคุณลูตฟี่ก็จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการไปประกอบพิธีฮัจญ์ค่ะ พร้อมกับความรู้เกี่ยวกับศาสนาอิสลามที่หlaysa ท่าน อาจจะไม่เคยทราบมาก่อน โดยส่วนตัวดิฉันต้องขอเรียนให้ท่านผู้ฟังทราบว่าดิฉันเพิงกลับจากการประจำการ ณ กรุงไคโร ประเทศอียิปต์ ก่อนหน้านั้น ดิฉันมีความรู้เกี่ยวกับศาสนาอิสลามค่อนข้างจะน้อยมาก ตั้งแต่ได้ไปล้มผัล ด้วยตนเอง มีหlaysa อย่างที่นำเสนอใจ ท่านผู้ฟังทราบเหมือนค่ะ ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่มีผู้นับถือมากที่สุดในโลก ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่มีความเคร่งครัดในสภากาชาดของโลกตะวันตก ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะโลกตะวันตกนั้น ศาสนาไม่ได้มีอิทธิพลในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ชาวมุสลิมถือว่าศาสนาเป็นเรื่องสำคัญที่สุดและไม่ได้แบ่งแยกชีวิตทางโลกและทางศาสนาออกจากกันค่ะ ชาวมุสลิมเชื่อว่ากฎหมายของพระเจ้าหรือที่เรียกว่าชาเรีอัง (Sharia Law) จะต้องได้รับการปฏิบัติตามอย่างจริงจังและนี้คือเหตุผลที่ว่าทำไมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนาจึงถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ”

133
วิทยุสารนรเม

Q ท่านผู้ฟังพังติฉันพูดก็คงไม่ได้เข้าถึงแก่นของคำสอนอิสลาม ก็คงต้องขอรับกวนให้ผู้ที่มีประสบการณ์อย่างแท้จริงได้อธิบายให้ท่านผู้ฟังทราบความหมายของคำว่าอิสลามว่าแปลว่าอะไรครับ

A คำว่าอิสลามมาจากรากศัพท์ภาษาอาหรับ “ชาลาม่า” ซึ่งแปลว่า สันติภาพ ผู้นอบน้อมถ่อมตน การจายออมต่อพระผู้เป็นเจ้า มุสลิม คือ ผู้รักษาสันติภาพ ผู้ที่จายออมต่อพระผู้เป็นเจ้า คำสอนอิสลามมีหลักที่สำคัญอยู่ 2 ประการคือ หลักของการศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้าและหลักการปฏิบัติตามคำสอนของคำสอน ดังนั้นมุสลิมทุกคนต้องศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้า และปฏิบัติตามคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า ส่วนซื่อของพระผู้เป็นเจ้า ชาวมุสลิมและชาวอาหรับคริสเตียนเรียกว่า “อัลเลาะห์” คำว่าซึ่งแปลว่า God ในภาษาอังกฤษนั่นเอง

Q เราได้พูดถึงหลักการปฏิบัติและหลักการศรัทธา ที่นี่เรามาคุยกันถึงหลักการปฏิบัติโดยทั่วไปของคำสอนอิสลามมีอะไรบ้างครับ

A หลักการของคำสอนอิสลามมีเช่นพึ่งแต่จะนับถือพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่เมื่อศรัทธาแล้ว จะต้องปฏิบัติด้วย และหลักปฏิบัติมีอยู่หลายอย่างครับ อันดับแรก นอกจากจะศรัทธาในพระเจ้า เรายังต้องเชื่อว่าพระเจ้ามีองค์เดียวเท่านั้นคือ อัลเลาะห์ และนั้นเป็นที่มาของคำปฏิญญาณสำหรับชาวมุสลิมรวมทั้งบุคคลต่างคำสอนที่จะเปลี่ยนมาบันถือคำสอนอิสลาม ซึ่งคำปฏิญญานั้น เราจะต้องกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าขอปฏิญญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลเลาะห์ และมุขย์มหัศคีօศาสนทุตของ “อัลเลาะห์” นี่คือหลักศรัทธาที่สำคัญที่สุดสำหรับชาวมุสลิม ส่วนหลักปฏิบัตินั้น ประการแรกที่จะต้องปฏิบัติคือการละหมาด คำว่าละหมาดแปลว่า การนั่งสักการ การก้มกราบไหว้ลักษณะพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งในวันหนึ่งชาวมุสลิมจะต้องปฏิบัติ 5 เวลา โดยไม่มีการยกเว้นออกจากมีเหตุจำเป็น

เวลาแรกคือตอนเช้าตรู่

เวลาที่สองหลังจากตะวันคัล้อยหรือประมาณตอนเที่ยง

เวลาที่สามช่วงบ่าย

เวลาที่สี่หลังจากพระอาทิตย์ตกดิน

และเวลาสุดท้ายละหมาดได้ตั้งแต่ประมาณสองทุ่มจนถึงก่อนพระอาทิตย์ขึ้นในวันใหม่

Q หากในกรณีที่ป่วยหรือเดินทางบนเครื่องบินจะสามารถจะทำยังไงหลังได้หรือไม่ครับ

A หลายคนจะมองคำสอนอิสลามว่าเป็นคำสอนที่เคร่งครัด แต่อย่างไรก็ตาม พระผู้เป็นเจ้าทรงผ่อนปรนให้แก่ผู้ที่มีเหตุจำเป็น ไม่สามารถละหมาดในช่วงนั้นได้ เช่น ป่วย หญิงมีประจำเดือน หรืออยู่ในระหว่างการเดินทาง เช่นเดินทางในช่วงกลางวันหรือกลางคืน ก็จะละหมาดรวมกันได้ คือเอาเวลาละหมาดของสองช่วงเวลา มารวมเป็นเวลาเดียวกัน ซึ่งเขาเรียกว่า “ละหมาดย่อ”

Q

ก่อนละหมาดอย่างรบกวนให้ช่วยอธิบายว่า ก่อนการทำละหมาดจะต้องทำอะไรบ้างคะ

A

การละหมาดคือ การไปเข้าเฝ้าพระผู้เป็นเจ้า ศาสนาริลัมสันให้เรารำลึกถึงพระเจ้าตลอด 24 ชั่วโมง เราจะต้องสำนึกรักในพระมหากรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงให้เรา มีความเป็นอยู่ มีอาหารการกิน ฯลฯ การละหมาดก็คือการขอคุณพระเจ้า การขอพรในสิ่งที่ดีงาม การขออุ่นใจจาก การกระทำในสิ่งที่ไม่ดีและความชั่วร้ายที่เราได้กระทำไป หรือในสิ่งที่เราทำผิดพลาดไป ดังนั้น การละหมาดวันละ 5 เวลา เท่ากับว่าเราไปเข้าเฝ้าพระผู้เป็นเจ้าเพื่อจุดประลัมค์ดังกล่าว 5 ครั้งต่อวัน สำหรับการเตรียมตัวจะไปเข้าเฝ้านั้น เราก็ต้องทำลิตใจและร่างกายให้สะอาดโดยการล้างมือ ล้างหน้า ล้างเท้า ให้สะอาด สวมเสื้อผ้าที่สะอาด ที่ละหมาดก็ต้องสะอาดด้วย เช่นกัน ส่วนภายนอกตัวจะ เรายังต้องดูแลตัวให้สะอาด ไม่เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับทางโลกภายนอก ออกให้หมดขณะที่ทำการละหมาด

Q

เท่าที่ทราบมา การทำละหมาดจะต้องดูทิศทางก่อนว่าจะหันหน้าไปด้านใด จะต้องดูทิศทางอย่างไรคะ

A

ชาวมุสลิมทั่วโลกจะพินหน้าไปสู่มหายาหารจะเป็นทิศที่ชี้ตั้งอยู่ที่นครมักกะห์ สำหรับในประเทศไทยทิศทางดังกล่าวจะอยู่ทางทิศตะวันตกและควรยืนเฉียงไปทางด้านขวา逆หน่อยครับ

Q

ที่นี่เรามาคุยกันถึงหลักปฏิบัติอื่นๆ แต่ก่อนที่เราจะคุยกันถึงหลักปฏิบัติอื่นๆ นั้น คุณลูกพี่ได้พูดถึงท่านมุหัมมัด ขอให้

อธิบายให้ท่านผู้ฟังที่ไม่ทราบว่าท่านคือใครคะ

A

ในศาสนาอิสลาม ศาสดามุหัมมัดคือศาสดาองค์สุดท้ายในจำนวนศาสดา 25 ท่าน ที่ระบุในคัมภีร์อัลกุรอ่าน เริ่มตั้งแต่อัลซีนีมุหัมมัดคนแรก เดวิด โมเลส อีชาหรือพระเยซู ซึ่งทุกท่านเป็นศาสดาหรือศาสนทูตที่ชาวมุสลิมนับถือ พระผู้เป็นเจ้าประทานคัมภีร์อัลกุรอ่านมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิต และเป็นคำรับรองของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งผ่านทูตสวรรค์ที่ชื่อยิบรากออล นายังศาสดามุหัมมัด และท่านมุหัมมัดก็ได้นำคำสั่งสอนของพระผู้เป็นเจ้ามาเผยแพร่ให้แก่มวลมนุษย์ในโลก

Q

ที่นี่เรากลับมาดูหลักปฏิบัติที่เด่นชัดอันอื่น คือการถือศีลอด ท่านผู้ฟังทราบไหมครับใหม่คงต้องดีฉันเดินทางไปประจำการที่โคโรช่วงแรก ดีฉันก็ไม่เข้าใจเมื่อมีถึงเทศกาลถือศีลอดหรือที่เรียกว่าเทศกาลромฎูน ทั้งวันทุกคนไม่ทานไม่ดื่ม ไม่กินน้ำลาย ทำให้ดีฉันแปลกใจมากพอตกลงที่จะรับประทานอาหารหรือที่เรียกน้ำลาย เอฟต้ากับครอบครัว ที่นี่เรามาคุยกันว่าการถือศีลอดคืออะไรคะ

A

คำว่าศีลอดในภาษาอาหรับเรียกว่าอัชเชร์ม ที่แปลว่าการอดกั้น การยับยั้งซึ่งใจ แต่คนล้วนใหญ่มักจะคิดว่าการถือศีลอดคือการไม่รับประทานหรือดื่มอะไรทั้งสิ้นแม้กระทั้งน้ำลายของตัวเองก็ยังไม่ให้กิน แต่จริงๆ แล้ว การถือศีลอดจะรวมรวมทุกอย่างที่ทำให้เกิดการยับยั้ง ทั้งในเรื่องของการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม การมีเพศสัมพันธ์ การยับยั้งซึ่งใจในเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น

การแสดงออกทางกริยาจารที่ไม่ดีงาม การพูดและฟังในลิ้งที่ไม่ดี การพูดเท็จ อิจฉาริษยา และการนินทา กล่าวร้ายต่อผู้อื่น การถือศีลอดเป็นการฝึกขัดเกลาจิตใจให้อยู่ในหลักธรรม สรุปแล้ว การถือศีลอดจึงไม่ได้เป็นแค่เพียงการอดอาหารเท่านั้น แต่จะเป็นการฝึกทั้งกายและใจด้วย

Q พังค์แล้วก็คล้ายกับชาวพุทธที่ถือบวชพระหรือบัวชี แต่ของทางพุทธนั้นเราจะต้องแต่งกายรวมทั้งถือศีลด้วย แต่ท่านผู้ฟังต้องลองนึกภาพดูนะครับว่าชาวมุสลิมทั้งโลกได้ถือศีลอดในช่วงเวลาเดียวกัน

A ใช่ครับ การถือศีลอดนั้น ในปีหนึ่งจะมีอยู่ช่วงหนึ่งที่บังคับให้ชาวมุสลิมปฏิบัติคือ ช่วงเดือนรอมฎุมาน

Q ช่วงเวลาไหนน่าจะไร้โรค
A หนึ่งเดือนครับ

Q เหตุผลที่แท้จริงของการถือศีลอดคืออะไรครับ
A นอกจากที่ผมกล่าวมาแล้วข้างต้น การถือศีลอดมีเหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือต้องการฝึกจิตใจให้รู้สึกสภาพของความอดอย่าง และนึกถึงคนที่ไม่มีโอกาส คนที่ตัวโดย คนที่ไม่มีเสื้อผ้าดูแล ไม่มีที่อยู่อาศัย การถือศีลอดทำให้เรามีความสำนึกรهิงใจและเมตตาไม่ต่อผู้ใด ไม่ต่อผู้อื่นที่ยากไร้ นี่คือเหตุผลของ การถือศีลอดที่แท้จริงครับ

Q ลำบากไหมคะคุณลุตพี่ต่อนถือศีลอดคือถ้านึกถึงการที่คนเราไม่ได้รับประทานอาหารเลย

A ชาวมุสลิมจะเริ่มฝึกเมื่อตอนมีอายุได้ประมาณ 7-10 ขวบ พ่อแม่จะเริ่มให้ลูกหланค่อยๆ ฝึกอดอาหารที่ลະnidทีละหน่อย เช่น ฝึกอดอาหารวันละ 2-3 ชั่วโมง ต่อมาเพิ่มเวลาให้มากไปเรื่อยๆ พ่อเริ่มเก่งแล้วเด็กๆ จะรายงานให้พ่อแม่ทราบว่าตนได้เริ่มฝึกถือศีลอด เป็นเวลานานเท่านั้นเท่านี้ แต่พอเริ่มโตและมีอายุประมาณ 15 ปี ก็อาจถือศีลอดได้ตลอดทั้งวันแล้ว อย่างไรก็ได้ ได้มีคำสอนว่า ชาวมุสลิมถือศีลอดแล้วจะไม่เป็นโรคภรรพาหรือ ผด啾ตอบง่ายๆ คือถ้าชาวมุสลิมเป็นโรคภรรพาเนื่องจากถือศีลอดแล้ว ชาวมุสลิมอีกหลายล้านคนต้องเป็นโรคภรรพาทั้งโลกแน่ ตามหลักทางการแพทย์ การถือศีลอดถือว่าเป็นการชำระล้างเครื่องในต่างๆ ของร่างกาย และทำให้ระบบทางเดินอาหารดีขึ้น ผดทราบว่าศาสนาอื่นๆ ก็มีการถือศีลอดด้วย ไม่ว่าจะเป็นพุทธ คริสต์ แต่จะต่างกันที่วิธีปฏิบัติเท่านั้น ศาสนาอิสลามจะไม่อนุญาตให้รับประทานและดื่มน้ำอะไรเลย ในขณะที่ศาสนาอื่นๆ ห้ามรับประทานอาหารแต่อนุญาตให้ดื่มน้ำได้ สำหรับช่วงการถือศีลอดจะเริ่มเมื่อต้องอาทิตย์ขึ้นจนตตะวันตกดิน พอตตะวันตกดินสามารถรับประทานอาหารได้

Q ช่วงเทศกาลรอมฎุมาน 迪ฉันจำได้ว่าจะไม่สามารถบอกได้ล่วงหน้า เพราะจะต้องมีการคุ้ดดวงจันทร์หลังจากนั้นจะมีการประกาศ 1 หรือ 2 วันก่อนการถือศีลอด ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้ดูดวงจันทร์และกำหนดวันครับ

A ศาสนาอิสลามจะยึดถือปฏิทินที่คำนวนมาจากการ์โคลของดวงจันทร์หรือที่เราระบุว่าจันทรคติ ซึ่งจะมาเทียบตามปฏิทินสากลไม่ได้ เพราะปฏิทินสากลเป็นลิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้นให้เป็นกฎตายตัว อย่างเช่นในเดือนเมษายน ประเทศไทยต้องอยู่ในฤดูร้อนทุกปี แต่อิสลามจะกำหนดตามวงโคจรของดวงจันทร์ สำหรับการกำหนดวันเทศการอมฎอน หรือที่เราเรียกว่าวันอีด หรือวันออกบวชนั้นคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วประเทศเป็นผู้ดูแลจันทร์ว่าจะปรากฏในวันใด เมื่อเห็นแล้วก็รายงานท่านจุฬาราชมนตรีโดยมีพยานยืนยันอีกจำนวนหนึ่ง ต่อมาท่านจุฬาราชมนตรีก็จะประกาศว่าวันไหนเป็นวันอีด หรือวันออกบวช

Q ตอนนี้ท่านผู้ฟังหลายท่านก็ได้รับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับศาสนาอิสลามมากบ้างแล้วนะครับ ถ้าจะพูดกันหมดคงจะใช้เวลาหลายวัน ติดฉันจึงหยิบยกเรื่องที่น่าสนใจมาพูดที่นี่ ตอนนี้เรากำลังเข้ากันสู่เรื่องการประกอบพิธีอีจายกันค่ะ อยากร้าบว่าพิธีอีจายคืออะไรคะ

A การประกอบพิธีอีจาย เป็นหลักปฏิบัติอีกข้อหนึ่งที่กำหนดให้มุสลิมทุกคนที่มีความสามารถซึ่งต้องถือปฏิบัติตอย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิต โดยต้องเดินทางไปยังประเทศไทยอุดิอาราเบีย คือที่นครมักกะห์ และเมืองมาดินะห์รวมทั้งสถานประกอบศาสนกิจอื่นๆ ในบริเวณใกล้เคียง ข้อปฏิบัตินี้เป็นข้อสุดท้ายในจำนวนห้าข้อ ส่วนเงื่อนไขของผู้ที่จะไปประกอบพิธีอีจายนั้น ข้อแรกจะต้องเป็นมุสลิม ข้อที่สองจะต้องเป็นผู้ที่มีความผู้บรรลุนิติภาวะและมีลิตสัมปชัญญา ข้อที่สามต้องเป็นผู้ที่มีความ

อิสระซึ่งหมายความว่าไม่มีอยู่ในระหว่างการต้องคดี ข้อที่สี่จะต้องมีกำลังทรัพย์เพียงพอ ร่างกายต้องแข็งแรง และข้อสุดท้ายต้องมีเงินทางปลดภัยและไม่เสียภัยระหว่างทาง นั้นคือเงื่อนไขของการไปประกอบพิธีอีจายครับ

Q สำหรับสถานที่ที่ใช้ในการประกอบพิธีการอีจาย นั้นคือนครเมcca หลายๆ คนคิดว่าการประกอบพิธีอีจายคือการเดินรอบๆ 亭นใช่ไหมคะ

A การเดินรอบๆ 亭นดำเนินอย่างเดียว yang ไม่ถือว่าเป็นการประกอบพิธีอีจายครับ การประกอบพิธีอีจายมีหลายขั้นตอน และหลายสถานที่ เช่น ที่น้ำมักกะห์ และบริเวณรอบๆ มักกะห์ 仫มจะขอเล่าเรื่องคนไทยที่เดินทางไปประกอบพิธีการอีจายนั่นคือรับความจริงพิธีอีจายมีอยู่เพียง 4-5 วันเท่านั้น แต่คนไทยมักจะเดินทางไปก่อนล่วงหน้าประมาณ 1 เดือน เพื่อได้ทำพิธีละหมาดทุกวันฯ ละ 5 เวลาที่ วิหาระบะห์ ในมัสยิดหรือรอมซึ่งเป็นศูนย์กลางที่มุสลิมทั่วโลกพินหาไปสู่เวลาและหมวดชาวไทยจะไปอยู่ตรงนั้น จนกระทั่งถึงวันที่ 8 เดือนซุลัยจูบะห์ (เดือนสุดท้ายของปฏิทินอิสลาม) ทุกคนจะเดินทางออกจากนครมักกะห์ไปยังตำบลมีนาและพักแรม ที่นั่น 1 คืน หรือจะไปที่ทุ่งอารอ พระในช่วงบ่ายของวันที่ 9 ก็ไม่เป็นไร ผู้สาวงบุญทุกคนจะเข้าพักในเต็นท์ที่ทางการชาอุดิอาระเบียจัดไว้ ผู้สาวงบุญจากทั่วโลกจะมาร่วมตัวกันที่ตรงนั้นเป็นล้าน (ปี 2545 จำนวนผู้สาวงบุญทั่วโลก 2.3 ล้านคน)

คุณอนันทิตาคงจะเห็นภาพแล้วว่าชาวมุสลิมที่เดินทางไป

ประกอบพิธีอัจฉริย์กว่า 2 ล้านคนมาร่วมตัวอยู่ในสถานที่เดียวกันและในเวลาเดียวกัน รวมทั้งแต่งกายด้วยชุดที่เหมือนกันโดยเฉพาะผู้ชายจะต้องนุ่งผ้าขาว 2 ชิ้น ที่ไม่มีการเย็บปักถักร้อย (คล้ายพระสงฆ์ห่มจีวร) ชาวมุสลิมเรียกว่าชุดอิยะหรอม สำหรับสตรีจะแต่งกายอย่างไรก็ได้ที่ถูกต้องตามหลักศาสนา แต่ห้ามปิดหน้า การแต่งกายที่ผูกคลุมมาต้องการแสดงให้เห็นว่า ทุกคนมีฐานะเท่าเทียมกันหมดไม่ว่าจะมีตำแหน่งอะไร จะเป็นกษัตริย์ เจ้าชาย ผู้นำ เศรษฐีหรือจาก

ในวันที่ 9 ของเดือนซีลฮิจญะห์ ผู้แสวงบุญจะเดินทางไปยังทุ่ง草原ฟาร์ ละละหมาดขอพรอยู่ที่นั่นจนถึงเวลาพระอาทิตย์ตกดิน และต่อมาเดินทางไปยังมุซดาลีฟะห์เพื่อไปเก็บก้อนกรวดและต้องพักร่อนที่นั่นลักษณะหนึ่ง และเดินทางต่อไปยังเมืองมีนาเพื่อทำพิธีข้างสาวน์สาหิน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการขัดชาตานมารร้าย (Satan) ผู้แสวงบุญจะต้องข้างด้วยหินกรวดขนาดเท่านิ้วกำมือ 7 เม็ด

Q อย่างนั้น ตามบริเวณนั้น คงจะมีกองหินใหญ่เลยสิค่ะ
A ทางการชาอดีฯ เตรียมรถที่ออกแบบโดยเฉพาะสำหรับใช้ดูดเม็ดกรวดที่ผู้แสวงบุญนำไปข้างครับ เมื่อผู้แสวงบุญข้างสาวน์สาหิน 7 เม็ดแล้วก็จะขลิบเล้นผม เปลื้องชุดขาวและสวมเสื้อผ้าปกติได้ บางคนจะเดินทางเข้าสู่ครมักกะห์ เพื่อเดินทำพิธีต่อมา (เดินวนชัยรอบวิหาระบะห์ 7 รอบ) และทำพิธีชะแอ (เดินไปมาระหว่างเนินซุฟะและมารวะห์ ซึ่งระยะทางประมาณ 600 เมตร 7 ครั้ง) และจากนั้นจะต้องย้อนกลับไปยังตำบลมีนาเพื่อพักร่อนใน

คืนวันที่ 11, 12, 13, แต่บางคนพอทำพิธีข้างสาวน์สาหินเสร็จแล้วจะไปพักร่อนที่มีนา ก่อนเข้ามุกกะห์เพื่อทำพิธีอย่างที่ผู้มีได้กำหนดไว้ ข้างต้นก็ได้

สำหรับผู้แสวงบุญไทยปีนี้ (2545) มีจำนวนทั้งสิ้น 6,500 คน ทางการชาอดีฯ ได้จัดเติบบ์ที่พักในช่วงประกอบพิธีฯ เป็น 2 ส่วน หรือส่วน ส่วนละ 3,000 คน พร้อมทั้งบริการอาหาร เครื่องดื่ม ฯลฯ

การพักร่อนที่มีนาในระหว่างวันที่ 11, 12, 13, นั้น ในแต่ละวันผู้แสวงบุญจะต้องทำพิธีข้างสาวน์สาหินอีก南北 แต่คราวนี้จะต้องข้างสาวน์สาหินสามตันที่อยู่เรียงรายและห่างกันประมาณ 200 เมตร โดยข้างที่ละตันฯ ละ 7 เม็ด 3 ตัน รวมเป็น 21 เม็ดต่อวัน สำหรับเวลา จะกระทำได้ตั้งแต่ตอนบ่าย ผู้ใดปฏิบัติตามที่ผูกคลุมมาทั้งหมดแล้ว ถือว่าการไปประกอบพิธีอัจฉริย์ได้เสร็จลั่นสมบูรณ์แล้ว คราวนี้จะมีการไปเยี่ยมเยียนศาสนสถานที่สำคัญๆ หรือเดินทางไปยังเมืองมาดินาซึ่งเป็นสถานที่ท่านศาสดามุhammad เลี้ยงชีวิต (ท่านเกิดที่นี่ครมักกะห์)

คุณอนันติดา คงสงสัยว่าการเดินวนรอบวิหาระบะห์ที่นี่ครมักกะห์ หรือที่คนไทยรู้จักว่าเมืองเมกกะ ซึ่งหลายท่านเคยเห็นในรูปถ่ายที่เป็นตัวอาคารสีเหลี่ยมสีดำอยู่ตรงกลางและมีผู้คนล้อมรอบว่าเข้าทำกันอย่างไร ก่อนอื่นต้องขออธิบายว่า ตัวอาคารที่ปักคลุมด้วยผ้าสีดำนั้น เป็นที่วางของที่นักดีลิที ซึ่งมีขนาดเท่าหัวแม่มือ 2-3 ก้อน ตั้งอยู่ที่มุหนึ่งของตัวอาคาร ซึ่งมุหนึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของ การเดินวน โดยให้จุดนั้นอยู่ทางด้านไฟลซ้ายของตัวเรา และในขณะที่เดินวนอยู่นั้น เราจะต้องขอพร ขออภัยโทษต่อพระผู้เป็นเจ้าในลิ่ง

ที่เราได้กระทำทำผิด หรืออาจขอพรให้แก่บิดา มารดา อั่วโรกี้แล้วแต่ ซึ่งตอนนั้นรากับว่าทุกคนกำลังติดต่อสื่อสารกับพระผู้เป็นเจ้า

พนขอเรียนด้วยว่า การปฏิบัติศาสนาในศาสนาอิสลาม การละหมาดก็เท่ากับว่าเรากำลังติดต่อสื่อสารกับพระผู้เป็นเจ้าโดย ตรงซึ่งต่างจากศาสนาอื่นๆ ที่จะต้องผ่านตัวกลาง อย่างเช่นศาสนาคริสต์จะมีบาทหลวง เป็นตัวกลางในการขอໄสบап หรือศาสนพุทธ ที่ต้องทำพิธีกรรมผ่านพระสงฆ์หรือพระพุทธรูป แต่ศาสนาอิสลามไม่มี สื่อกลางใดๆ คือเราจะสื่อถึงพระผู้เป็นเจ้าโดยตรงเหมือนกับ satellite เลยนะครับ โครงการขอพร ขออภัยโถชักก็แล้วแต่ จะทำได้ทันที ดังนั้น อิสลามจึงไม่มี นักบวช นักพรต ครับ

Q ไม่ทราบว่าคุณลุตพีไปประกอบพิธีอัจฉริ์มากี่ครั้งแล้ว

A 5 ครั้งครับ

Q ค่อนข้างเยอะนะครับ เพราะสำหรับชาวมุสลิมนั้นส่วนใหญ่ ครั้งหนึ่งในชีวิตถือว่าเพียงพอแล้วใช่ไหมครับ

A ใช่ครับ พระผู้เป็นเจ้าบัญญัติให้ไปครั้งเดียว แต่ที่ผมไป 5 ครั้งนั้น ผมไปในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ไปอำนวยความสะดวกแก่ผู้แสวงบุญ ไทย โดยได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการส่งเสริมการอัจฉริ์แห่งประเทศไทย ซึ่งทำหน้าที่เลือกผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ การที่ผมถูกส่งไปปฏิบัติหน้าที่นั้น ผมได้ 2 อย่างคือ ได้ไปอำนวย ความสะดวกให้แก่ชาวไทยมุสลิมที่จะเดินทางไปแสวงบุญ และตัว พมเองก็ได้ไปประกอบพิธีอัจฉริ์ด้วย เหตุผลเพราะว่า ผมเป็นผู้แทน

กระทรวงการต่างประเทศที่รัฐสภาฯอนุมัติ ความจริงแล้วกิจการอัจฉริ์ เจ้าของเรื่องจริงๆ คือกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ และ กรมการศาสนา ยังเป็นหน่วยงานเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริม กิจการอัจฉริ์แห่งประเทศไทย ซึ่งทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกิจการอัจฉริ์ ในประเทศไทย รวมทั้งเป็นหน่วยงานที่คัดเลือกข้าราชการมุสลิมทั่ว ประเทศไทยไปปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนี้โดยเฉพาะ

Q อีกเรื่องที่อยากระบกวนคุณลุตพี ช่วยเล่าให้ฟังถึงประวัติ ความเป็นมาของนครเมกาจะ

A เมกะเป็นเมืองที่พระผู้เป็นเจ้าได้บัญชาให้ศาสดาอิบรอhim และอิลมาเอล สร้างศาสนสถานเพื่อเป็นจุดศูนย์กลางในการกราบไหว้ พระผู้เป็นเจ้าซึ่งถูกขึ้นเมื่อประมาณ 4 พันปีมาแล้ว อาคารสร้างด้วยหิน เมากะเป็นสถานที่ตั้งของศาสนสถานดังเดิม ซึ่งมนุษย์คนแรกคืออาดัม เป็นผู้สร้างขึ้นและต่อมาอิบรอhim กับอิลมาเอล บูรณะใหม่ เพื่อให้ เป็นสถานที่สักการะพระผู้เป็นเจ้า และเรียกว่าให้มนุษย์ทั้งหลายมา เยี่ยมเยียน ซึ่งเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการไปประกอบพิธีอัจฉริ์ นอกจากนี้ ยังเป็นที่รวมตัวของมนุษย์ต่างเชื้อชาติ ต่างเผ่าพันธุ์ที่จะ มารวมกันเพื่อทำความรู้จัก และเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

Q เท่าที่ได้ยินทราบมา สถาบันชาวมุสลิมหากไม่มีผู้ปกครองจะไม่ สามารถเดินทางไปทำอัจฉริ์ได้ ใช่ไหมครับ

A อิسلامให้ความสำคัญต่อสถานะของสตรีเพศ ให้เกียรติแก่ สตรี และปกป้องสตรีให้พ้นจากภัยอันตรายทั้งปวง และอันตรายจาก

การถูกกลุ่มลามทางเพศ เนื่องจากสตรีเป็นเพศที่สวยงามและอ่อนแอก็จะถูกจับตามาก แต่ในกลุ่มอิสลามจึงไม่ถูกกลุ่มลามทางเพศ ยกเว้นมีภรรยาและผู้บุคคลที่ไม่สามารถสมรสกันได้เดินทางไปด้วย เช่น อกับylan สาว

Q นอกจากนี้ ดิฉันเคยได้รับฟังมาว่าหากไปเลี้ยงชีวิตในการทำธุรกิจจะได้รับผลบุญ จริงหรือไม่ค่ะ

A ชาวมุสลิมถือว่าความตายเป็นเรื่องปกติ เป็นเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าอิسلامเชื่อในภาวะที่พระผู้เป็นเจ้าได้กำหนดว่าจะเป็นเมื่อไหร่ จะตายเมื่อไหร่ พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ที่ทรงรอบรู้ทุกอย่าง ดังนั้น การเลี้ยงชีวิตขณะที่กำลังประกอบความดี กำลังกราบไหว้พระผู้เป็นเจ้า แน่นอนจะต้องดีกว่าตายในขณะที่ไม่ได้ทำบุญอะไรเลย หรือไปตายในสถานที่อบายมุข

Q อะไรเป็นเกณฑ์ในการเลือกบุคคลไปทำธุรกิจ อย่างที่คุณลูตพีได้กล่าวมาแล้วว่าในครั้งนี้มีคนไปทำธุรกิจประมาณ 6 พันกว่าคน

A ไม่มีหลักเกณฑ์อะไรเลยครับ ประเทศไทยไม่ได้ถูกจำกัด គ่าตัวผู้ไปแสวงบุญอย่างเช่นประเทศที่มีประชากรนับล้านคน อิสลามเป็นชนส่วนใหญ่ เช่น อินโดนีเซีย อิหร่าน ตุรกี มาเลเซีย ฯลฯ ซึ่งถูกกำหนดในอัตราส่วนตามจำนวนประชากรมุสลิม คือ ถ้ามี 1 ล้านคนจะได้គ่าตัวผู้แสวงบุญ 1 พันคน สาเหตุที่ต้องจำกัดគ่าตัว เพราะสถานประกอบพิธี มีพื้นที่จำกัด ไม่สามารถรองรับผู้คนได้มากกว่านั้น แต่ทางการชาติดีๆ ไม่จำกัดจำนวนผู้แสวงบุญไทย เพราะ

ไทยเป็นประเทศที่มีประชากรมุสลิมเป็นชนกลุ่มน้อย ปัจจุบันไทยไปประกอบพิธีชั้ยเพียง 6,500 คน แต่ในช่วงที่ไทยมีภาวะเศรษฐกิจดีมีจำนวนผู้แสวงบุญถึง 23,000 คน

Q ค่ะ ที่ดิฉันถามเรื่องนี้ เพราะในช่วงระหว่างการประจำการในประเทศอียิปต์ ในแต่ละปีมีนักเรียนไทยเป็นจำนวนมากมีความประสงค์จะเดินทางไปทำธุรกิจและต้องประสบปัญหาในการขอวีซ่ากับทางการชาติอิราเบีย เพราะว่ามีการจำกัดจำนวน ทุกๆ ปี มีการต่อคิว กันยาว เพราะในประเทศอียิปต์มีนักเรียนต่างชาติที่นับถือศาสนาอิسلامเดินทางไปศึกษาเป็นจำนวนมากค่ะ

A ถูกต้องครับ อียิปต์ต้องการให้ประชากรของเขารู้ได้ไปก่อน ส่วนคนต่างชาติที่อยู่ที่นั่นก็ยอมลำบากหน่อยเป็นธรรมดา

Q ค่าใช้จ่ายในการไปประกอบพิธีชั้ยต่อหนึ่งคนเป็นจำนวนเท่าไรครับ

A ค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับผู้ประกอบกิจการจะเรียกเท่าไหร่ และมีบริการอะไร เท่าที่ทราบจะอยู่ในระหว่างประมาณ 7 หมื่น 5 หรือ 8 หมื่น ถึง 1 แสนบาท

Q ดิฉันได้ยินว่าแต่ก่อนมีการเดินทางไปประกอบพิธีชั้ยโดยทางเรือใช่ไหมคะ

A ในอดีตครับ ผู้คนส่วนใหญ่เดินทางตอนเด็กๆ ไปกับคุณแม่โดยทางเรือ สมัยก่อนเครื่องบินเป็นยานพาหนะสำหรับคนมีเงินจริงๆ

เก่านั้น คนธรรมดายังไม่ค่อยรู้จักเท่าไร ส่วนใหญ่จะเดินทางโดยเรือซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 วัน และเรือก็เป็นเพียงเรือกึ่งบรรทุกสินค้า

- Q** ค่ะ น่าเลียดายนะคะที่เวลาของรายการท่องไปในโลกกว้างของเรามากลัจฉะหมวดแล้ว ดิฉันต้องขอขอบคุณคุณลูกพี่ ที่สละเวลา มาร่วมรายการของเรา ขอบคุณค่ะ
A ด้วยความยินดีครับ.

ที่ได้มีรัก ที่นั้นมีรัก

ที่ได้มีรัก ที่นั้นมีทุกข์!
ที่ได้มีสุข ที่นั้นมีรักไหม?
หมื่นคำตาม แสนคำตาม ก็ตามไป
โลกมิเคยแล้งไว ซึ่งความรัก

ยังสุขทุกข์ทั่วทุกหัวระแหง
ต่างด้านอันแสดงแจ้งประจักษ์
บางด้านบิกبانหวานชื่นนัก
บางด้านลำลึกแต่น้ำตา

รักเช่นใด? คือรักที่ก่อทุกข์
รักเช่นใด? ก่อสุขเล่นๆ
รักเช่นใด? รุ่งโรจน์แล้วประโยชน์
รักเช่นใด? ปราบนาซ้ำฟ้าดิน

บริศนาปราารามนะนึงนับ
ปวงประชัญญ์ເอยແລຍສดັບມີເຄຍລື້ນ
ถานຍິ່ງຄາມ ຕອບຄາມ ຍິ່ງຍ້າຍືນ
ນໍ້າຕາວັກ ຍັງຮດວິນ ຮອຍຍື້ມັກ !

ไฟวินทร์ ขาวงาม
จาก ความรักคือการให้ (2545)

ออกอากาศในรายการ ‘ท่องไปในโลกกว้าง’
ดำเนินรายการโดย อันนทิตา วัชรศิริธรรม
ทางสถานีวิทยุสรัญ辱มย์ วันที่ 18-19 เมษายน 2545

ใบศรี

เหมือนฝันมุกเมื่อหลับบนจานหยก
วนิพพ่ายลินเพียงยินเลี้ยง
มธุรสโอมส์ดะอ่อนประ/or/eiy়
ดาลเดียดฯค่าเรศเนตรอนงค์

รอยลักษณ์ริมแก้มเมื่อยั้มยิ้ม
พิศยิงพิมพ์ใจพึงตะลึงหลง
ช้อนซะม้ายชาญมาพาพวง
อยากผงงจุ่มพิตสนิทนวล

เกล้ากระหวัดรัดเกี้ยวเกลียวเกศแก้ว
รอยไวนวนเนียนระดับรับถือวัน
เจ้าปักเป็นปัมมาค่าเคียงควร
ชุดช้อยชวนเชยหัววงศ์ระวังแวง

เทียบทุกคำที่เขียนคือเทียนไข
ผู้เฒ่าให้มั่วเองเพื่อเปล่งแสง
ยิ่งค่าความงามเติดเจิดแจรง
ยิ่งเลี้ยดแหงหทัยangค์ให้ร้างเลย

อย่าให้เหมือนใบศรีที่เบิกชรัญ
พอเสร็จพลันเป็นใบตองนะน้องเลี้ย
ตอนมองหอยอย่าลอยรังไปอย่างเคย
เก็บไว้เชยเมื่อข้าเช็ดน้ำตา.

เนาวรัตน์ พงษ์โพธุลย์
จาก คำหยาด (2512)

ยาแก้ ‘บี้’

ศุภกิจ บันมานนารักษ์

ພ້ອມວັນ ໄສຍທາຣ ລຸງເຂຍຂອງພມເປັນທມອແພນໂປຣະນາກ

ที่ปัจจุบันเรียกว่า หมวดเมือง ลุงลือบำราhmaจากตรรกะแล้วส่วนทางประสาทการณ์เพิ่มเติมอีกหลายลิบปีจากการรักษาคนไข้และแลกเปลี่ยนวิชาภัณฑ์เพื่อนร่วมอาชีพรายอื่นๆ ตลอดมา

ลุงไม่มีลูกหรือหลานมาสืบสายวิชาแพทย์แผนโบราณ เมื่อตอนผนเมียนชั้นประถม พ่อปิดเทอมผอมมักถูกส่งตัวไปอยู่ที่บ้านลุงทุกเช้าเมื่อปีก่อนจากตลาด แม่ของผนชี้ช่องพิปีค้าขายอยู่ย่านตลาดนั้นจะฝากกับข้าวและขนมที่ผนซื้อกินมาให้ลูกชายจอมฉนดด้วย

ผมเห็นลุงเปิดดูตำรารายาที่เขียนด้วยอักษรโบราณในเวลา
ที่จัดยາลงแต่ละถุง ผมเคยพลิกดูตำราเหล่านี้แต่ก่อนไม่ออกเลย ไม่
เหมือนตัวหนังสือที่ผมเรียนในห้องเรียนลักษณะอย ผมอยากรู้ว่าตำรา
เขียนกันอย่างไรบ้าง ลุงก็อ่านให้ฟังเป็นตัวอย่าง ผมจำตำรารายาได้
2-3 อย่าง ที่จำได้เพราะมีส่วนของผักตำลึงเป็นองค์ประกอบด้วย
ทำให้ผมเข้าใจว่าเหตุใดເກาตำลึงจึงพำนัດรั่วรอบบ้านของลุง เพราะ
ເກาตำลึงนี้แหละเป็นวัตถุดับสำคัญที่สุดในการผลิต “ยาชา” แก้ไข

ร้อนใน

“ญาชาง” ที่กล่าวถึงนี้เป็นยาเม็ดลูกกลอนปั๊บเป็นเม็ดเล็กๆ เท่าปลายนิ้วก้อย กรรมวิธีการผลิตง่ายมากๆ คือ หาເຄາດລົງມາແລ້ວ หັນເປັນແວ່ນๆ ບາງๆ ນຳໃສ່ຄາດຫົວກະຮັດຕັ້ງ ຕາກແດດຈົນແທ້ງສນິຫຼຸກແລ້ວ ນຳມາດຳໃນຄຽກທີ່ໃບໃຫຍ່ ຕໍາຈັນຍຸ່ຍີເປັນຜົງລະເອີຍດ້ານເມືອນແປ່ງ ພວກ ກາກຫຼືອເສີ່ງເລັ້ນໄຢູ່ກວ່ອນຕະແກຮງທີ່ໄປຈົນໜົດ ຕົ້ມນ້ຳເລັກນ້ອຍຈຸນ ເດືອດແລ້ວຍກລງວາງໄວ້ນໍາ “ຂາງ” ສືບແຜ່ນເຫຼັກຫລ່ວເພາໄຟຈົນຮ້ອນແດງ ແລ້ວຕົບໃສ່ລົງໃນໜົມອັດມ້າ ເສີຍຕັ້ງ “ຜ່າ” ຄ່ອຍຮົນນໍ້າເຫຍະລົງໃນຜົງ ເຄາດລົງພອເປີຍກາ ພສມແປ່ງຂ້າວເຈົ້າລົງໄປ ແລ້ວຄົນໆ ໃຫ້ເຫັກນັນຈນມີ ລັກຂະນະໝາດໆ ຄ້າແທ້ງໄປກີ່ເຕີມນ້ຳ ຄ້າແລະໄປກີ່ເຕີມຜົງເຄາດລົງກັບແປ່ງ ຂ້າວເຈົ້າ ເມື່ອລ່ວນຜສມໄດ້ທີ່ປ້າກີ່ຈະປັ້ນເປັນຢາລູກກລອນເມີດເລົກໆ ຂະາດ ປາຍນີ້ກ້ອຍໃສ່ຄາດແລະກະຮັດຕັ້ງນໍາໄປຕາກແດດ ແດດຈັດໆ ວັນເດືອກ ແທ້ງໄດ້ທີ່ ແລ້ວເກີບໃສ່ຂວດໂຫລ

เด็กๆ ชาวล้านนาเมื่อปลายสิบปีก่อนล้วนรู้จักรสชาติของ “ยาขาง” กันทั่วหน้า เว้นแต่เด็กหลักจีนอาจจะใช้ “ยาขม” เด็กๆ ภาคกลางก็ชุด “ยาเขียว” แทน เพราะยาทั้งสามชนิดนี้เป็น “ยาครอบจักรวาล”

ปกติอาหารมื้อเช้าของลุงและป้าจะมีผักนึ่งจิ้มน้ำพริกเป็นหลัก ผัก海棠นี้ย่อมยืนพื้น พอมีผู้มาพักอยู่ด้วย ยอด海棠ก็ถูกแบ่งมาเป็น “ต้มจีดยอด海棠หมูลับ” บ้าง บางมื้อก็ยอด海棠คั่วไก่ ที่ต้องคั่ว เพราะบ้านลุงป้าไม่ใช่น้ำมันปรุงอาหารใดๆ ทั้งสิ้น

ครั้งหนึ่ง ผมไปเก็บผลลำลึงชนิดต่างๆ คือทั้งผลสุกสีแดง สดสาย ผลแก่สีเขียวอ่อน และผลอ่อนลีเขียวอ่อนไปให้เพื่อนผู้หญิงข้าง

บ้านนำไปเล่นขายข้าวขายแกง ลุงเห็นเข้าจึงบอกพมว่า ครัวต่อไปให้เลือกเก็บเฉพาะผลลูกๆ ไป ส่วนผลแกะและผลอ่อนๆ อย่าเพิ่งเอาไปเล่น ผิดถ้ามารู้ว่าพระองค์รัฐไม่ให้เก็บไปเล่น?

ลุงตอบว่า “ผลตำลึงแก่ๆ ใช้แก่โรคนิ่วในกระเพาะเยี่ยวดีนะชีลูก!” ครัวตอนบ่ายๆ เรากับบุนเรือน ผิดถ้ามารู้ว่าผลตำลึงแกะใช้รักษาโรคนิ่วในกระเพาะปัสสาวะที่ลุงบอกนั้นมีในตำราหรือเปล่า...? ลุงจึงหยิบตำรามาอ่านให้ฟัง

“ให้ใช้ผลตำลึงแก่ๆ 5-7 ผล กวีดผลตำลึงทั้งหมดลึกลงไปครึ่งผลแต่ไม่ให้แยกออกจากกัน

ความสามารถเป็นผง โรยลงในร่องที่กวีดไว้ในผลตำลึงทั้งหมดจนผงเต็มร่องแล้ว ใช้ด้ายพันรอบผลตำลึง แต่ไม่จำเป็นต้องพันชิดกันนัก

นำผลตำลึงทั้งหมดไปย่างไฟอ่อนๆ โดยหagyร่ออ่อนชี้น ค่อยดูดสารล้มละลายจนหมดแล้วกตะแกรงย่างออกจากไฟ รอลักษณะให้คลายร้อนลงเหลืออุ่นจัดๆ และใช้ผ้าขาวบางห่อผลตำลึงทั้งหมด คั้นเอาน้ำออกมา (จะได้ลักษณะเช่นเดียวกับ)

ให้คนเป็นโรคนิ่วในกระเพาะปัสสาวะดื่มรวดเดียว (ชนิดๆ

วันหนึ่ง ทำกิน 3 หน ภายใน 2 วัน ถ้าเม็ดนิ่วอยู่ในกระเพาะปัสสาวะจริงและเม็ดใหญ่ไม่เกินหัวแม่มือของผู้ป่วย จะต้องมีเม็ดนิ่วหลุดออกมากทางท่อปัสสาวะ”

สมัยก่อน พ.ศ. 2490 การรักษาโรคนิ่วโดยวิธีผ่าตัดยังไม่ใช่เรื่องที่โรงพยาบาลในต่างจังหวัดจะทำได้ง่ายๆ นอกจากเครื่องมือและเวชภัณฑ์ไม่เพียงพอ บางจังหวัดหมอไม่ชำนาญการผ่าตัด โดย

เฉพาะคนไข้หรือญาติคนไข้กลัวการผ่าตัด เพราะหาดเลียว นึกเห็นภาพของหมูถูกชำแหละบนเขียงยังไงยังเงียบ

ความจริง (นายแพทย์) หมวดครีรัตน์ บุญเฉลิย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลำปางคนแรกในยุคหนึ่งเป็น “ศัลยแพทย์” ที่เก่งมากจากวิทยาลัยแพทย์คิริราช แต่ถ้าคนไข้ไม่ยอมมาให้ผ่าตัดชะแล้ว หมอมจะเก่งปานได้ก็ได้แต่เก็บเครื่องมือและฝีมือเอาไว้เอง

ช่วงปี 2502-2505 ผู้ทำงานเป็นครุสันหนังสือที่โรงเรียนอัลลัมชัญลำปาง มีราเดอร์หรือภาราดา 4 รูป เป็นชาวสเปน 2 รูป ไทย 2 รูป บรรดาเออร์ชาวสเปนรูปหนึ่งเป็นอธิการ อีกรูปหนึ่งทำหน้าที่เหรรูปถูก ผิดและครู (มาลเตอร์) จะรับเงินเดือน เดือนละ 2 หน ผิดกับเพื่อนสนิทซื่อคุณวิคิชญ์ ลมพงษ์ มักจะรับเงินหลังลุดพระรายังเป็นโสดไม่รับกลับบ้านและยังช่วยเป็นครุฝึกทีมกีฬาให้นักเรียนในช่วงหลังเลิกเรียนด้วย คุณวิคิชญ์ดูแลทีมตะกร้อ ผิดดูแลทีมวอลเลย์บอล

เย็นวันเสาร์หนึ่ง ภารโรงปั่นจักรยานมาตามตัวเราให้รับไปรับเงินเดือน ผันนีกแปลกใจว่าปกติจะไปรับตอนใกล้จะ 6 โมงเย็น เมื่อช้อมกีฬาเสร็จแล้ว แต่นี่ยังไงถึง 5 โมงเย็น ผิดซ่อนท้ายจักรยานที่ภารโรงปั่นพลาลงตอบข้อสงสัยที่ผิดถามพลาจว่า “บรรดาเออร์ไม่สบายจะรับไปหาหมอ”

พอดีมโนแล่เข้าไปในห้องทำงานของบรรดาเออร์ ก็เห็นเจ้าของห้องซึ่งปกติก็หน้าแดงๆ อยู่แล้ว วันนั้นหน้ายิ่งแดงก่ำใช้ผ้าขนหนูผืนใหญ่คลุมไหล่นั่งตัวลับครางอือๆ อยู่บนเก้าอี้นั่นตัวใหญ่ ผิดลงซือในบัญชีจ่ายเงินพร้อมทั้งเรียนถามว่าบรรดาเออร์ป่วยเป็นอะไร?

“...บรรดาเออร์ป่วยเป็นนิ่วกำลังปวดและมีไข้ จะรับไปหาหมอ

อีกครั้ง หมอบอกว่าจะจัดยาให้อีกชุด ถ้าไม่หายลักษณ์จันทร์ต้องผ่าตัด..!”

บราเดอร์รูปร่างอ้วนใหญ่ปักติเลียงดัง แต่วันนั้นเลียงอ้อยๆ สลับเลียงครางน่าส่งสาร ผสมจึงเรียนประภาเชิงถามด้วยความเกรงใจว่า “ถ้าผ่าตัดก็คงหายป่วยนะครับ แต่บราเดอร์อยากผ่าตัด ให้มีครับ”

บราเดอร์เบิกตาโต ยักไหล ร้องว่า “ถ้ามีทางเลือก ครูก็ไม่่อยากถูกผ่าตัด!”

ผสมจึงเรียนเสนอว่า “บราเดอร์จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็แล้วแต่นะครับ ลุงของผมเป็นหมอนเมืองแบบโบราณมีตำรายาจ่ายๆ ก็รักษาโรคนิ่วได้”

บราเดอร์หยุดครางชี้ช่วงขณะ พยักหน้า บอกให้ผมรับแจงตำรายา พอผมบอกไปบราเดอร์ประภาว่า “ไม่มีอะไรนอกจาก ผลลำไส้กับสารลั่นกินได้ทั้งนั้น ประเดี่ยวมาสเตอร์ช่วยบอกการโรงให้เข้าใจวิธีทำด้วยนะ บราเดอร์จะรับไปหาหมอ”

พอผมออกจากห้องก็เจอการโรงที่พากุณวิคิชญ์มารับเงินเป็นคนสุดท้าย ผสมจึงขอรับวิธีประกอบปรุงยาแก่ครอนิวให้การโรงจนเป็นที่เข้าใจชัด และบอกว่าให้ทำกินวันละ 3 เวลาหลังอาหาร

ออกจากโรงเรียน ผสมจะไปบ้านลุงและป้าซึ่งเวลาบ้านท่านล่วงลับไปแล้ว พิสานของผมซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมเข้าอยู่แทน ผสมขอรับตำรายาเรื่องนี้ไปขอให้หลวงพ่อที่วัดปงสนุกด้านเหนืออ่านให้ ผมฟัง เพื่อตรวจสอบบททวนความจำ อ้อ ... ถูกต้อง

เข้าวันจันทร์ พอผมไปถึงโรงเรียนก็เจอการโรงคนเดิมยืนรออยู่ที่ห้องธุรการซึ่งผมต้องไปลงชื่อในสมุดมาทำงาน บอกว่า บราเดอร์หายป่วยแล้ว นึกแล้วเชียร์ตั้งแต่เห็นหน้าการโรงยิ้มเหล่แล้ว

บอกให้ผมรับไปพบบราเดอร์

พอผมเปิดประตูเข้าห้องบราเดอร์ ท่านก็ลุกขึ้นยืนมือมาให้ผมจับ กล่าวเลียงดังสุดใส “ขอบใจมาสเตอร์มากๆ วิเศษจริงๆ นี้ใจ เม็ดนี้ว!”

บราเดอร์เอื้ยวตัวไปด้านหลัง หยิบขวดกลมป้อมๆ ที่นิยมใช้ในห้องทดลองวิทยาศาสตร์มาตั้งบนโต๊ะให้ดู

ในขวดมีน้ำยาแบบใช้ดองชากระดับอยู่เกือบเต็ม แต่ที่ก้นขวดนั้นมีก้อนหินผิวเรียบเกลี้ยงเกลารูปทรงยาวรือยู่ 2 เม็ด ขนาดปลายนิ้วห้อยกับขดป้ายด้านปลายนิ้วโป้ง (ของผม)

บราเดอร์เล่าว่า ตอนที่ผมบอกตำรายาให้บ้านก็ไม่อยากเชื่อ แต่เมื่อค่ำวันเสาร์พอกลับจากคลินิก ภารโรงอาสาคืนจากผลต่ำลึงมาให้ดีม พอรุ่งเช้าตื่นมารู้สึกปัสสาวะสะตากขึ้น คิดว่าคงเพระผลจากยาที่หมอลัดให้ แต่ก็ยังดีมีน้ำผลลำไส้อีก 2 ครั้ง ตอนเย็นวันอาทิตย์รู้สึกปวดปัสสาวะ แต่ยังถ่ายเวลาาราครึ่งชั่วโมงจึงลุกไปปัสสาวะ (ห้องล้วนของบราเดอร์มีโถสำหรับปัสสาวะ) ปัสสาวะไม่ยอมออกจึงออกแรงเบ่งลักษพัก ปัสสาวะทะลักออกมากทั้น มีเสียงดัง “แป๊ก แป๊ก” ส่องหนที่โกรงรับปัสสาวะ เมื่อปัสสาวะเสร็จรู้สึกโล่งสบาย อาการปวดหน่วงที่หัวเหน่าซึ่งร้าวไปถึงรอบบ้านเรือนน้ำหายหมด บราเดอร์จึงพบว่ามีหิน 2 เม็ดออกมากพร้อมปัสสาวะตามที่ได้เก็บมาดองไว้นี่แหละ

ประมาณปี 2538-39 ผนกราบข่าวว่าเพื่อนร่วมรุ่นคณะศรีชุมศาสร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คนหนึ่งป่วยมีอาการคล้ายเป็นนิ่ว ผสมจึงโทรศัพท์ไปเล่าประสบการณ์ของผมให้ฟัง ปรากฏว่าเข้าได้ไปรักษาในโรงพยาบาลเอกชนแล้ว ใช้เงินไปราว 7 หมื่นบาท

ຕ່ອມາອີກຫລາຍເດືອນ ເພື່ອນຂອງຜົມຄົນນີ້ກໍໂທຮັກພົກຈັງຫວັດບຸຮັມຍໍ່ຊື່ຂະນັ້ນເຂົ້າເປັນພານີ້ຈັງຫວັດອູ້ທີ່ນັ້ນມາເລຳໃຫ້ພຶກວ່າ ພ້ອມ້າ ຄົນໜຶ່ງໃນຕາດປ່ວຍ ມີລັກຂະນະກາກຄລ້າຍກັບທີ່ເຂົາເຄຍເປັນ ໄດ້ໄປປະຈຸບັນຮັກໝາຫລາຍໂຮງພຍາບາລົກຍັງໄໝໜ້າຍ ພານີ້ຈັງຫວັດຮູ້ຈັກຂອບພອກກັບເຂົາເຈັບອົກດໍາຮາຕໍາລົງກັບສາຣົ່ມຢ່າງມາຄັ້ນກິນ ພ້ອມ້າຄົນໜຶ່ງໄດ້ໄປກິນອູ້ 2 ວັນ 5 ມື້ອ ກົບສສະວະເປັນເຂົາເມີດທິນ (ນິ່ວ) ອອກມາໄດ້ຫລາຍເມັດຫຍາຍປ່ວຍແລ້ວ ທີ່ບອກມານັ້ນ ນອກຈາກຈະແຈ້ງຄວາມຂອບຄຸນຈາກພ້ອມ້າ ຄົນໜຶ່ງມາຍັງພມແລ້ວ ເຂົ້າເກຣະເຫຼົ່າເຄົ່າເຄື່ອງກະຮົງປ່ອງພລ້ມໍມາຄວາວ່າຂອບຄຸນດ້ວຍ ຮາຍລະເວີດເວື່ອງນີ້ໃຫ້ລົບຄາມໄດ້ຈາກຄຸນປາກົງຫາຣີ່ບຸ້ນສອນ ອົດົຕພານີ້ຈັງຫວັດບຸຮັມຍໍ່ ປັຈຈຸບັນຍ້າຍໄປມ່າສາຮາຄາມ.

ຊຸກພົມ ອົງຄົກ ແກ້ໄຂ

ຈາກ ປະລບກການົມຈາກກົມປັບປຸງໝາວໝັນ ໃນກາກຮັກໝາໂຮກກໍຍ້າເຈັບ (2545)

ຊາກພ ວົງຄົກໍາແຮງ

ບັກເພລົງ ແຫ່ງໜີວັດ

ຂອງ ສຸເທພ ວົງຄົກໍາແຮງ

ປະກັບສອດ ແລວຖຸດ

ວາຍກາງວຽກງານໃນວັນນີ້ໄດ້ຮັບເກີຍຮົດຍ່າງສູງຈາກ
ຄືລົບປິນແຫ່ງໜີວັດ ທີ່ຍູ້ອຸ້ກູ່ກັບວາງການບັນທຶກນາມເນື່ອງນານ ຄືອ ຄຸນສຸເທພ
ວົງຄົກໍາແຮງ ພີເທີພຣົອງເພລົງໄວ້ຍ່າງມາກາມຍ ສັກປະມານເທົ່າໄຫວ່
ກວ້າບ

ສຸເທພ ເກືອບ 5,000 ເພລ ກຳລັງຮວບຮັມຫລັກຈຸານອູ່

ຄົງດ້ວຍມີການບັນທຶກໄວ້ໃນກິນແນສລົ່ງບຸຄລົ່ງແລ້ວມັງກວັບ ມາດີງ
ເຮືອງການ “ຄອນເລີຣີດແຫ່ງໜີວັດກັບ ສຸເທພ ວົງຄົກໍາແຮງ” ອາຍາກຈະເຮີຍນ
ຄາມຄື້ນທີ່ມາຂອງການນີ້

ສຸເທພ ຄວາມຈົງຈາກແລ້ວຈະຕ້ອງທຳຄອນເລີຣີດທຸກປີຢູ່ແລ້ວ ທີ່ນີ້ເມື່ອປີທີ່
ແລ້ວໄມ່ໄດ້ທຳ ກົລັງເລື່ອນມາປິນ໌ ພອຄົງປິນ໌ ກົດໄດ້ວ່າເຮົາເນີ່ມຮ້ອງເພລ
ມາຕັ້ງແຕ່ປີ ພ.ສ. 2495 ນີ້ກີ່ປີ ພ.ສ. 2545 ແລ້ວ ມັນກົດນີ້ 50 ປີແລ້ວ

ก็มาคิดว่างานที่จะทำควรจะเป็นอะไร ก็มาคิดว่าครั้งหนึ่งเคยไปประเทศไทย
ญี่ปุ่นเมื่อปี พ.ศ. 2500 และกลับมาเมื่อปี พ.ศ. 2503 และก็มีเพลงๆ
หนึ่งที่ทำให้เกิดมีชื่อเลียงขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งก็คือเพลง ‘จะค่อยขวัญใจ’
ซึ่งเป็นเพลงของคุณ ‘เนรัญชรา’ ซึ่งมีชื่อริจิว่า สตี ลตตูริต เข้าแต่ง
เพลงนี้ให้ร้องก่อนไปญี่ปุ่น พี่ก็ร้องให้ทางทีวีซอง 5 ตอนนั้นเป็น
ช่อง 7 ขาว-ดำ จำได้ว่านอนร้องอยู่บนเครื่องไม้ไฟ ร้องจบแล้วก็ไป
ญี่ปุ่นก็ไม่ถึงว่ากลับมาแล้วจะต้องมาร้องเพลงนี้ ก็มีคนมาการะซิบ
บอกว่า เพพอญี่ปุ่น มีคนๆ หนึ่งเข้าแต่งเพลงไว้ให้ร้อง แต่ยังไม่ได้
ร้องให้เขาเลย ร้องแค่ออกทีวีให้เขาร้องเดียว ตอนนี้เขาก้อยอยู่ ก็
ทำให้เกิดภาพอกรกว่าเป็นเพลงนี้ จึงได้ตั้งใจร้องอย่างดี เพราะอย่าง
น้อยก็เห็นคุณค่าแห่งการค้อย เพราะเขาก้อยเราอยู่ถึง 3 ปีเข้ายัง
คงได้ บังเอิญเพลงนี้ก็เกิดอีตขึ้นมาทำให้กลับมาดังได้อีกครั้งหนึ่ง
หลังจากที่ไปญี่ปุ่น ชื่อเลียงก็ชบเช้าไปพักหนึ่ง

แปลว่า 3 ปีนี่ เพลงนี้ก็ยังรอพ่ออยู่

สุเทพ ครับ เพราะยังไม่ได้อัดไม่ได้อะไรเลย รอพ่ออยู่กลับมาแล้ว
สิงหาคม ก็มาอิตอีกครั้งหนึ่ง เพลงของ ‘เนรัญชรา’ มีเยอะมาก แล้ว
ก็ป้อนเข้ามาเรื่อย พวก ‘ลาทีความระทม’ ‘พรุ่งนี้ฉันจะรักເธອນတาย’
ก็อกมาทำให้เรา มีชื่อเลียงมากขึ้นทุกทีๆ เหมือนกับเราเป็นคู่บุญ
พึ่กนึกถึงว่าสิ่งที่เราไม่ควรจะลืม ก็คือ การนำเอาผลงานของครู
‘เนรัญชรา’ มาร้องให้ฟัง ให้รู้ว่าเพลงที่เข้าแต่งมันเป็นอย่างไร
 เพราะอย่างไร

ก็คงจะเห็นภาพและได้ยินเสียงของพี่สุเทพกันมาก แต่ภาพ
ของครู ‘เนรัญชรา’ คนคงจะเห็นได้น้อยมาก ครูอายุมากหรือยังครับ
สุเทพ เขาอายุเท่าพี่ครับ

แล้วพี่พบกับครูครั้งแรกเลยที่ไหนครับ

สุเทพ ความจริงเข้าเป็นคนมีประวัติที่แบ陋 คือ แบ陋ที่เขามาได้
เป็นนักแต่งเพลงมาก่อน เข้าเป็นคอนโอลเลอร์ของสถานีวิทยุหาร
อากาศ ซึ่งสถานีวิทยุหารอากาศก็อยู่ในกองดุริยางค์กองทัพอากาศ
เขาไปเป็นพนักงานวิทยุอยู่ที่ประจำฯ แล้วถูกส่งตัวมาให้มาทำงาน
กับสถานีวิทยุหารอากาศ ทุ่มมหาเมฆ และระหว่างที่เขาเดินเข้า -
ออกกองทัพอากาศก็มีการซ้อมดนตรีของวงทหารอากาศ เข้าฟังแล้ว
คงชอบใจ เกิดความรู้สึกเป็นความสุขที่ได้ฟังเพลง เขาก็เที่ยวไปตาม
เพื่อนๆ ที่เป็นนักดนตรี พี่ไวย (น.ท. ปริชา เมตเตอร์) ว่า โน๊ตเขียน
ยากไหม พี่ไวยสอนให้ ก็บอกว่าโน๊ตตัวนี้มีค่าเท่ากับหนึ่งจังหวะ
โน๊ตตัวนี้ลองจังหวะ สี่จังหวะ เขาก็เรียนด้วยตัวเองและในที่สุดเขาก็
เขียนโน๊ตเองได้ เข้าแต่งเพลงเองได้ เข้าไปเล่าให้ครูฟังก็ไม่มีใครเชื่อ
บางคนเป็นนักดนตรีรักกัน ผดเป็นนักดนตรีแท้ๆ ผดยังเขียน
โน๊ตไม่ได้เลย หรือเขียนได้ก็ไม่รวดเร็วอย่างนี้ เขาก็ไม่ได้เรียนโน๊ต
มาก่อน แต่ทำไมเขียนได้จึงเป็นเรื่องที่แบ陋 เขาริ่มต้นเขียนเพลง
ขึ้นมาหลายเพลง และก็ให้คนอื่นร้องบ้าง แต่ก็ไม่ได้รับความนิยม
หรือไม่อิทธิ ตัวเขางงเขาก็ชอบร้องเพลง เขาก็พยายามที่จะร้องแต่
ไปไม่ไหว ในที่สุดแล้วเขาก็พยายามให้พี่ ตอนนั้นพี่เป็นทหารอากาศ
และก่อนที่พี่จะลาออกจากทหารอากาศพี่บังเอิญไปเมืองจีนกับพี่สุวัฒน์

วรดิลก ในช่วงนั้น พอกลับมาทางเจ้านายกถามว่าคุณจะติดต่อร่าง
หรือคุณจะลาออก ที่ก็บอกว่าผมจะลาออก ก็ลาออกจาก การเป็นพหาร
คุณ ‘เนรัญชรา’ เอง เขาก็เป็นพหาร เขาก็เอาเพลงมาให้ร้อง ความ
ผูกพันมันอยู่ตรงนี้

เพลงแรกของคุณ ‘เนรัญชรา’ ที่พิรุ่องคือเพลงอะไรครับ
สุเทพ เพลง ‘จะค่อยขรัญใจ’

ทีกองศุริยวงศ์ทหารอาภากานนี มีศิลปินหลายคนที่เกิดจากที่นี่
ครูส่งฯ อารัมภิร ครูสรพลด สุมบติเจริญ ครูปริชา เมตไตรย
ครุภัลย์ วรวิบูลย์ พี่เทพ Wong และครู ‘เนรัญชรา’ นี่ด้วย พุดถึงงาน
‘คอนเสิร์ตแห่งชีวิตฯ’ จะมีรูปแบบเป็นอย่างไรครับ

สุเทพ พี่ได้รวบรวมเอาเพลงของคุณ ‘เนรัญชรา’ ทั้งหมดที่อีตฯ มา
วางขึ้นต้น ตรงกลางและลงท้ายให้มันสอดคล้องกัน ในที่สุดก็ได้เป็น^{รูป}
เรื่องขึ้นมา ก็เป็นเรื่องของผู้ชายคนหนึ่งที่ไปรักผู้หญิง จนจะมี
ความสุขด้วยกันอยู่แล้ว ก็มีแฟนก่ำมาตามเขาคืนไป ผู้ชายก็อกหัก^{รูป}
ก็ทำเป็นคอนเซปต์ตรงนี้ขึ้นมา ตั้งเอาไว้ ก็ทำได้ประมาณ 30 เพลง
มีพี่ มีพี่สาวลี (ผกพาพนธ์) มีคุณสุวัจชัย (สุทธิมา) รวม 3 คน ที่
เหลืออีก 20 เพลง ก็ให้คนอื่นที่เข้าเคยร้องเพลงยิดๆ อย่าง ชนินทร์
(อนทรเทพ) เขาร้องเพลง ‘จากเจ้าพระยาถึงฝั่งโขง’ เขายังร้อง^{รูป}
ของคุณสนธิกัญจน์ กาญจนานาสน์ มา คุณ ‘เนรัญชรา’ มาใส่ทำนอง^{รูป}
ซึ่งเพราะมากๆ ก็อิจฉาคุณสนธิกัญจน์ ซึ่งถ้าเขายังมีชีวิตอยู่ เขาก็
จะรู้ว่าเพลงของเข้าดีเหลือเกิน

มีเพลงลักษณะใดบ้างครับ
สุเทพ 50 เพลง

รายได้ตรงนี้นำไปทำอะไรบ้างครับ
สุเทพ พิมพ์อุปกรณ์ ‘เนรัญชรา’ เพื่อจัดตั้งมูลนิธิเนรัญชรา เพราะ
ท่านเป็นคนที่ลำบาก แต่ท่านไม่มีพูด

เป็นเรื่องปกติของครูเพลงไทย
สุเทพ แปลกลิริกฯ พี่แล้ว (ส่าง อารัมภิร) ก็ไม่ค่อยพูด พิสมาน
(พิสมาน กาญจนะพลิน) ก็ไม่ค่อยพูด แต่จะมีคนคุยกันว่า คุณชาลี
อินทร์วิจิตร

ก็ถือว่าต้องเป็นหน้าที่ของลูกศิษย์ที่ต้องอุปการะ ขอถาม
ต่อไปว่า ผลตอบแทนของนักร้องนี่คุ้มค่าไหมครับ

สุเทพ ผมเคยคิดเหมือนกันว่า ที่ผ่านๆ มา เราเป็นนักร้องเรณู
เจ้าของบริษัททำเทปเอาเบรียบ เขายังเลี้ยงมาอัดลงเทป มาอัดลง
ชีดี และยังมีวีดีดี ซึ่งมันก็จะพัฒนาไปเรื่อย แต่ลึกลงนี่ที่เรานุกอาจ
เบรียบอยู่ตลอดเวลา ก็คือ การที่เขานำไปทำโดยไม่ได้ขออนุญาตเรา
เลย แล้วไม่มีอะไรตอบแทนมาให้เราด้วย

หมายถึงเข้าข้อเพลงตอนที่ทำแผ่นเสียงไปครั้งเดียวบางเจ้า
บอกว่าต้นฉบับเดิม พ.ศ. 2516

สุเทพ ความจริงพิรุ่องเพลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495 แล้วอัดแผ่นเสียง

จริงๆ ประมาณ ปี 2496 และในปี พ.ศ. 2497 เพลงอิตกิมี ‘รักคุณเข้าแล้ว’ เป็นเพลงที่ส่วน กัญจนะพลิน และครุสุนทรียา ณ เวียงกานูน และที่พี่เลือกเป็นทหารօากาศก์เพราะเพลงนี้

เพลงนี้รู้สึกจะกล้ายเป็นเพลงนานาชาติไปแล้วครับ คงต้องคุยกับพี่ถึงเรื่องความเป็นมาในอดีต พี่สุเทพนี่เรียกได้ว่าเป็นศิลปินเต็มตัว นอกจากจะร้องเพลงแล้ว ภพยนตร์ก์แสดง

สุเทพ เป็นผลผลอยได้มั่นคง สมัยก่อนเขามักจะค้าขายคนดังๆ อย่างผู้หนึ่งร้องเพลงอิตหน่อย เข้ากับลมชาววนไปเล่นหนัง ผู้ใหญ่เขาเอ็นดู เล่นกันเล่น

หนังก์เล่น ละครโทรทัศน์ก์เคยแสดง หนังสือก์เขียน และเขียนดีด้วยและก็ยังเรียนรู้จากเพาะช่างมาอีกด้วย เรียกว่าเกือบจะเป็นทุกแขนงของศิลปิน แต่พี่เทพชอบและเลือกอาชาร์ว้องเพลงเป็นชีวิตและงานของพี่

สุเทพ คือมั่นรวดเร็ว และจ่าย ไม่ต้องใช้เวลาหมายถ้าเพื่อเรา จะเขียนรูปมันต้องเตรียมอะไรต่างๆ มากมาย คือมันเสียเวลาว่องเพลง เราก็ใช้เสียงของเราเลยไม่ต้องทำอะไรมั่นสิน

เริ่มต้นการร้องเพลงยังไงครับ จากเวทีประภาดร้องเพลงหรือเปล่า

สุเทพ ไม่มีครับ สมัยช่วงที่พี่เรียนจบเพาะช่าง ก็ไปทำงาน ช่วงนี้ก็ไปร้องคุณบุญสร้างก่อน คุณบุญสร้างเป็นคนชอบเขียนหนังสือมาก

ชอบแต่งละคร เขาอย่างเป็นนักประพันธ์ เข้ากับเป็นละครขึ้นมา เป็นเรื่องลั้นๆ สมัยก่อนสถานีวิทยุมีอยู่ไม่กี่แห่ง มี 1 ปัล. มีกรมประชาสัมพันธ์ เข้ากับไปขอเวลาที่ 1 ปัล. มาแล้วก็ไปเขียนละครขึ้นมา แล้วก็บอกว่า เทพต้องร้องเพลง อ้วรุ้จักนักแต่งเพลงคนหนึ่งก็ไปขอเพลงเขามาร้อง ชื่อน้ำใส่สี (เกรลีค) เพลงของน้ำใส่สีกลังอิต ในตอนนั้น ก็คือ เพลง ‘เดียวดาย’ ‘ในฝัน’ ที่คุณชรินทร์ร้อง และเพลง ‘กินรีเล่นน้ำ’ เป็นเพลงอิตของท่านทั้งหมด คุณบุญสร้างเข้ากับพามไปร้องกับน้ำใส่สี แล้วน้ำใส่สีก็บอกว่าเทพ เขียนโน้นให้หน่อย มองกับกว่า ผມเขียนได้แต่รูป โน้นไม่เคยเขียนเลย แต่ก็บอกว่าโอเค จะเขียนให้ ก็ไปเขียนที่บ้านแก๊กไปร้องคุณชรินทร์ที่บ้านแก๊ก ตอนนั้นบ้านแกอยู่ที่จุพา ซอย 11 ซึ่งเดียวนี้เป็นสยามสแควร์ไปแล้วกิจลัย เป็นความผูกพันที่เราจะต้องร้องเพลงด้วย จะต้องขอเพลงน้ำใส่สีมา ร้องด้วย การพูดพันที่เราจะต้องเขียนโน้นให้ด้วย ก็เลยกล้ายเป็นเด็กถือกระเบ้าตามหลังน้ำใส่สีไป เขามีงานที่ไหนก็ไปร้องบ้าง ก็เลยกล้ายเป็นนักร้องไปในตอนนั้น งานหาดเขียนก็เลยไม่ได้ทำ

เพลงที่คุณใส่สี ไกรเลิค เขียนให้ร้องเพลงแรกเป็นเพลงอะไรครับ

สุเทพ เป็นเพลงโโซชนาประกันชีวิต สมัยนั้นการประกันชีวิตเพียงเริ่มมี อย่างเพลงที่ขึ้นต้นว่า เรายกิดมาไร้คู่ ก็เป็นเพลงโโซชนาประกันชีวิตโดยไม่ให้ใครรู้ น้ำใส่สีก็แต่งเพลงนี้อีกมา

คุณชินทร์อิงเพลงก่อนพี หรือว่าพร้อมกัน
สุเทพ คุณชินทร์อิงก่อน พี่เรียนอยู่เพาะช่างปี พ.ศ. 2490 คุณชินทร์นี่ เป็นปี พ.ศ. 2493 เพลงเข้าชีตแล้ว และเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงมาก เขาร้องเพลงละครที่พี่สุวนัน วรดิลก เป็นคนเขียน และเพลงนี้ ก็บรร杵อยู่ในนั้น คือ เพลง ‘เดียวดาย’ คุณสุรลิทธี สัตยวงศ์ เป็นคนร้องคนแรก แต่ว่าคุณชินทร์เขาเป็นลูกศิษย์น้าไอล น้าไอลก็พาไปฝึกกับพี่สุวนัน (วรดิลก) ก็มาร้องสับฉาก จึงเริ่มนิยมชื่อเสียงมาตั้งแต่สมัยนั้น จนไปก่ออยู่ที่หลังเป็นรุ่นนองเข้าอกที

นักร้องรุ่นนั่นมีใครบ้างครับ

สุเทพ มีคุณชาญ เย็นแข มีคุณปรีชา บุณยเกียรติ คุณบุญช่วย (กลมหาทิน) ลูกศิษย์ของครูล้วน คุณธรรม เป็นนักร้องรุ่นพี สมัยนั้น ก็มีนักร้องไม่กี่คน

สมัยก่อนจะเป็นการร้องบนเวที

สุเทพ เวทีเป็นส่วนใหญ่ การจะไปร้องอัดແຜ่นเสียงตอนนั้นค่อนข้างยากมากและเครื่องอัดเสียงบ้านเราก็ยังไม่ค่อยมี จะมีก็บริษัทกมลสุโกรล์จะไปจ้างเข้าเป็นหน้าๆ ไป จ้างซ่างอัดมาอยู่กับเราลักษ 3 เดือนแล้วเขาก็กลับไปอยู่ประเทศไทย เหล็กจ้างมาใหม่ อย่างนี้ สมัยก่อนบ้านเราจะต้องส่งต้นฉบับไปประเทศไทยทำແຜ่นมาขายบ้านเรา มันซับซ้อนยุ่งยากกว่าสมัยนี้มาก

กว่าจะเป็นนักร้องบันทึกແຜ่นเสียงไม่ใช่เรื่องง่ายเลยนะครับ
สุเทพ สมัยก่อนต้องร้องพร้อมดนตรีด้วย ซึ่งยากมาก

ແຜ่นແรากที่พีอัดແຜ่นเสียงคือเพลงอะไรครับ

สุเทพ เป็นเพลงของพี่เจ้า (ส่า ovarām gīr) 2 เพลง เป็นเพลงของพี่สมาน (กัญจนะพลิน) 2 เพลง พี่เจ้าให้ร้อง ‘รำพึงรำพัน’ เพลงหนึ่ง อีกเพลงจำชื่อไม่ได้ ส่วนของพี่สมานให้มา 2 เพลง คือ ‘นาฏกรรมชีวิต’ กับอะไว้ก็จำไม่ได้

ทั้ง 4 เพลงนี้อัดในແຜ่นเดียวกัน

สุเทพ ไม่ครับ สมัยก่อนเป็นชิ้นเกิล ตอนนั้นยังเป็นແຜ่นครึ่ง ตกแต่งແຜ่นใหญ่ หน้าหนึ่งก็เพลงเดียว เพลงไหนยาวเกิน 3 นาทีก็อัดไม่ได้ เพราะต้องต่อหน้าที 2

ไม่ทราบว่าพี่เรียนร้องเพลงที่ไหนมาก่อนหรือเปล่าครับ

สุเทพ ครูไอล (ไกรเลิศ) เป็นคนสอน บอกว่า การร้องต้องชัดเจน ควบคุมลำตัวชัดเจน ใช้ลมหายใจยาวๆ อย่าหายใจลื้น

พี่เริ่มอัดແຜ่นเสียงประมาณ พ.ศ. เท่าไหร่นะครับ

สุเทพ พ.ศ. 2495 ครับ พอดีพี่อุด (สุวนัน วรดิลก) ก็ได้รับฉันทานุமติให้ไปเมืองจีน เป็นศิลปินไทยคณะแรกที่ได้ไปเมืองจีน

พอดีเกิดความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองตอนที่ไปคงจะสถานการณ์อย่างหนึ่งแต่ตอนกลับมาสถานการณ์เปลี่ยนไปอีกแบบหนึ่งอย่างไรก็ตามถือว่าเป็นคณะคิลปินไทยยุคบุกเบิกที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - จีน

สุเทพ ครับ ที่เราไม่คิดว่าจะไปเจอประธานเหมา ไปเจอกับนายกฯ จู เอิน ไหล นายพลจูเด้

ตอนนั้นพี่เดินทางไปกีตคุรับ คณะที่ไปจีน

สุเทพ 48 คนครับ แวร์ของกิจคืนหนึ่งแล้วเข้าเดินทางด้วยรถไฟจากเกลานุ

คิลปินที่ไปคราวนั้นมีครัวบังครับ

สุเทพ ก็มีพี่ลูพรรณ บูรณ์พิมพ์ คุณชาญ เย็นแข พี่เพ็ญแข กัลย์จาฤก ป้าทอง (สุลาลีวัลย์ สุวรรณทัต) ส่วนตนตระกิมีของคุณประลิทธี พยอมยงค์ พิหมาน (สมาน กัญจนะผลิน) แล้วลุงบุญยง - บุญยัง เกตุคง ท่านจู เอิน ไหล บอกว่าเลี้ยงตีระนาดของอาจารย์บุญยัง - บุญยง เห็นอนไข่ Muk หล่นบนถนนหยก เรายู่ในจีน 3 เดือน

ทั่วประเทศใหม่ครับ

สุเทพ 10 เมืองใหญ่ ก็มี ปักกิ่ง เชิงหยาง อันชาง หยางซุน ไหยบิน เทียนชิน นานกิง เชียงไฮ้ หางโจว กวางตุ้ง

ตอนกลับได้ทราบว่าลำบากมาก
สุเทพ ครับลำบาก

ตอนพึ่งกลับมาแล้วเพลงของพี่ถูกห้ามออกอากาศหรือเปล่า
ครับ

สุเทพ ไม่มีครับ ไม่มี จากนั้นไปเรียนวิชาช่างเยียนที่ญี่ปุ่น

พี่ร้องเพลงมาประมาณ 50 ปีแล้ว ทำไมถึงบอกว่าอีก 2 ปี จะเลิกร้องเพลง

สุเทพ คิดว่าอย่างน้อย หน้าตาทำทางเราคงจะแก่ ถ้าจะร้องก็คงเป็นการกุศล

พุดถึงปัจจุบันใจของคิลปินเกือบทุกแขนงก็คือ ค่าตอบแทนพี่คิดว่าที่ผ่านมาเป็นยังไงครับ

สุเทพ ที่ผ่านมาเยอะมากๆ นะ สมัยก่อนที่ร้องเพลงแรกได้ 30 บาทแล้วขึ้นมาเป็น 50 และขึ้นมาเป็น 100 บาท

พี่เหรออยู่ในวงการมานานและทำงานหลายอย่างให้กับวงการ เป็นต้นว่า ตั้งคณะสุเทพคอร์ส และสุเทพโซร์ ถือว่าเป็นการรวมตัวของนักร้องในรุ่นนั้น แล้วก็สร้างนักร้องใหม่ๆ ขึ้นมาหลายคน มีคนตั้งข้อสังเกตว่า นักร้องในกลุ่มของพี่เทพ ต้องมีคำว่าเทพอยู่ด้วยอย่างคุณธานินทร์ อินทรเทพ คุณชรัมภ์ เทพชัย คุณพรเทพ เทพรัตน์ คุณเสวตชัย วิชรย์เทพ ฯลฯ

สุเทพ ความจริงแล้ว เดิมที่เราตั้งให้คุณธานีนทร์คนเดียว แต่ว่า ช่วงหลังๆ มา คุณมนูญ เทพประทาน ก็ขอใช้ และตอนหลังเด็ก รุ่นน้องมากขอใช้ เลยกลายเป็นทุกคนมาอยู่ต้องใส่เพลงไป

พี่อยู่ในวงการทั้งหมดมา 50 ปีแล้ว พี่รู้สึกยังไงกับวงการ หน่อยไหม เป็น หรือยังมีความสนุกสนานอยู่

สุเทพ ความจริงแล้ววงการเพลงเป็นวงการที่ดี คือเราได้สามารถ ได้อ่านความคิดความอ่านของคนอื่น เมื่อ่อนเรารอ่านหนังสือ เราได้อ่านว่าคุณชาลี อินทร์วิจิตรแต่งเป็นอย่างนี้ คุณสุรพล โภณวัณิก แต่งเป็นอย่างนี้ มากคุณ ‘เนรัญชรา’ แต่งเป็นแบบนี้ มากวุสุนทรียาน เวียงกาญจน์แต่งเป็นอย่างนี้ ครูไฟบูลย์ บุตรขัน แต่งเป็นอย่างนี้ เราได้อ่านจิตใจคนว่าคนที่แต่งเพลงแต่ละคน เขาก็ไม่ได้เดียของเขามา เมื่อเมื่อกัน ค่อนเช็ปต์เดียวกันอาจจะไม่เหมือนกันเลย เราเริ่มเรียนรู้ และมีความสุขที่ได้ฟัง ที่ได้ร้องเพลงของเขาก็

พี่เคยแต่งเพลงมั้ยครับ

สุเทพ เคยครับ คล้ายๆ กับเพลงเพียงคำเดียว แต่งช่วงนั้นก่อนที่ จะไปญี่ปุ่น

นักร้องสมัยก่อนที่มีครูเพลงมีห้องอัดแล้วสมัยนี้ที่เป็นค่าย ขึ้นมา มีความแตกต่างกันอย่างเห็นชัดมั้ยครับ

สุเทพ คือสมัยก่อนเขายังไม่มีการผูกขาดนักร้องว่าจะไปร้องที่ไหน ไม่ได้ ไม่เหมือนกับสมัยนี้ที่มีการผูกขาดว่าถ้าอยู่ค่ายเขาแล้วจะไป

ร้องที่อื่นไม่ได้ซึ่งสมัยก่อนไม่มี แต่ความเป็นอยู่ของเรามั้ยก่อนอาจ จะเป็นอยู่อย่างยากลำบากหน่อย แต่ก็เป็นความสุขเป็นอิสระ อย่าง สมัยนี้อาจมีซื้อเลียงโด่งดัง แต่เขากลั้งว่าคุณอย่าไปไหนนะ คุณก็ต้อง อยู่ ซึ่งก็มีความสุขกับคนละอย่าง สมัยนี้อาจจะมีเงินเยอะ แต่คุณก็ ถูกเขากำกับไว้ด้วย อย่างเราแม้จะไม่มีเงินเท่าไรแต่ก็อยู่ด้วยความ สบายใจ

เรียกว่ามุกห้างแผ่นเสียงและมุกค่ายเทปจะชัดเจนกว่า นะครับ

สุเทพ ถูกต้องครับ

ทุกวันนี้ มีคนบอกว่ามุกห้างแผ่นเสียงมันจบไปแล้วมุกค่าย ไปแล้ว หรือนักแต่งเพลง นักร้องหมดยุคไปแล้ว เป็นยุคของค่าย เทป

สุเทพ พึ่คิดว่าอย่างไรก็ตามมันอาจจะมีการพัฒนาทางด้านเครื่อง ดนตรีและเครื่องอัดเสียงต่างๆ ทำให้มันพัฒนาการไปเร็วเหลือเกิน แต่ อย่างไรก็ตามความจริงแล้วเพลงต่างๆ ที่เราฟัง อย่างเพลงคลาสสิก เราฟังเพราะว่ามันดีมั่งดงาม พี่เชื่อว่าเพลงต่างๆ ที่มันดีมันจะต้อง อยู่ และเพลงรุ่นใหม่ที่ไม่มีเนื้อหาสาระก็คงไม่อยู่ในใจของประชาชน พึ่คิดว่าอย่างนั้นนะครับ

การที่มีเด็กรุ่นใหม่นำเพลงของรุ่นครูหรือรุ่นพี่มาร้องด้วย ทำนองใหม่ๆ พึ่คิดว่ายังไงครับ

สุเทพ ถ้าเขาร้องถูกก็ไม่เป็นไรนะ ถ้าร้องถูกทำนองถูกเนื้อนะ แล้ว ถ้าร้องใหม่ไม่ถูกทำนองมันน่าเกลียดจังเลย เพราะว่าคนแต่งเองก็ต้องเลี้ยวใจ

ผู้มีคิดว่าผู้ฟังคงตัดสินเองว่าลิ่งใหญ่ที่จะถูกรับไว้หรือว่าจะเปลี่ยนแปลงต่อไป เท่าที่พื้อยู่ในวงการเพลงมา มีความรู้สึกประทับใจอะไรที่สุดในวงการนี้

สุเทพ แผ่นเสียงทองคำที่ได้รับพระราชทานจากในหลวง 2 ครั้ง แล้วก็ความจริงที่ได้ 4 แผ่น นี่คือความรู้สึกสุดยอดของชีวิตการเป็นนักร้อง ยิ่งมาได้คิลปินแห่งชาติแล้วด้วยทำให้มีความรู้สึกว่าลิ่งที่เราบุกบั้นมาไม่เลียบที่เกิดและก็มีความสุขตรงนี้ด้วย ว่าเราได้รับการยอมรับจากประชาชน

แผ่นเสียงทองคำของพี 4 แผ่นมีเพลงอะไรบ้างครับ

สุเทพ มี ‘โนโลภแห่งความฝัน’ ‘ใจพี’ ‘ม่านประเพณี’ และเพลงสุดท้ายคือเพลง ‘ตัวไกลใจยัง’ ของวงคล ผดุงวงศ์

นี่คือรางวัลของชีวิตและการยอมรับยกย่องและเป็นเกียรติ อันสูงสุดสำหรับชีวิตของการเป็นคิลปิน

สุเทพ ลิ่งนี้มีค่าทางใจมากกว่าเงินทอง

ผู้อยากรู้พีได้คุยกับช่วงสุดท้ายก่อนจะจากกัน

สุเทพ ผู้เรียนสารภาพต่อหน้าคุณประวัศส์ แล้วกุล ว่า ชีวิต

ของผมเริ่มต้นมาจากไม่มีอะไรเลย จนกระทั่งมีซีอี้เสียงขึ้นมาจนทุกวันนี้ ก็เหมือนกับว่าประชาชนได้ชูบเลี้ยงมา เพราะฉะนั้นการที่ผมจะตีนรนไปทำอย่างอื่น ก็คิดแต่พึงจะทำในสิ่งที่ดีงาม ไม่ทำในสิ่งที่เสียหาย ไม่ว่าการจะเป็นนักร้อง นักการเมือง หรือนักเขียน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้เราคิดว่า เราเป็นผู้รับใช้ประชาชนอยู่ เราต้องทำตัวให้สมกับที่เขาไว้วางใจเรา เราต้องใช้หนึ่งตรงนี้ให้จบก่อนที่ชีวิตเราจะลิ้มไป

ครบ ขอบคุณสำหรับข้อคิดที่ดีๆ และสิ่งดีงามที่พีได้ให้แก่ลังคમมาโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นด้านเสียงเพลง ด้านของการแสดง และการช่วยเหลือลังคມ.

ออกอากาศในรายการ “วงวรรณกรรม”
ดำเนินรายการโดย ประภัสสร เลวิกุล
ทางสถานีวิทยุสาธารณะ วันพุธที่ 15 และ 22 พฤษภาคม 2545

ดาวดวงน้อย

เบญจวรรณ พุลลัคดา

สวัสดิคติ รายการดาวดวงน้อยก็มาพบกับ น้องๆ อีกแล้ว และช่วงนี้อากาศเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เพราะเป็นช่วงฤดูฝน น้องๆ รักษาสุขภาพกันนะครับ อย่าตากฝน เตรียมร่ม หรือ เลือกันฝน ไว้เสมอนะครับ น้องๆ คง ช่วงนี้ก็เริ่มเปิดเทอมใหม่ได้มาเดือนกว่าแล้ว เรายังเรียนตั้งแต่ต้นเทอม เพื่อว่าตอนปลายเทอม เราจะได้ไม่ต้องมาเร่งอ่านหนังสือ แต่เราอ่านหนังสือวันเล็กวันละน้อย ช่วงสอบ เราก็จะสบาย เพราะอ่านมาแล้วทั้งเทอมค่ะ เพราะฉะนั้น ตั้งใจเรียน นะครับ จะได้มีเกรดดีๆ ไปฝากคุณพ่อคุณแม่ค่ะ

และวันนี้รายการดาวดวงน้อยก็มีนิทานภาษาอังกฤษที่สนุกๆ มาฝากน้องๆ อีกเช่นเดิมค่ะ วันนี้เป็นเรื่อง ‘The boy and the nettles’ หรือภาษาไทยที่เรียกว่า ‘เด็กชายกับต้นต่าย’ ค่ะ เรื่องราวจะเป็นอย่างไร ลองไปฟังกันดีกว่าค่ะ

A boy was stung by a nettle.

เด็กชายคนหนึ่งถูกตำแย่ต่ำเอา

He ran home and told his mother saying,

เด็กชายคนนั้นวิงกลับบ้านไปหาแม่ของเขาระบอกแม่ของเข่าว่า

“Although it hurts me very much, I only touched it gently.”

แม้ผมจะจับมันเบาๆ มันเจ็บมากครับ

“This was just why it stung you” said the mother.

แม่เด็กคนนั้นกล่าวว่า นี่แหลกเป็นลาเหตุที่มันต่ำลูก

“The next time you touch a nettle,

ครั้งหน้าเมื่อลูกจับต้นต่าย

grasp it boldly, and it will be soft as silk in your hand,

ให้จับมันด้วยความกล้าหาญ และมันจะอ่อนนุ่มเช่นเดียว กับไหมในมือของลูก

and not in the least hurt you.”

และจะไม่ทำให้ลูกเจ็บเลยแม้แต่นิดเดียว

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ไม่ว่าเราจะทำอะไร ทำให้สุด กำลัง สุดความสามารถ

Whatever you do, do it with all your might.

เช่นตอนนี้เรารอเรียนหนังสือ เราก็เรียนอย่างเต็มที่ ตั้งใจฟัง
คุณครู และทำการบ้าน อ่านหนังสือ และผลดีก็จะตามเรามาเอง
ในที่สุดค่ะ ทำอะไรก็ทำอย่างเต็มที่ ไม่ทำอะไรครึ่งๆ กลางๆ

เอกสารค่ะ เรามาเรียนคัพท์ที่นำสนิลจากนิทานเรื่องนี้กันดี
กว่าจะว่ามีคำอะไรบ้าง

ศัพท์น่ารู้

nettle = พันธุ์ไม่มีขันคัน เช่น ตำแหน้วย

stung มาจาก sting = ต่อย

touch = จับ

gently = อ่อนโยน เป็นเมือ

grasp = จับ ฉวย ยึด

soft = อ่อนนุ่ม

silk = ไหม

might = กำลัง

นอกจากคำศัพท์แล้ว ก็มี ไวยากรณ์มาฝากร่องๆ ค่ะ จาก
ประโยคที่ว่า a boy was stung by a nettle นั้น คำว่า stung เป็น
กริยาซองที่ 3 ของ sting ที่แปลว่าต่ำ lokale แต่ในประโยคนี้นั้น คำว่า
เด็กชายถูกดำเนินเป็นรูปที่ประหนานถูกกระทำ ไม่ใช่เป็นผู้กระทำเอง
เลยต้องใช้รูป passive voice คือ รูปประโยคที่ Verb to be + verb
ซองที่ 3 ค่ะ นอกจากนั้นนะคะ นิทานเป็นเรื่องเล่า เป็นอดีต รูปของ
verb จึงเป็น was ที่เป็นซองที่สองของ Verb to be และ + ด้วย
verb ซองที่ 3 คือ stung เป็น was stung

นอกจากนั้นแล้วนะคะ รูปประโยค passive voice จะมีที่
นำสังเกตก็คือ จะมีคำว่า .by หรือภาษาไทยคือคำว่า “โดย” คือ
เด็กชายถูกทำโดย ใช้มัยคะ ภาษาอังกฤษก็เป็น “by a nettle”

มาถึงช่วงตอบจดหมายจากน้องกันบ้างนะคะ
จาก น้องพัชรินทร์ จันตรา

ต. บึงบ่า อ. หนองเลือ จ. ปทุมธานี

“สวัสดีค่ะ ไม่ทราบว่าจำหนูได้หรือเปล่าค่ะ หนูชื่อจอย
หรือพัชรินทร์ค่ะ หนูเคยเขียนจดหมายมาขอหนังสือนิทานและตอนนี้
หนูก็ได้รับแล้วค่ะ หนูขอขอบคุณค่ะที่ล่งมาให้ นิทานสนุกมากและก็มี
คำศัพท์ด้วยค่ะ ตอนนี้เปิดเทอมแล้ว หนูทำการบ้านและล้างจาน
และทำงานบ้านอีกหลายอย่าง สุดท้ายนี้หนูขอให้ทีมงานดาวดวงน้อย
มีความสุขตลอดไปนะคะ”

“สวัสดีค่ะ น้องจอย พี่ดีใจที่ได้รับจดหมายจากน้องนะคะ
และก็ขอขอบคุณที่เป็นแพนรายการของพวงเราทุกคนค่ะ พวงพี่ๆ
ทีมงานดาวดวงน้อยดีใจนะคะ ที่น้องจอยได้รับนิทานภาษาอังกฤษ
และก็ได้เรียนรู้ศัพท์อย่างมากเลยค่ะ และพี่ก็ดีใจที่น้องขยันทำการ
บ้านและช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำงานบ้าน ล้างจานค่ะ พังแล้วชื่นใจนะคะ
และก็ขอให้น้องจอยประสบความสำเร็จในการเรียนนะคะ”

และช่วงสุดท้ายของเราวันนี้พี่นักก็จะพา_nong_ฯ ไปรู้จักกับ
โครงการอนุรักษ์ความดี เฉลิมพระเกียรติฯ กันค่ะ

เรามาเริ่มกันที่ ที่มาของโครงการนี้นะคะ เป็นความร่วมมือ
ระหว่างกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงศึกษาธิการ โดย

คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ และโรงเรียนประถมศึกษาและศึกษานิเทศก์จังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งสถานทูตและสถานกงสุลของไทยในต่างประเทศที่หาเพื่อนบูรุษให้กับโรงเรียนในโครงการจากต่างประเทศด้วยค่ะ

และนับเป็นความสำเร็จที่น่าภาคภูมิใจของทุกๆ ฝ่ายที่มีส่วนร่วมในการจัดเครือข่ายสนับสนุนการทำความดีที่เป็นระบบ มีเพื่อนบูรุษและมีผลที่ยั่งยืนในการปลูกฝังความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลแก่เยาวชน ซึ่งครอบคลุม โรงเรียนและลังคอม ควรมีส่วนร่วมในการหล่อหลอมเยาวชนของชาติให้เป็นทรัพยากรทางลังคอมที่มีคุณค่า เชิดหน้าชูตา เป็นศักดิ์ศรีแก่ประเทศไทยสืบไป ภายภาคหน้า

พระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้พระราชทานแก่นักเรียน นักศึกษา ครู และอาจารย์ในโอกาสเข้าเฝ้า ทูลละอองธุลีพระบาท เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2546 ความว่า "... การสร้างสรรค์ตนเอง การสร้างสรรบ้านเมือง มิใช่ว่าสร้างในวันเดียว ต้องใช้เวลา ต้องใช้ความเพียร ต้องใช้ความอดทนเฉียบลัม แต่ สำคัญที่สุดคือความอดทนไม่ยอมท้อ ไม่ยอมท้อต่อสิ่งดีงาม ลึกลึกนั้น มันทำนำเบื้องต้น มีความอดทน เวลาข้างหน้า จะเห็นผลได้แน่นอน ในความอดทนของตน ในความเพียรของตน ต้องถือว่าวันนี้เราทำแล้วไม่ได้ผล อย่าไปท้อ บอกว่าวันนี้เราทำไม่ได้ ผลพุ่งนี้เราจะต้องทำอีก วันนี้เราทำ พุ่งนี้เราก็ทำ อาทิตย์หน้าเราทำ เดือนหน้าเราก็ทำ ผลอาจได้ปีหน้า หรืออีกสองหรือสามปีข้างหน้า..."

ปัจจุบันโรงเรียนในลังกัดดำเนินงานคณะกรรมการการศึกษาแห่ง

ชาติ เข้าร่วมการขยายผลรุ่นที่ 2 อีก 975 แห่ง เมื่อร่วมโรงเรียนในโครงการฯ ทั้งหมดถึงวันนี้ เป็นจำนวนกว่า 2,400 แห่ง

ตอนนี้เรามาดูคำขวัญของน้องๆ ในระดับประถมศึกษาที่ได้รับรางวัลกันบ้างนะครับ รางวัลคำขวัญชนะเลิศระดับประถมศึกษา 1-3 มาจาก รร. อนุบาลฯ จ. ลำปาง เด็กชายปฐมพงษ์ ใจแก้ว เขียนว่า “เชือฟังพ่อแม่ เพื่อแผ่พื้นห้อง รักพี่รักน้อง ไฟป่อง คุณธรรม”

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 มาจาก รร. วัดพิชัยาราม จ. ชุมพร เด็กหญิงวัลยรัตน์ เลือเดช “ขยัน ประทัยด ชื่อสัตย์ กตัญญู รู้พอเพียง เลี้ยงอบายมุข เพื่อความสุข ให้พ่อหลวงลูกห่วงรัก”

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 มาจาก เด็กหญิงวิชุตา ธุรทา รร. บ้านพنانนท์ จ. อำนาจเจริญ เขียนมาว่า “รักงานบ้าน ประสบสามัคคี ทำดีตลอดไป ห่างไกลยาเสพติด”

รางวัลชนะเลิศระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ได้แก่ เด็กหญิง จิราภรณ์ นาคุมา รร. ส่องห้องราชภูรูรณะ จ. กาฬสินธุ์ เขียนมาว่า “มุ่งมั่นทำความดี หลีกหนีลิ่งเหลวชั่ว ไม่มั่วyaเสพติด รู้จักคิดใช้ปัญญา”

รางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 1 ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ได้แก่ เด็กหญิงคิราพร พันเพชร จาก รร. ชุมชนบ้านโนนสมบูรณ์ จ. หนองคาย เขียนว่า “ขยันหมั่นศึกษา ไม่พึงพายาเสพติด กตัญญูอยู่เนื่องนิตย์ ช่วยเหลือกิจผู้ปักครอง”

ประวัติ สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงแคนเบอร์ร่า

เนื่องจากในปี พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) เป็นวาระครบ 50 ปี ของการตั้ง Royal Thai Legation ณ กรุงแคนเบอร์ร่า เอกอัครราชทูต สวนิต คงศิริ จึงได้มีคำวินิจฉัยว่าจะมีการค้นคว้าเอกสาร หลักฐานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลมีความคลาดเคลื่อน และไม่แน่นอนเกี่ยวกับช่วงเวลาในการเปิดสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงแคนเบอร์ร่า รวมทั้งข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างกันในช่วง เริ่มแรก ทั้งนี้ ด้วยความอนุเคราะห์ของคุณเบญจลักษณ์ ตันยาภรณ์ ที่ได้กรุณาค้นคว้าเอกสารราชการจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติ

osal เตรเลีย และรวบรวมจัดทำเป็นข้อมูลมอบให้แก่สถานเอกอัครราชทูตฯ

ความสัมพันธ์เริ่มต้น

อาจกล่าวได้ว่าคนไทยเริ่มเดินทางมาบัญชีosal เตรเลียในปลาย ศตวรรษ 1930 ซึ่งได้แก่ข้าราชการระดับสูง นักการเมือง นักเรียน ในลักษณะ “Tour of study and goodwill” และล้วนหนึ่งเป็นการ แระผ่านไปและกลับจากยุโรป สหรัฐอเมริกา และแคนาดา โดยเป็น การเดินทางทางเรือมาขึ้นท่าที่ท่าเรือนครชิดนีย์ หรือนครเมลเบิร์น และยังปรากฏว่าการเมืองระดับสูงตั้งแต่อดีตนายกรัฐมนตรี ข้าราชการอาวุโส นักธุรกิจ ได้ส่งบุตรหลานมาเรียนที่ “Geelong Church of England Grammar School” โดยเริ่มเดินทาง โดยเครื่องบินในปี พ.ศ. 2490 และปรากฏตามบันทึกของกระทรวง การต่างประเทศosal เตรเลียว่ามีนักเรียนไทยมากกว่า 80 คน ในปี พ.ศ. 2493

สำหรับคณะทางการคณะแรก คือ Siamese Mining Mission ซึ่งเดินทางมาosal เตรเลียในปี พ.ศ. 2495 ประกอบด้วย ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มาดูกิจการเหมืองแร่ นอกจากนั้น ก็มีคณะไทย มาซื้อลูกม้า 200 ตัว สำหรับ Bangkok TURF Club ในปี พ.ศ. 2496 รวมทั้งการเดินทางมาดูงานของข้าราชการไทยจากกระทรวงการต่าง ประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงยุติธรรม กรมตำรวจ เป็นต้น

สำหรับการติดต่อกันด้านการค้า ปรากฏหลักฐานว่าไทย และosal เตรเลียมีการค้าขายระหว่างกันก่อนสหภาพโลกครั้งที่ 2

โดยมีมูลค่าการค้าปีละไม่เกิน 100,000 ปอนด์สเตอร์ลิง และมีลินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากอสเตรเลีย ระหว่างปี พ.ศ. 2480-2481 เช่น เนย แป้ง (ทำอาหาร) หนังสัตว์ นมและผลิตภัณฑ์จากนม นอกจากนี้ยังมีลินค้าที่ไทยนำเข้าจากอสเตรเลียผ่านพ่อค้าลิงค์ปอร์ชีบวกกับราคลินค้าเพิ่มอีกประมาณ 100 เบอร์เซ็นต์ เนื่องจากปริมาณไม่สูง จึงไม่คุ้มทุนที่จะส่งทางเรือโดยตรงมาไทย ในขณะเดียวกันมีลินค้าไทยบางรายการที่ส่งไปขายในอสเตรเลียโดยผ่านลิงค์ปอร์ชี

ความล้มเหลวอย่างเป็นทางการ

เพื่อผลประโยชน์ของอสเตรเลียที่ได้ลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุกและยางพาราในตอนใต้ของไทย รวมทั้งเพื่อดูแลด้านการทหาร การเมือง เศรษฐกิจที่จะมีผลกระทบต่ออสเตรเลีย ออสเตรเลียได้แต่งตั้ง Lt. Col. A.J. Eastman เป็นเจ้าหน้าที่ติดต่อ (liaison officer) ประจำกองทัพของ Admiral Mountbatten ในไทย เมื่อ พ.ศ. 2488

จากบันทึกของกระทรวงการต่างประเทศออสเตรเลีย ลงวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2493 ได้บันทึกไว้ว่า ประเทศไทยจะมีความสำคัญทางการเมืองอยู่บ้าง ในฐานะที่เป็นยุทธจาง (granary) ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งในแง่ของภูมิศาสตร์เกี่ยวกับที่ตั้งที่อยู่ระหว่าง จีน อินโดจีน และมลายู

การเปิด Royal Thai Legation

หลังจากการลงนาม Australian - Thai Final Agreement

เมื่อวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2489 ออสเตรเลียได้เปิดสถานกงสุลใหญ่ประจำไทยเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2489 และปรากฏหลักฐานว่า Col. A.J. Eastman ได้รับแต่งตั้งเป็น Acting Consul - General (Career) ประจำไทยในปี พ.ศ. 2490

จากรายงาน ปี พ.ศ. 2491 ของกงสุลใหญ่อสเตรเลียประจำประเทศไทยบันทึกไว้ว่า ออสเตรเลียได้ตั้งสำนักงานกงสุลใหญ่ขึ้นแล้ว ณ บ้านพักกงสุลใหญ่ โดยใช้ห้องชั้นล่าง 2 ห้อง ตัวบ้านพักอยู่ในย่านที่อยู่อาศัยของกรุงเทพฯ ห่างจากสถานทูตอังกฤษ 1 ไมล์ และห่างจากสถานทูตสหรัฐอเมริกา 1/2 ไมล์ มีเจ้าหน้าที่ประจำการประจำบด้วยกงสุลใหญ่ (Consul - General) เสมียนกงสุลชาวออสเตรเลีย (Consular clerk) 1 คน ลูกจ้างห้องถินทำหน้าที่เสมียนและล่าม 1 คน คนขับรถและล่งเอกสาร 1 คน เปิดทำการระหว่าง 8.30-12.30 น. และ 14.00-17.00 น.

สำหรับในส่วนของไทย ออสเตรเลียตอบรับการเปิดสถานกงสุลใหญ่และการแต่งตั้งกงสุลใหญ่ไทยประจำอสเตรเลียในเดือนกันยายน พ.ศ. 2490 แต่ทางการไทยก็ยังมิได้ดำเนินการแต่งตั้งผู้ใดมาดำรงตำแหน่งส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการก่อรัฐประหารในประเทศไทย 2 ครั้ง ซึ่งอสเตรเลียปฏิเสธการรับรองรัฐบาลใหม่ (ปี พ.ศ. 2492) อย่างไรก็ดี โดยได้ปรากฏในรายงานประจำปี พ.ศ. 2494 ของ Australian legation สรุปความล้มเหลวไว้ว่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2494 ความล้มเหลวระหว่างกันดีขึ้นบ้างจากการที่อสเตรเลียได้ปฏิเสธคำขอของไทยในการแลกเปลี่ยนผู้แทนทางการทูตระหว่างกันเมื่อปี พ.ศ. 2492 ซึ่งที่จริงแล้วก็เป็นเรื่องที่อสเตรเลียเข้าใจไทยผิดเกี่ยวกับ

เรื่องการคืนทองคำจากญี่ปุ่น รวมทั้งเรื่องค่าปฏิกรรมส่งครรภ์ ซึ่ง
เรื่องดังกล่าวก็ไม่ได้ขัดขวางความลับพันธ์มิตรและความร่วมมือ
ระหว่าง กันอีกต่อไป และในปีเดียวกัน (พ.ศ. 2494) ออสเตรเลียได้
ทบทาม อย่างไม่เป็นทางการต่อรัฐบาลไทย ในการแลกเปลี่ยนผู้
แทนทางการทูตระหว่างกัน ซึ่งค่าตอบจากฝ่ายไทยในชั้นแรกไม่เป็น
ที่น่าพอใจนัก โดยฝ่ายไทยยังคงจดจำถึงการที่ออสเตรเลียได้เคย
ปฏิเสธข้อเสนอของไทยมาก่อน อย่างไรก็ตามเมื่อเวลาผ่านไป ไทยก็
มีท่าที่ผ่อนปรนขึ้น และในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2494 ในระหว่าง
การเยือนประเทศไทยของ the Rt. Hon R.G. Casey รัฐมนตรีต่าง¹
ประเทศออสเตรเลีย ได้ถือโอกาสกล่าวขออภัยรัฐบาลไทยในการที่
ออสเตรเลียได้ปฏิเสธข้อเสนอของไทย และได้แสดงความหวังว่า
ฝ่ายไทยจะพิจารณาการแลกเปลี่ยนค่าตอบแทนทางการทูตระหว่าง
กันได้ในเร็ววัน ซึ่งฝ่ายไทย ก็ตอบสนองด้วยดีและได้มีการดำเนิน²
การจนบรรลุถึงข้อตกลงการแลกเปลี่ยนผู้แทนทางการทูตระหว่าง
กันซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2494 ซึ่งในวันนั้น สถานะ³
ของคณะทูตออสเตรเลียประจำไทยได้เปลี่ยนจากสถานกงสุลใหญ่
เป็นสถานอัครราชทูต (Legation) ในขณะที่ฝ่ายไทยก็ได้มีการระบุใน
งบประมาณปี พ.ศ. 2495 ว่า จะมีการ เปิดสถานอัครราชทูตใน
ออสเตรเลีย รวมทั้งจะมีการจัดสรรงบประมาณ มาประจำในต้นปี (พ.ศ.
2495)

เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2495 นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล
อัครราชทูตไทย พร้อมกับครอบครัวได้เดินทางมาถึงนครซิดนีย์ และ⁴
ได้ยื่นพระราชสาںตราตั้งต่อผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เมื่อวันที่

9 มกราคม พ.ศ. 2496 ณ Admiralty House นครซิดนีย์

Royal Thai Legation ได้เลื่อนฐานะเป็นสถานเอกอัคร
ราชทูต เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2498 โดย ฯพณฯ เอกอัครราชทูต
กนต์ธีร์ ศุภมงคล เป็นเอกอัครราชทูตวิสามัญญี่ปุ่นประจำ เนื่องจาก
ออสเตรเลียเป็นคนแรก และมีข้าราชการประจำสถานเอกอัครราชทูต
อีก 4 คน คือ

นายยอด	เลิศฤทธิ์	เลขาธุการโภ
นายอื้อ	ธีระแพทย์	เลขาธุการธรี
นายสุเทพ	ศิริลักษณ์	นายเวร
นายวุฒิ	ชูชุม	นายเวร

ฯพณฯ เอกอัครราชทูตกนต์ธีร์ ศุภมงคล ได้ดำรงตำแหน่ง⁵
เอกอัครราชทูตจนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2502 และได้มีการบันทึก⁶
ในเอกสารของกระทรวงการต่างประเทศออสเตรเลียไว้ว่า ตลอด
ระยะเวลา 6 ปีครึ่งที่ ฯพณฯ เอกอัครราชทูตกนต์ธีรฯ ประจำการอยู่⁷
ในออสเตรเลีย ความลับพันธ์ระหว่างไทยและออสเตรเลียได้มีความ
แน่นแฟ้นและสนิทสนมยิ่งขึ้น

สำหรับที่ทำการสถานเอกอัครราชทูตฯ และทำเนียบ
เอกอัครราชทูตฯ ปัจจุบัน คือ เลขที่ 111 Empire Circuit, Yarralumla,
ACT 2600 นั้น ได้รับการจัดสรรห์ติดจากทางการออสเตรเลียโดย
ทางการไทยเลี้ยงค่าเช่าที่ดินปีต่อปีตามสัญญา โดยตัวทำเนียบเอก
อัครราชทูต ก่อสร้างเมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2513 และทำพิธีเปิด⁸
เมื่อวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2514 มีลักษณะเป็นรูปทรงไทย หลังคานา

หน้าจัดออกแบบโดยกรมศิลปากร สำหรับสถานเอกอัครราชทูตฯ ชั้น
อยู่ในบริเวณเดียวกันกับทำเนียบ ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2518

ต่อมาในช่วง พ.ศ. ๒๕๑๘ สถานเอกอัครราชทูตลักษณานาจันทร เลาหพันธ์
ได้มีการดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมที่ทำการสถานเอกอัครราชทูตฯ
และก่อสร้างอาคารอนุประสังค์ (ศาลาไทย) ก็เพื่อวัตถุประสงค์
สำหรับเป็นสถานที่ในการจัดงานเลี้ยงรับรองที่สำคัญ อาทิ วันเฉลิม
พระชนมพรรษา รวมทั้งสำหรับเป็นสถานที่เชิดชูวัฒนธรรมไทย เช่น
จัดแสดงนิทรรศการ เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมไทย แก่ชุมชนประเทศ
อื่นๆ แต่ในปัจจุบันได้มีการว่าจ้างสถาปนิกไทยมาออกแบบ
และนำวัสดุตกแต่ง อาทิ ไม้แกะลักฟາผนัง เสากระเจ้า เพดานและ
จั่ว รวมทั้งของประดับในตู้โชว์ ล้วนแล้วเป็นการแสดงถึงเอกลักษณ์
ไทย สำหรับการปรับปรุงอาคารที่ทำการสถานเอกอัครราชทูตฯ ได้
ปรับปรุงเป็นตึก ๒ ชั้น แต่ยังคงหน้ามุขแบบไทยไว้ การดำเนินการ
ปรับปรุงและก่อสร้างอาคารทั้ง ๒ แห่ง ได้เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๙-
๒๕๔๑ และได้มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑
โดยมี พ.ศ. ดร. ลุรินทร์ พิศสุวรรณ รัฐมนตรีต่างประเทศของไทย
ในสมัยนั้น ร่วมกับรัฐมนตรีต่างประเทศของอสเตรเลียเป็นประธาน
พิธี ปัจจุบันอาคาร ๓ หลังของสถานเอกอัครราชทูตฯ คือ ทำเนียบ
สถานเอกอัครราชทูตฯ อาคารที่ทำการ และ ศาลาไทย เป็นที่สนใจแก่
นักท่องเที่ยวและผู้ที่สนใจรับชม นับว่าเป็นลิ่งก่อสร้างที่เชิดชูเกียรติ
ภูมิของไทยให้เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในอสเตรเลีย

รายงานพู้ดดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงแคนเบอร์รา
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๕ - ๒๕๔๕

๑. พ.ศ. นายกนต์ธีร์	คุณมงคล	๒๔๙๕ - ๒๕๐๒
๒. พ.ศ. นายวัฒนา	อิศรัภกิติ	๒๕๐๒ - ๒๕๐๗
๓. พ.ศ. พลธรรมจตุริ ชาญ อังคูชิติ		๒๕๐๗ - ๒๕๐๙
๔. พ.ศ. นายประสังค์	บุญเจิม	๒๕๑๐ - ๒๕๑๔
๕. พ.ศ. นายวิวรรณ	ณ ป้อมเพชร	๒๕๑๔ - ๒๕๑๙
๖. พ.ศ. นายวิเชษฐ์	สุทธยาคม	๒๕๒๐ - ๒๕๒๒
๗. พ.ศ. นายพุดุง	ปัทมะวงศ์	๒๕๒๓ - ๒๕๒๖
๘. พ.ศ. นายเจตนา	สุริตกุล	๒๕๒๗ - ๒๕๓๑
๙. พ.ศ. นายชวালย์	ชวนิชย์	๒๕๓๑ - ๒๕๓๔
๑๐. พ.ศ. นายรองพีชร	สุริตกุล	๒๕๓๔ - ๒๕๓๗
๑๑. พ.ศ. นางลักษณานาจันทร เลาหพันธ์		๒๕๓๘ - ๒๕๔๓
๑๒. พ.ศ. นายสวนิต	คงสิริ	๒๕๔๓ - ๒๕๔๕

คัดย่อจาก ประวัติสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงแคนเบอร์รา
เครื่องรัฐอสเตรเลีย (๒๕๔๕)

จิรภานุนพิริยานันทน์ เรียนเบื้องต้นในหนังสือ สมเด็จพระบรม
โภรสาธิราชเจ้าฟ้ามหาชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร ชั้งลูมส์
ไอลอนส์ดิจิต กรุงเทพฯ จัดพิมพ์เฉลิมพระเกียรติ เมื่อปี พ.ศ.2516
มีความตอนหนึ่งว่า

“เช้าวันจันทร์ที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2495 อาคาร
คริมฟ้าคริมfon ดอกรวงผึ้งสีเหลืองอร่ามประดุจสีทอง ชั้งปลูกไว้
ติดกับห้องพระบรรทมพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและห้องพระ
ประสุติกาล ออกดอกออกผลริบบิ้ง ส่งกลิ่นหอมตระหง่าน ประมาณ 9
นาฬิกาเศษ มีข่าวแพร่สะพัดไปทั่วกรุงเทพมหานครว่า สมเด็จพระนาง
เจ้าพระบรมราชินีประชวรพระครรภ์ พระที่นั่งอัมพรสถานซึ่งเป็นที่
ประทับเริ่มมีการเคลื่อนไหว พอตกลายเข้ากับมีผู้คนเข้าออกกันมากขึ้น
หนังสือพิมพ์ซึ่งออกจำหน่ายในตอนบ่ายพาดหัวข่าวด้วยต้นไม้ วิทยุ
กระจายเสียงกรมประชาสัมพันธ์เริ่มถ่ายทอดข่าวลับดันตรีเป็นระยะๆ

สมเด็จพระบรมราชชนนี และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา เสด็จไปถึงพระที่นั่งอัมพรสถานก่อนเที่ยงแล้วก่อนเที่ยง ราชลักษณ์ที่ทรงแต่งตั้งไว้ก็ไปประชุมพร้อมกัน มีข่าวลืออุกมาข้างอกว่า สมเด็จพระบรมราชินีทรงมีประสุติกาลพระโอรสแล้ว ที่ลือเช่นนั้นก็ เพราะประชาชนชาวไทยมุ่งหมายจะให้ทรงมีพระราชโอรสสองค์ มากกว่ากุฎามารซึ่งพวกเข้าเฝ้ารอคอยมาช้านานหนักหนาแล้ว”

“ตกลบ่ายมาเช้า สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีทรงพระประชวรถึงขั้นๆ เป็นระยะๆ ทุกๆ 5 นาที ในพระที่นั่ง พวากข้าหลวงมหาดเล็กวิ่งกันอยู่อย่างลับสน ดูพอประทับยังที่ นายแพทย์ผู้ดูแลวิเคราะห์การประสุติเข้าประจำที่ ลักษณ์ก็ประสุติพระราชกุฎารเวลา 17 นาฬิกา 45 นาที ในนาทีเดียวกันนั่นเองที่แล้วมาตลอดดุก็โปรดล่องลงมาดูคล้ายๆ ฟ้าครุฑ์เห็นเป็นใจกับการประสุติครั้งนี้”

ต่อมา ในวันที่ 3 ธันวาคม 2495 สมเด็จพระสังฆราช สมเด็จพระชิรญาณวงศ์ได้ทรงถวายพระนามสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอว่า “สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้ามหาชิราลงกรณบรมราชยาดิศรัตน์ตติวงศ์ เทเวศร์ดำรงสุบริบาล อภิคุณประการนพิตตาดุลยเดช ภูมิพลนเรศวรราชกุรุ กิติสมบูรณ์สว่างวัฒน์ บรมขัตติยราชกุਮาร”

ในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๕ ทรงได้รับการสถาปนา
เฉลิมพระนามาภิไธยดำรงพระราชอิสตริยยศ “สมเด็จพระบรมโอรสาธิ
ราช สยามมกุฎราชกุมาร”

เนื่องในศุภาระ ที่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ ล่ยามกุฎราชกุمار ทรงจำเริญพระชนมายุครบ ๕๐ พรรษา ในปีพุทธศักราช ๒๔๔๕ นี้ หนังสือวิทยุสรณรัมย์ ได้นำบทความเรื่อง “สมคุมเลือกล้าม” ซึ่งเรียบเรียงโดย จิรวา อ่อนเรือง มาลงพิมพ์ พร้อมด้วยพระฉายาลักษณ์ชุดเมื่อครั้งยังทรงพระเยาว์ เพื่อให้ผู้อ่านหนังสือวิทยุสรณรัมย์ ได้ชื่นชมพระบารมีโดยทั่วถัน.

ນິກສະຫະພາບ

(ประวัติสรุป เสวีกุล)

บรรณานิการ